

MÅNDAGEN DEN 12 JANUARI 2009

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

(Sammanträdet öppnades kl. 17.05.)

1. Återupptagande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session återupptagen efter avbrottet torsdagen den 18 december 2008.

Mina damer och herrar! Jag önskar er alla ett gott nytt år och ett framgångsrikt 2009, med ett förhoppningsvis mer enat EU. Må vi lyckas främja freden i världen. Jag vill göra ett uttalande.

2. Uttalande av talmannen

Talmannen. – Mina damer och herrar! Talmanskonferensen har bett mig att göra ett uttalande om händelserna i Mellanöstern. Debatten kommer att äga rum på onsdag eftermiddag i närvaro av ordföranden för utrikesministerrådet, Tjeckiens utrikesminister Karel Schwarzenberg. Jag nämner detta eftersom det inte var helt tydligt. Vi har lagt ned mycket möda på detta och han deltar gärna trots att han måste resa till Sydafrika samma dag. Även om hans närvaro är tidsbegränsad vill jag ta tillfället i akt och uppriktigt tacka det tjeckiska ordförandeskapet för detta.

Medan vi, mina damer och herrar, håller en plenarsession i början av det nya året, dör människor återigen i Mellanöstern.

Personligen upplever jag, och jag är säker på att de flesta känner samma sak, en hemsk känsla av *déjà vu* när jag ser bilderna på tv.

På Europaparlamentets vägnar vill jag uttrycka mitt djupaste deltagande inför upptrappningen av konflikten i Gaza mellan Israel och Hamas.

Jag vill bestämt förklara att det inte är acceptabelt att människor lider, att våldet fortsätter och att FN:s personal beskjuts. Hur långt måste våldsspiralen gå innan förnuftet segrar?

Våldet måste omedelbart upphöra på båda sidor. Hamas raketbeskjutning av israeliska städer är fullständigt oacceptabel och kräver den skarpaste kritik. Vi får inte glömma att det var Hamas som avbröt vapenvilan. Man får emellertid inte förbise graden av de åtgärder som används för att besvara beskjutningarna.

Alla människor i Mellanöstern har samma värde. En stats omistliga rätt att skydda sig rättfärdigar inte våldshandlingar, vilka är den främsta orsaken till civilbefolkningens lidande.

Vi måste omedelbart hjälpa människorna i Gazaremsan. En palestiniere har samma värde som en israel, en europé eller en amerikan. Alla människor på jorden har samma värde. Vi får inte tillåta att den humanitära situationen förvärras.

Som ansvariga politiker måste vi vara beredda att beslutsamt och snabbt finna en permanent lösning ut ur denna våldsspiral.

Att försöka minska säkerheten enbart ur en militär synvinkel är enligt min åsikt dömt att misslyckas. Därför kan inte lösningen på problemet i Mellanöstern endast vara militär. I slutändan måste vi finna en politisk lösning. Detta innebär framför allt att lära av tidigare erfarenheter. Det handlar därför inte om att bara vidta möjliga, utan framför allt genomförbara åtgärder.

Under de senaste dagarna har jag haft telefonkontakt med Israels president Shimon Peres, den palestinske premiärministern Salam Fayyad, Knessets talman Dalia Itzik och naturligtvis med Javier Solana, hög representant för EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik, som befinner sig i området sedan en tid tillbaka.

Jag har också varit i kontakt med vice talmannen i den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet eftersom jag för närvarande är ordförande för den, med talmannen för Jordaniens parlament Abdel Hadi al-Majali, med talmannen för den italienska deputeradekammaren Gianfranco Fini och med talmannen för Marockos parlament Mustapha Mansouri.

I dessa samtal har jag alltid varit tydlig med att Europaparlamentet till fullo står bakom de krav från EU som formulerades av ministerrådet och som bekräftades i FN:s säkerhetsråds resolution den 8 januari 2009.

Det är deprimerande att denna lagligt bindande resolution från säkerhetsrådet, vilken Förenta staterna avstod från så att den skulle kunna gå igenom, ignoreras av båda sidor i denna konflikt, det vill säga av både Israel och Hamas.

En omedelbar och permanent vapenvila måste träda i kraft. Vapenvilan måste uppnås med hjälp av egyptisk medling och omfatta samtliga parter. Man måste säkra tillgången till omedelbar och oförhindrad humanitär hjälp och FN:s hjälporganisation för palestinska flyktingar (UNRWA) måste oförhindrat kunna fortsätta sina humanitära aktiviteter. Jag vill tillägga: Inte bara tre timmar om dagen!

När till och med humanitära organisationer och FN måste upphöra med sitt arbete på grund av att de stridande parterna inte respekterar deras neutralitet har vi nått en oacceptabelt låg nivå när det gäller internationell rätt och medmänsklighet.

Det tredje kravet är att fredsprocessen intensifieras. Den enda möjliga grunden för en varaktig fred är, och förblir, en tvåstatslösning med Israel och Palestina som suveräna stater inom säkra gränser.

Under ledning av parter från arabvärlden måste EU, tillsammans med medlemmar från Mellanösternkvartetten och samtliga deltagare i konflikten, snabbt återuppta fredsförhandlingarna under FN:s ledning. Emellertid krävs det naturligtvis försoning för en omfattande lösning och i synnerhet försoning mellan de palestinska falangerna.

I dag måste vi ifrågasätta den metod som vi hittills har tillämpat för det vi har kallat fredsprocessen. Fram till för ett par veckor sedan kunde vi fortfarande förutsätta att vi var på rätt väg med förhandlingarna trots de välkänt svåra förhållandena och knappt skönjbara framsteg. Världssamfundet, och framför allt vi i EU, har gett vårt stöd till dessa förhandlingar genom vårt starka åtagande. Vi har också tillhandahållit finansiellt stöd för att skapa de grundläggande villkor som krävs för att upprätta en palestinsk stat.

Var detta åtagande tillräckligt, politiskt sett? Den frågan måste vi ställa oss. Nu befinner vi oss återigen i upptrappningsprocessen. Det är förståeligt att vi tenderar att tänka kortsiktigt i tider av krishantering. Vi behöver verkligen en omedelbar vapenvila och ett slutförande av tillbakadragandet av de israeliska trupperna, såsom FN:s säkerhetsråd kräver.

De senaste årtiondenas erfarenheter har lärt oss att Mellanöstern inte kan skapa fred på egen hand. Det är emellertid också sant att fred är omöjligt om inte konfliktens fientliga parter försonas.

Därför måste världssamfundet vara förberett att mer än någonsin främja freden i Mellanöstern så att de senaste årtiondenas bittra händelser inte fortsätter som bittra erfarenheter under kommande årtionden.

Internationella krafter kan och måste hjälpa till att garantera en vapenvila. Vi måste därför alla anstränga oss för att garantera att den egyptisk-franska planen att inrätta en internationell mekanism för att säkra Gazas gränser kommer att bli en framgång och den måste, naturligtvis, grundas på prioriteringen att smuglingen av vapen och raketer till Gaza upphör. EU hade redan meddelat i sin åtgärdsstrategi i början av Annapolisprocessen att vi är beredda att delta på detta sätt.

Jag vill dock särskilt framhålla att utplaceringen av europeiska och internationella säkerhetstrupper inte kan garantera vapenvila på kort sikt. Utplaceringen måste ha ett tydligt politiskt mål för att skapa det förtroende som krävs för att avsluta fredssamtalen så att säkerheten för israeler och palestinier kan garanteras. Detta betyder att man genom att placera ut vissa trupper, vilket endast är möjligt med ett fast mandat, kommer att kunna öka det politiska inflytandet på samtliga sidor för att kunna finna en fredlig lösning.

Vi får inte bara upprepa det fredsåtagande som så många gånger tidigare har formulerats i våra mål. Det vi behöver är viljan att inte bara sikta mot fred, utan att uppnå den. Detta måste ske innan det hat som byggts upp under årtionden eskalerar ytterligare och utbryter i en våldsam sammandrabbning.

Avslutningsvis vill jag påminna er om att 2008 var Europaåret för interkulturell dialog. Jag vill även påminna er om hur mycket Europaparlamentet har gjort under detta år. Ett år av hopp med politiska prioriteringar där det betonas att kulturkrockar inte är en naturlag.

Reaktionerna från hela världen på kriget i Gaza visar hur snabbt försök till en interkulturell dialog kan raseras när bilderna från den verklighet som dagligen visas på nyheterna tar över. Ännu värre är det att verkligheten spelar extremister och fundamentalister i händerna. Deras mål är inte att skapa fred utan att konfrontationsspiralen fortsätter.

Våld föder våld. Detta kan inte upprepas tillräckligt ofta. Endast genom dialog och förhandling kan vi ta oss ur krisen. Dessa är inga självändamål, men de måste oförskräckt föras med avsikten att israeler och palestinier kan leva fredligt och säkert och med respekt för sin värdighet.

(Applåder)

3. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

4. Parlamentets sammansättning: se protokollet

5. Utskottens och delegationernas sammansättning: se protokollet

6. Dataskydd (utnämning av datatillsynsman och biträdande datatillsynsman): se protokollet

7. Undertecknande av rättsakter som antagits genom medbeslutandeförfarandet: se protokollet

8. Inkomna dokument: se protokollet

9. Muntliga frågor och skriftliga förklaringar (ingivande): se protokollet

10. Framställningar: se protokollet

11. Avtalstexter översända av rådet: se protokollet

12. Arbetsplan

Talmannen. – Det slutgiltiga förslaget till föredragningslista som upprättades av talmanskonferensen vid sammanträdet torsdagen den 8 januari 2008 har delats ut (artiklarna 130 och 131 i arbetsordningen). Följande ändringar har föreslagits:

Måndagen:

Eftersom inte Laima Liucija Andrikiene är närvarande i kväll för att lägga fram sitt betänkande om utvecklingen för FN:s råd för mänskliga rättigheter, inbegripet EU:s roll, kommer omröstningen om detta betänkande att ske på onsdag som planerat utan en allmän diskussion.

Tisdagen: Inga ändringsförslag.

Onsdagen:

Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen har föreslagit att debatten om situationen i Gaza ska avslutas genom ingivande av ett resolutionsförslag. Daniel Cohn-Bendit kommer att motivera förslaget.

Daniel Cohn-Bendit, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Alla känner till situationen i Gaza. Det är helt naturligt att vi diskuterar frågan i parlamentet. Vi uppmanar säkerhetsrådet, olika organ och EU att ta ställning, men vi i parlamentet vill inte ta ställning. Vi håller endast debatter om olika frågor. Inför den alarmerande situationen i Gaza anser jag emellertid att det är ytterst viktigt att vi i

parlamentet framför vår åsikt och exakt talar om vad vi vill för att få ett slut på de massakrer som nu sker i Mellanöstern. Enligt min uppfattning är det oacceptabelt att parlamentet varken har mod eller klarhet att rösta för en resolution efter vår debatt. Därför uppmanar vår grupp att talmanskonferensens beslut omvärderas och att debatten om situationen i Gaza ska resultera i en resolution. En resolution som visar majoriteten av parlamentets tydliga och bestämda ståndpunkt så att massakrerna i Gaza upphör. Vi vill ha en resolution. Vi måste vara medvetna om vårt politiska ansvar inför den nuvarande situationen. Detta politiska ansvar får inte bara vara en debatt. Det måste uttryckas i en resolution som tydligt visar vad vi vill och vad vi fördömer.

Hannes Swoboda, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman! Vi har naturligtvis noga övervägt denna fråga. Kanske överskattar Daniel Cohn-Bendit betydelsen av en resolution. Med säkerhetsrådets resolution har vi dock en grund som vi bör stödja och vi bör, precis som parlamentets talman nyss sa, kräva från båda sidor att de söker fred, lägger ned vapnen och uppfyller kraven i säkerhetsrådets resolution. Jag vill emellertid bara tillägga att detta måste vara kärnan i vår resolution. Om det är så, kan vi stödja den. I detta avseende bör vi samarbeta och stödja Daniel Cohn-Bendits förslag.

Elmar Brok, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Rekommendationen från talmanskonferensen grundar sig på mycket vishet. I dag har vi hört parlamentets talman uttala sig och om jag har rätt så fick han stöd från alla parter i kammaren. Detta är en viktig grundprincip och ett viktigt uttalande från parlamentet. Vi kommer att få mycket information under de kommande dagarna. Det är information från utskottet för utrikesfrågors sammanträden, från delegationer och via meddelanden från rådets ordförandeskap och från kommissionen. Därför är vi inte i stånd att ta fram en resolution i dag som exakt motsvarar torsdagens situation.

Jag besökte Gazaremsan under två dagar förra veckan och jag såg mycket lidande på båda sidor. Bara en vapenvila är inte tillräckligt. Vapenvilan måste vara kopplad till upphörandet av vapensmugglingen till Gaza. Detaljerna från förhandlingarna som hålls i dag i Egypten är avgörande. Vi får inte förstöra detta genom en resolution som eventuellt baseras på känslor. Därför stöder jag talmanskonferensens beslut om att ingen resolution ska utfärdas.

Talmannen. – (Parlamentet godkände förslaget.)

Tidsfristerna är följande: Resolutionsförslag klockan 20.00 i kväll, ändringsförslag och gemensamma resolutionsförslag klockan 10.00 på onsdag.

Torsdagen: Inga ändringsförslag.

Daniel Cohn-Bendit, (Verts/ALE). – (DE) Herr talman! Jag hade ytterligare en kommentar till debatten som följer om gaskonflikten mellan Ukraina och Sovjetunionen och om krisen ... Ryssland!

Förlåt att jag tar upp det förflutna Francis, det var inte min avsikt.

(DE) När det gäller den här debatten hoppas vi att alla grupper är överens om att den bör omfatta frågan om Slovakien önskan att, olagligt, återöppna ett kärnkraftverk. Jag ville bara ...

(Häcklande)

Du är rätt man för jobbet. Du kan vara tyst, grabben. Det är du. Jag ville bara vara säker. Nu är vi i parlamentet, grabben.

Talmannen. – Var snälla och sluta bråka, herr Cohn-Bendit och herr Ferber. Ni kan fortsätta er diskussion senare. Allt som har med dessa debatter att göra kan tas upp när de hålls.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). - (EL) Herr talman! Eftersom frågan om Slovakien och Bulgarien är mycket viktig, vill även jag be att ni frågar kommissionen, som trots allt är fördragets och anslutningsfördragets väktare, att den noga redogör för vad som händer och varför dessa två länder har fattat detta beslut.

Talmannen. – Kommissionen har noterat detta och det kommer att beaktas.

(Arbetsplanen fastställdes.)

13. Anföranden på en minut om frågor av politisk vikt

Talmannen. – Nästa punkt är anföranden på en minut om frågor av politisk vikt.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Herr talman! Låt mig upplysa kammaren om Turkiets kränkande beteende mot Grekland.

De ständiga kränkningarna och överträdelserna av grekiskt luftrum, jaktflygplan som flyger på låg höjd över befolkade grekiska öar, förhindrandet av säker sjöfart och inblandningen i sök- och räddningsoperationer i Egeiska havet som Grekland är ensamt ansvarigt för samt den omfattade hjälp som Turkiet tillhandahåller olagliga invandrare bårdar illa för stabiliteten i hela området.

Vi måste fördöma både detta kränkande beteende och Turkiets fortsatta strategiska utmaning av en medlemsstats, Greklands, suveräna rättigheter och sända ett tydligt budskap om att detta beteende sätter Turkiets möjligheter till EU-inträde på spel.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Efter de diskriminerande åtgärder som infördes 2004 för EU-anställda från de nya medlemsstaterna och som EG-domstolen ansåg vara olagliga i en dom från 2008, vill jag uppmärksamma er på ett nytt diskriminerande beslut.

Fyra och ett halvt år har gått och medborgarna från de nya medlemsstaterna känner sig fortfarande som andra klassens medborgare. Vad som hände var att man förra året utlyste tjänsten som avdelningschef för den ungerska översättningsavdelningen vid Europaparlamentet. En tjänst som alla EU-medborgare hade rätt att söka. Avdelningschefen har inte bara ansvar för administrativa uppgifter utan även för översynen av införlivandet av EU-terminologi till ungerska.

Det är förfärande att av två lämpliga kandidater, en ungersk och en brittisk medborgare, var det britten som fick arbetet. Kan ni tänka er en engelsman eller spanjor på den franska översättningsavdelningen? Denna diskriminering är inte godtagbar och den orsakar stor skada när det gäller översättningen av EU-dokument. Jag protesterar på alla nya medlemsstats vägnar.

Talmannen. – Ni ska naturligtvis få ett svar.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Herr talman! I eftermiddags hörde vi er och flera andra uttala er om den fruktansvärda situationen i Gaza, att det krävs en omedelbar vapenvila och att de israeliska styrkorna måste dra sig tillbaka från Gaza. Jag måste säga att jag i detta sammanhang håller med Daniel Cohn-Bendit om att parlamentet måste ta ställning – vi kan inte bara avvakta.

Efter att ha lyssnat till allt som har sagts känns det på sätt och vis trivialt att prata om vardagsbekymmer, men vardagsbekymmer angår ju alla våra medborgare. På Irland offentliggjorde företaget Dell förra helgen att de omlokaliserar 2 000 arbetstillfällen, vilket kom som en chock för människorna i de västra och mellanvästra delarna av Irland. I en tid av global finansiell avmattning är detta speciellt problematiskt för arbetstagare anställda direkt av Dell och för Dells leverantörer etc.

Här kunde Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter visa sin speciella betydelse genom att vara till hjälp i vidareutbildning och omskolning av arbetstagare och främja entreprenörskap för egenföretagare. Det är viktigt att den irländska regeringen omedelbart söker medel från globaliseringsfonden så att arbetstagarna kan se framtiden an med tillförsikt och se att EU arbetar för att hjälpa alla arbetstagare och, just i detta fall, arbetstagarna i de västra och mellanvästra delarna av Irland.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Herr talman! Vi har nyligen nått en överenskommelse enligt vilken flödet av rysk gas slutligen kommer att återupptas till flera medlemsstater vars tillgång hade skurits av. Det kan vara värt att betona solidariteten mellan medlemsstaterna i denna fråga, trots att den tråkigt nog inte var uppenbar från början. Medlemsstaterna hade mycket olika uppfattningar i frågan. Lyckligtvis kunde vi anstränga oss och visa upp en enad front till slut.

Eftersom vi ska diskutera frågan om två dagar, vill jag betona två punkter. För det första visar detta att Ryssland hanterar uteslutande ekonomiska frågor som om de vore rena politiska instrument. För det andra klargör det att vi som union måste utforma en gemensam energipolitik. Det är vad vi behöver. Inte att de största länderna för sin egen energipolitik, som de som anlägger gasledningar i Östersjön på eget initiativ.

László Tőkés (Verts/ALE). - (HU) Herr talman, mina damer och herrar! I detta tidevarv av colans och chipsens ohälsosamma världsdominans vill jag tala ut till försvar för den ungerska odlingen av vindruvor

och vin i det karpatiska bäckenet, som är av internationell betydelse. Till följd av feltolkade EU-direktiv går EU-medel numera till stöd för dem som lägger ned sina vingårdar, och det är inte ovanligt att det straffar sig att plantera de nya och bästa druvvarianterna.

Det karpatiska bäckenet, som ligger inom Ungerns historiska territorium, var en gång i tiden ett av de största vinodlingsområdena i Europa, med odlingar som sträckte sig över cirka 600 000 hektar. År 1948 fanns det fortfarande 260 000 hektar vinodlingar i Ungern, men i dag har odlingarna krympt till 40 000 hektar. Hur länge till ska denna förstörelse av det karpatiska bäckenets vingårdar, vinhandlare och naturmiljö få fortsätta?

Vin, vete, fred! Jag vill använda denna folkliga ungerska välgångsönskning för att önska er ett välsignat nytt år.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - (EN) Herr talman! Jag vill ta upp Palestinafrågan. Jag konstaterar att ni i era tidigare uttalanden har varit något undvikande i er ståndpunkt om Israel: 900 döda palestinier, varav en tredjedel är barn, men parlamentet är fortfarande oförmöget att starkt fördöma denna brutalitet från Israels sida.

Detta angrepp är inte bara oproportionerligt utan också helt obefogat. Det drivs inte av israeliska säkerhetsbehov utan är i själva verket en cynisk och klinisk attack men inte mot Hamas, utan mot den palestinska befolkningen. Jag anser att medlemsstaterna nu har en moralisk skyldighet att spänna sina diplomatiska och politiska muskler fullt ut mot Israel för att få slut på våldet.

Att trippa på tå kring Israels administration fungerar inte och det har aldrig fungerat. Israel måste nu inse att deras agerande faktiskt får konsekvenser. Jag uppmanar därför alla parlamentsledamöter att kräva att Euromed-överenskommelsen och alla andra förmånliga handelsavtal mellan EU och Israel omedelbart upphävs. Samtidigt måste vi stå emot alla försök att förstärka förbindelserna mellan EU och staten Israel som belägrar Gaza och våldför sig på det palestinska folket.

Vi måste nu i ord och handling leva upp till den retorik om mänskliga rättigheter som så ofta ekar här i kammaren. Det är den enda möjligheten för en framgångsrik fredsprocess i Mellanöstern.

Talmannen. - Man kan se hur komplex denna fråga är bara på den tid ni tog för ert anförande. Ni överskred tidsgränsen för ert anförande med 50 procent. Debatten kommer att äga rum på onsdag eftermiddag.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Herr talman! Min valkrets var förra veckan förkrossad över tillkännagivandet om förlusten av nästan 2 000 arbetstillfällen på Dells fabrik, vilket Marian Harkin nämnde tidigare. Detta innebär också att troligtvis ytterligare 2 000 arbetstillfällen försvinner som är beroende av Dells produktion på Irland. Dell flyttar sin produktion till Łódź i Polen med hjälp av nästan 52 miljoner euro i statligt stöd.

Kan kommissionen försäkra mig om att det statliga stöd som Polen använder överensstämmer med EU:s konkurrensregler? Kan kommissionen också försäkra mig om att tillräckligt med stöd från Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kommer att tillgängliggöras för att skapa nya arbetstillfällen för den friställda arbetsstyrkan?

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Mina damer och herrar! För två dagar sedan klottrades väggarna i fyra skolor i staden Burgas ned med rasistiska slagord. Förövarna hade spraymålade saker som "Gör tvålv av bulgarerna" och "Död åt giaurerna" på väggarna. "Giaur" är ett nedsättande turkiskt uttryck som användes på Osmanska rikets tid om icke-muslimska undersåtar och personer som inte var av turkiskt ursprung. I det turkiska sinnet anses en giaur vara en lägre stående varelse, vilket gör uttrycket till den mest anstötliga rasistiska förörolämpningen på det turkiska språket. "Giaurer" är också det ord som den tidigare jordbruksministern Nihat Kabil och de turkiska tjänstemännen på jordbruksdepartementet använde om bulgarer som hade anställts vid departementet, där turkarna favoriserades.

Låt denna händelse bli en varning om hur den turkiska mentaliteten på 2000-talet ser ut. Detta exempel räcker för att visa att Turkiet inte hör hemma i Europeiska unionen, eftersom det är ett rasistiskt, främlingsfientligt land som stöder och främjar rasism och främlingsfientlighet i sina grannländer. Detta fall visar att bulgarerna inte bara är källan till hatet, utan att de är offer för hat och etnisk intolerans.

Europaparlamentet har alltid intagit en stark ståndpunkt mot rasism och etnisk intolerans. Jag uppmanar er som parlamentsledamöter att göra det ännu en gång och stödja vår skriftliga förklaring där turkisk rasism mot bulgarer fördöms.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Tack, herr talman. Jag lovordar de insatser som det tjeckiska ordförandeskapet har gjort för att hantera den pågående gaskrisen, men att bara medla i den ena krisen efter den andra är ingen lösning på problemet. EU kan inte fortsätta med denna barnpassarroll; rollen som *enfant terrible*. En slutsats är helt klar: att räkna med en ömsesidigt fördelaktig strategisk allians med Ryssland som en tillförlitlig energileverantör är en strategisk felbedömning. Den grundläggande orsaken till den nuvarande krisen är inte Ukraina utan i stället krisen inom själva Gazprom som inte klarar av att leva upp till sina åtaganden.

I åtta år i rad har gasproduktionen från Gazprom stagnerat i stadig takt. Detta är det typiska resultatet av politisk statlig kontroll över produktionen. Att inte samtidigt kunna leverera gas till ryska kunder och klara av åtagandena i utlandet har troligtvis fått president Vladimir Putin att utlösa den politiska krisen och peka ut Ukraina som syndabock. Därför är det ännu viktigare att vi koncentrerar oss på att hitta nya energikällor.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Herr talman, kära kolleger! Den ekonomiska krisen, som många inledningsvis tog som skrämstaktik från medierna, har nu nått Europa. Den drabbar länder, regioner, lokalsamhällen, företag och med dem familjer och arbetstagare. Två av våra kolleger har redan uttalat sig om detta. Konsekvenserna av lågkonjunkturen påverkar inte alla i lika stor grad, som kommissionen påminner oss om i sitt meddelande. Den negativa inverkan ökar exponentiellt i utkanterna av Europa och av samhället.

För att förhindra att den nuvarande situationen förvandlar principen om hederligt arbete till tomma ord och för att undvika en explosionsartad ökning av fattigdomen, måste vi inrikta våra insatser på de resurser vi har. Därför välkomnar jag kommissionens meddelande och kommissionsledamot Vladimír Špidlas engagemang för att öka medvetenheten och hans uppmaningar till EU att anstränga sig för att skydda de mest utsatta socialgrupperna i dessa tider av sjunkande ekonomisk aktivitet.

Kommissionens differentierade strategi ger oss anledning att hoppas att ett enat EU inte kommer att innebära påtvingad enhetlighet, särskilt inte under en krisperiod. Jag hoppas och förväntar mig att kommissionen kommer att få stöd från Europaparlamentet i detta avseende.

Magor Imre Csibi (ALDE). - (EN) Herr talman! Vi har nu att göra med en paradox. Trots att en majoritet av EU-konsumenterna upprepade gånger har förklarat att de är emot genetiskt modifierade organismer (GMO) visar undersökningar att konsumenterna köper genmodifierat livsmedel när det finns tillgängligt i livsmedelsaffärerna.

Många konsumenter är helt enkelt inte medvetna om att genmodifierad mat säljs i EU eller faller i fällan för olagliga varumärken och till slut vet de inte vad de köper.

En möjlig lösning kunde vara att tillåta att livsmedel som innehåller GMO har en märkning på etiketten. Men just nu finns det inga gemensamma regler om märkning med "GMO-fri", vilket innebär att det står medlemsstaterna fritt att välja. Detta skapar förvirring hos konsumenterna och snedvrider den inre marknaden eftersom vissa länder redan har infört regler för märkningen "GMO-fri" medan andra inte tillåter att sådan information visas.

Människor vill välja mat utifrån sina egna värderingar och inte efter säkerhetsanalytiska studier. Om vi tar våra konsumenters oro på allvar måste vi visa öppenhet rakt igenom och ge dem faktiska valmöjligheter. Därför uppmanar jag kommissionen att skapa rättsliga ramar för frivillig GMO-fri märkning på EU-nivå.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Herr talman! Jag vill ta tillfället i akt att uppmana rådet att vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 13 i EG-fördraget för att bekämpa diskriminering på grundval av etniskt ursprung i Litauen.

Tre politiker från den polska minoriteten blev nyligen valda i det litauiska parlamentsvalet. De litauiska myndigheterna försökte därefter att ta ifrån dem deras platser i parlamentet. Skälet som angavs var att dessa personer är innehavare av *Karta Polaka*. Detta är en handling som bekräftar att innehavaren tillhör den polska nationen i vidare mening. Dess syfte är att bidra till att bevara polsk kultur och nationell identitet bland personer av polskt ursprung i hela världen. De litauiska myndigheterna anser emellertid att det innebär lojalitet till ett annat land. Detta är uppenbart löjligt och överdrivet. Dessutom utgör det diskriminering på grundval av etniskt ursprung, och det innebär också en överträdelse av en nationell minoritets rättigheter. Detta beteende är ovärdigt en medlemsstat i Europeiska unionen. Jag litar på att de litauiska myndigheterna kommer att tänka över detta.

Daniel Stroj (GUE/NGL). - (CS) Herr talman, mina damer och herrar! Bernd Posselt, som representerar det bayerska partiet CSU här i parlamentet och också är ledare för det sudettyska förbundet, har föreslagit att Tjeckien ska avskaffa de så kallade Benes-dekreten under sitt ordförandeskap. Detta är ett skandalöst krav

och kan inte infrias av Tjeckien. Vi vet ju att dekretet kom till efter andra världskriget i enlighet med de segrande makternas åsikter och de ersatte rättsliga normer tills ett riktigt parlament hade valts. Det är därför inte fråga om någon sorts cancerliknande svulst i EU:s parlamentariska ordning, som han har påstått. Enligt min åsikt är det Bernd Posselts organisation som påminner om en cancersvulst eftersom dess agerande går stick i stäv mot de mål för modern europeisk integration som EU eftersträvar. Medan Bernd Posselt angriper Tjeckien, finns det tusentals tyska medborgare som lyckligt bor och arbetar där, och det finns ett stort antal före detta sudettyskar som har flyttat dit som pensionärer. Jag är själv ett exempel på att det inte finns några antityska stämningar i dagens Tjeckien eftersom jag, som tysk medborgare, valdes för att representera Tjeckien här i parlamentet.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Gaskrisen har gjort att hundratusentals hushåll i 17 europeiska länder har varit utan uppvärmning i temperaturer på minusgrader. Östra och centrala Europa har påverkats mest av den konflikt som har stängt fabriker och skolor.

Även om Kiev och Moskva undertecknar den överenskommelse som EU-tjänstemän förhandlade fram efter timmar av samtal säger Gazprom att uppgörelsen om att återuppta gasleveranserna till EU via Ukraina kommer att försenas eftersom Gazprom inte har fått någon kopia av överenskommelsen.

En teknisk expertgrupp har sänts ut av Europeiska kommissionen för att kontrollera gasflödet i de ukrainska gasledningarna från Ryssland, men även om gasen börjar flöda i Ukraina kan det ta cirka 36 timmar innan den når EU:s medlemsstater. EU behöver därför en separat politik för energisäkerhet för att undvika konflikter i framtiden, men det behöver också skapa flera källor för energiförsörjning.

Jag välkomnar att parlamentet ingriper i konflikten och hoppas att en överenskommelse kommer att träffas snarast möjligt för att undvika en mer djupgående konflikt.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Förra året firade vi 40-årsdagen av fördraget om icke-spridning av kärnvapen, och året dessförinnan antog vi här i parlamentet en resolution där vi uppmanade presidiet, rådet och kommissionen att förstärka sina insatser för att uppnå mer effektiv multilateralism och striktare genomförande av detta fördrag. Fördraget har som vi vet lett till att spridningen av kärnvapenarsenaler har bromsats, men man har tyvärr misslyckats med att minska antalet kärnvapen. I resolutionen uppmanades även Förenta staterna att dra tillbaka sina kärnstridspetsar från europeiskt territorium, och Storbritannien och Frankrike uppmanades att avsluta sina kärnvapenprogram.

Eftersom jag blev invald i detta aktade parlament först i november förra året, kan jag få fråga i vilken utsträckning och på vilket sätt dessa uppmaningar har besvarats, eller snarare, hur framgångsrika dessa ansträngningar har varit, med tanke på att ett nytt projekt för att installera en amerikansk antirobotsköld i Tjeckien och Polen håller på att återupplivas, och att just detta projekt som väntat ger upphov till nya spänningar mellan västvärlden och Ryssland, och även till föreställningar och hot om en förnyad och farlig kappsträvan?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Debatten om gaskrisen har varit passionerad, även nu i kväll.

Samtliga talare påpekar hur allvarligt och farligt det är att Europeiska unionen är så beroende av andra länder för energi. Alla säger samma sak: lösningen är att fortsätta att minska vårt beroende av en enda energikälla.

Men vi får inte glömma bort ett annat måste: att spara energi.

Det är svårt att säga hur mycket energi som för närvarande går till spillo i EU. Vissa analytiker uppger till och med en siffra på en tredjedel av den totala förbrukningen. Detta innebär, som ett exempel, att om Rumänien årligen importerar motsvarande runt 14 miljoner ton olja i rysk gas, slösas årligen motsvarande nästan en miljon ton olja bort på grund av bristfällig isolering i hyreshus.

Tyvärr bidrar inte gemenskapslagstiftningen till att stödja lösningen på detta problem, eftersom de EU-medel som kan anslås till projekt för att renovera värmesystem begränsas av oförklarliga skäl i lagstiftningen.

Jag anser att vi dagligen bör ställa oss följande fråga: Vilket är enklast? Att leta efter nya energikällor och nya transitvägar eller att tänka på att vi kan använda enkla metoder för att spara en stor del av den energi som går till spillo?

Miloš Koterec (PSE). - (SK) I år firar vi eurons tioårsdag, och den 1 januari 2009 blev Slovakien den sextonde medlemmen i euroområdet.

Mitt land har gett upp en del av sin identitet, men det har gjort det med stolthet. Precis som vi satte värde på vår egen valuta har vi börjat använda euron, och majoriteten av den slovakiska befolkningen börjar snabbt se den som sin egen. Vi anslöt oss till euron efter bara fem års EU-medlemskap, och som premiärminister Robert Fico sa på nyårsdagen skulle vi kunna se euron som en lyckoslant som ska ge oss stabilitet och en möjlighet för Slovakien att utvecklas ännu starkare i dessa ekonomiska kristider. Jag vill hylla alla som bidrog till antagandet av euron i Slovakien och lyfta fram den slovakiska allmänhetens positiva inställning till den nya valutan.

Jag önskar alla slovakier lycka till med euron som symbol för ett integrerat och välmående Europa.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Herr talman! Eftersom ingen debatt om detta ämne kommer att hållas i parlamentet skulle jag vilja belysa hur viktigt förslaget till rådets direktiv om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Associations och European Transport Workers' Federation är för EU.

Med detta direktiv, som handlar om sjöfartsanställdas arbete enligt konventionen om arbete till sjöss, kommer vi att kunna säkra värddiga arbetsförhållanden för sjöfartsanställda i EU.

Denna sektor måste främjas, eftersom den bidrar till sysselsättning och produktivitet. Haven som sköljer Europeiska unionens kuster är mycket viktiga för internationell handel, och unga människor borde se en framtid i sjöfartsyren och komma till sjöfartens hjälp.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Herr talman! Bakgrunden till mitt anförande är den olagliga transport av hundvalpar som upptäcktes i Österrike i början av oktober 2008. Sedan början av oktober 2008 har jag försökt få talartid vid anförandena på en minut, och jag är glad att jag äntligen har lyckats. Det är intressant att Bogusław Rogalski har tilldelats ordet tre gånger under tiden.

Men nu vidare till det aktuella ämnet. Den österrikiska polisen stoppade en lastbil som innehöll 137 valpar. Fordonet hade allvarliga fel, och djurens handlingar var förfalskade, eftersom hundarna inte hade uppnått den ålder som enligt lag krävs för transport. Resan började i Slovakien och skulle ha slutat i Spanien. Detta är inte ett unikt fall, och det drar återigen vår uppmärksamhet till att vinstdrivna organisationer ständigt kringgår de nuvarande djurskyddsbestämmelserna i EU på ett brottsligt sätt. I EU behöver vi verkligen omfattande inspektioner av djurtransporter och motsvarande hot om böter vid bristande efterlevnad. EU måste gemensamt anta europeiska miniminormer för djurskydd, som måste genomföras och övervakas av alla stater. Detta skulle också tvinga de länder som hittills har varit fullständigt passiva på djurskyddsområdet att införa särskilda normer.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Den blodiga och obarmhärtiga massakern på palestinier i Gaza är en symbol för mänsklig maktlöshet och dubbelmoral och är en upprörande orättvisa. Måste de palestinska dödssiffrorna verkligen nå fyrsiffriga tal innan internationella krafter använder de medlingsmekanismer som har funnits till deras förfogande sedan konfliktens första dag?

Europeiska unionen inbillar sig att den är en aktiv kraft på området för internationella förbindelser och en global politisk aktör. Men är den verkligen det? Kan vi verkligen kalla oss en aktiv kraft, när den israeliska armén trots allt sitt sofistikerade underrättelsestöd attackerar en skola full av civila, som finansieras av EU? Kan internationell humanitär rätt sägas existera när den israeliska armén med tvång flyttar palestinier till ett hus som den beskjuter intensivt nästa dag?

Jag har varit i Israel flera gånger, även i Sderot, och jag vet en hel del om vad som försiggår där, men denna israeliska aktion är oproportionerlig, överdriven och omänsklig. Denna aktion är omoralisk, pervers och bisarr, för den utgör i stort sett en valkampanj. Detta är en blodig valkampanj.

Liam Aylward (UEN). - (EN) Herr talman! Jag vill ta tillfället i akt att förespråka EU-finansiering för att stödja de europeiska Special Olympics-tävlingarna som anordnas i Warszawa 2010 och Special Olympics-tävlingarna i Aten 2011.

Kommissionen anslog 5 miljoner euro i stöd till de världsomspännande Special Olympics-tävlingarna på Irland 2003, som var ett underbart evenemang och en glädje för alla oss som var där. EU måste visa vägen när det gäller att stödja det frivilliga arbetet inom idrotten.

Låt mig tillägga att det finns en skriftlig förklaring om denna fråga som parlamentsledamöterna kan skriva under denna vecka utanför kammaren. Jag uppmanar alla kolleger att skriva under denna förklaring för att stödja EU-finansiering för dessa mycket viktiga Special Olympics-tävlingar.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Gott nytt år, herr talman och mina damer och herrar! Jag skulle vilja uttrycka min uppriktiga förundran över ödets ironi i att den tjeckiska regeringen, som är välkänd för sitt särskilda tillvägagångssätt i förhandlingar med Ryssland, ännu inte har slitit sönder sin slöja och strött aska i håret. Den har till och med skjutit upp förhandlingar med Ryssland om energisäkerhet. Ännu mer chockerad är jag över Europeiska kommissionens ställningstagande. Den hotar Slovakien och Bulgarien med sanktioner, och vi har till och med fått höra att Daniel Cohn-Bendit också rekommenderar sanktioner om inte de nedlagda kärnkraftverken tas i drift igen. Jag skulle vilja rekommendera kommissionens ledamöter och talesmän att de skaffar sig varma kläder, stänger av värmen hemma och förklarar för sina familjer att de handlar av solidaritet med slovakerna och bulgarerna. Eller var detta kanske bara ett dåligt nyårsskämt?

Emmanouil Angelas (PPE-DE). – (EL) Herr talman! Jag skulle också vilja kommentera frågan om naturgas, med tanke på att vi de senaste tio dagarna har bevittnat konflikten kring detta ämne, en konflikt där många av de medlemsstater i Europeiska unionen som är beroende av naturgas för energi har varit inblandade, vilket orsakar problem för medborgare, företag och industri.

Genom diskussioner mellan de båda sidorna, som har varit fyllda av misstänksamhet, misstro och motstridiga uttalanden, och ingripanden från EU:s ordförandeskap och kommissionen, verkar det nu som om någon slags lösning har uppnåtts.

Det är tydligt att oavsett avsikter och fördelning kan problemet återuppstå om inte åtgärder vidtas. Vi behöver därför överväga att omarbota EU:s energidoktrin genom att lägga till andra energikällor.

Europaparlamentet bör också framföra ett tydligt budskap om att EU inte tänker låta sig utpressas, och bör delta i debatten för att planera alternativa vägar för säker och kontinuerlig gasförsörjning. Målet att minska energibehovet med 20 procent till 2020 kommer inte att kunna uppnås under instabila och osäkra omständigheter.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Europeiska unionen måste prioritera utarbetandet av en gemensam energistrategi och en handlingsplan i syfte att förbättra EU:s energisäkerhet.

När Ukraina upphörde med naturgasleveranserna till EU-medlemsstater framhövdes EU:s beroende av sina traditionella leverantörer. Dessutom har de låga temperaturerna denna vinter orsakat stora driftsproblem för elleverantörer, som har uppmätt rekordhöga konsumtionsnivåer.

EU måste utarbeta en europeisk strategi för att modernisera sitt energinät, öka energieffektiviteten och diversifiera sina energikällor. Att genomföra Nabucco-projektet, bygga terminaler för flytande gas i europeiska hamnar, investera i säkrare kärnkraftverk, främja energieffektivitet och öka användningen av förnybar energi måste finnas med bland de gemensamma prioriterade åtgärder som syftar till att öka EU:s energisäkerhet.

Kommissionen måste tillsammans med Europeiska investeringsbanken och medlemsstaternas regeringar fastställa och garantera finansiering av dessa prioriterade projekt.

ORDFÖRANDESKAP: KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vice talman

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag vill ta upp frågan om Zimbabwe. Det verkar som vi slutar bekymra oss över problemen i Zimbabwe om inte nyhetsrapporteringar från landet visas i våra tv-apparater. Nyligen hade vi fallet med Jestina Mukoko, VD för organisationen Zimbabwe Peace Project och styrelseledamot i Zimbabwe Human Rights NGO Forum, som blev bortförd och hölls isolerad i 21 dagar innan han sågs i domstolen i Harare med tecken på att ha blivit torterad och misshandlad – för att ha begått brottet att kämpa för mänskliga rättigheter.

Fru Mukoko sitter just nu i isoleringscell i fängelset med högsta säkerhet och hennes framtid liksom för många andra förkämpar, hjälparbetare och vanliga medborgare före henne svävar i fara i händerna på Mugabes regim.

Många ord av oro och fördömanden har uttalats här i parlamentet och i andra nationella parlament, samtidigt som mardrömmen för vanliga zimbabwier fortgår obehindrat. Jag tycker det är tid att vi återigen visar vårt intresse och kräver att rådet och kommissionen agerar omedelbart för att en gång för alla få ett slut på de brottsliga handlingarna mot människorättsförsvarare i Zimbabwe.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Fru talman! Jag välkomnar talmannens uttalande om Gaza i kväll och framför allt parlamentets beslut om att lägga fram en resolution om problemet för att påskynda ett omedelbart, unilateralt eldupphör från alla sidor i Gazakonflikten. Med över 900 döda är det smärtsamt uppenbart hur meningslös denna krigsförande politik är. Ni måste insistera på att Israel upphör med detta dödande. Gaza är världens största fängelse med 1,5 miljoner fångar och har nu tyvärr också blivit ett slakthus där män, kvinnor och barn dör bara för att de är palestinier.

Vilka brott kan de palestinska barn som dör i denna konflikt ha gjort sig skyldiga till? Vilka ursäkter har vi européer för att fortsätta göra affärer med Israel som kallblodigt fortsätter att slakta oskyldiga människor? Europeiska rådet måste sluta med sina bortförklaringar, sluta munhuggas och förenas i samordnade åtgärder för att få slut på denna slakt. Det kan inte komma ifråga att förbättra EU:s förbindelser med Israel så länge som landet misslyckas med att skapa en konstruktiv dialog med alla företrädare för det palestinska folket.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Som en organisation av länder som hålls samman av gemensamma värderingar borde Europeiska unionen använda alla resurser den har till sitt förfogande för att förhindra utbredningen av hat. Den franska operatören Eutelsat har emellertid bedömt det som lämpligt att sända ett program från TV-stationen al-Aqsa, som har band till Hamas och öppet uppmanar till attacker mot Israels civilbefolkning.

Genom att göra detta har Eutelsat ännu en gång visat att etisk affärsverksamhet är ett ganska främmande begrepp för företagets ledning, särskilt med tanke på att det oberoende kinesiska TV-företaget NTD TV har hindrats från att sända i flera månader. Trots uppmaningar från många håll förblir Eutelsats ledning ovillig att återkalla sitt beslut, som i vilket fall fattades under påtryckningar från den kinesiska regeringen. De överraskande och fullständigt omoraliska val som gjorts av Eutelsats ledning ger upphov till farhågor om att ledningens avsikter är helt och hållet affärsinriktade.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Fru talman! Israels attack mot Gaza är en krigsförbrytelse och ett brott mot mänskligheten. Det som pågår är en tragedi: 900 palestinier, däribland ett stort antal barn, har dött, och tusentals har skadats.

Vi måste kräva ett slut på attacken mot Gaza. Vi måste kräva ett slut på Israels blockad, som förvandlar Gaza till ett koncentrationsläger. Därför måste vi förena oss med alla de människor från alla länder och alla världsdelar som demonstrerar mot massakrerna; alla de människor från alla länder och alla världsdelar som är arga och ger sig ut på gatorna och säger "Inga fler brott!". Det är mycket viktigt att Europaparlamentet och andra ansvariga EU-organ kräver ett omedelbart slut på attacken mot Gaza och ett omedelbart slut på Israels blockad.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). - (CS) Tack, fru talman. Jag har under den senaste tiden slagits av att flera olika tjeckiska försäkringsbolag har slutat betala ut bonusar till kvinnor som tecknar obligatoriska bilförsäkringar. Detta motiverades med den nya antidiskrimineringslagen som trädde i kraft. Vi ser ständigt exempel på hur vissa politiker och icke-statliga organisationer agerar med viss överdrift i frågan om jämställdhet. En sådan överdrift är ett förnekande av den försäkringstekniska matematiken som varje dag bevisar att män och kvinnor betar sig olika vid olika tillfällen i livet och därför behöver olika nivåer på försäkring och andra risker. De som förnekar sådana skillnader kämpar inte för lika rättigheter utan i stället för att båda könen ska vara likadana. Att kämpa för något sådant skulle vara både meningslöst och löjligt. Män och kvinnor är olika just för att de två könen kompletterar varandra på ett sätt som kan vara användbart och fördelaktigt i vardagen, i förhållanden och i samhället.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Fru talman! En ny opinionsundersökning på uppdrag av organisationen Campaign for an Independent Britain har nyligen offentliggjorts. De flesta av de tillfrågade tyckte att Europeiska unionen var förlegad, korrupt och gav dålig valuta för pengarna, 83 procent av de tillfrågade vill att den brittiska lagstiftningen ska ha företrädare och därmed upphäva EU-rättens suveränitet och 71 procent vill ha en folkomröstning om ett fortsatt brittiskt medlemskap. Chanserna för att det ska ske är inte stora med tanke på att Labourregeringen inte ens tänker genomföra en folkomröstning om Lissabonfördraget vilket den lovade i sitt valmanifest.

Det brittiska folket vill ha fri handel, vänskap och samarbete med Europa och världen, men vill inte styras av Europeiska unionen. Om en verklig och rättvis folkomröstning skulle genomföras för att ta reda på om det brittiska folket vill ha ökad politisk och ekonomisk integrering med EU eller gå ur skulle en övervägande majoritet rösta för utträde.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag vill uttrycka min oro över den ständigt ökande bristen på vetenskaplig noggrannhet i de förslag som kommissionen lägger fram för parlamentet, men också i vissa betänkanden och ändringsförslag där vi parlamentariker är ansvariga. God vetenskap får allt oftare stå tillbaka för populistiska och emotiva reaktioner, ofta maskerade som försiktighetsprincipen.

Ta till exempel frågan om växtskyddsprodukter. Vi har övergett den vetenskapliga principen med riskbedömning. Det finns ingen detaljerad EU-omfattande konsekvensbedömning och det råder brist på vetenskaplig definition av hormonstörande ämnen och en bristande överensstämmelse i behandlingen mellan den och Reach-direktivet.

Den ökande bristen på vetenskaplig noggrannhet och god vetenskap ger EU-lagstiftningen ett dåligt rykte i världen och skadar dess trovärdighet.

Slavi Binev (NI). - (BG) Fru talman, mina damer och herrar! Den gaskris som EU befinner sig i sedan början av 2009 tar snabbt proportionerna av en katastrof för Bulgarien som inte har något alternativ för att klara av gasförsörjningen. Eftersom det är uppenbart för oss alla tänker jag inte diskutera det skandalösa, kortsiktiga beslut som fattades av den bulgariska regeringen som har gjort mitt land till gisslan i konflikten mellan Ryssland och Ukraina.

Det viktigaste för oss är nu att bestämma vilka åtgärder som ska vidtas för att komma ur krisen. Det betyder att Bulgarien nu måste hitta ett alternativ som kan bryta landets beroende av extern försörjning. Därför anser jag att det är viktigt för Europa och Balkanländerna, som Bulgarien, att följa Slovakiens exempel och fatta beslut om att starta om blocken I, II, III och IV vid kärnkraftverket i Kozloduy. Det är Bulgariens enda alternativ för närvarande för att nå en viss grad av oberoende och minska både de direkta skadorna och de skador som förorsakas av den eldningsolja som nu används som ersättning för gas.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Trots att 2009 knappt har börjat vill jag berätta för er alla att detta år enligt min mening inte är något vanligt år.

År 2009 innebär att det är två årtionden sedan det kalla kriget slutade och sedan de murar revs som delade länder och hela Europa i öst och väst, med frihet och demokrati på den ena sidan och totalitära regimer på den andra sidan.

Som rumänsk parlamentsledamot, men också som rumänsk medborgare som har levt i en diktatur, tycker jag att dessa två årtionden har kännetecknats av en övergångsperiod för vissa av oss och en acceptans för resten.

Jag tycker också att trots det nuvarande klimatet bör 2009 vara det år när vår verksamhet och kommissionens verksamhet ska inriktas på ett enda EU för alla EU-medborgare. Ett EU där var och en av de 500 miljonerna medborgarna känner att deras rättigheter är tryggade, där det finns en äkta känsla av solidaritet, där ingen kommer att diskrimineras igen, där ingen behöver känna sig utanför eller bara tolererad i ett förenat EU och där vi alla är européer som känner på samma sätt, oavsett var vi befann oss före 1989.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Fru talman! Europaparlamentet har behandlat miljöfrågor många gånger. Jag vill lyfta fram en fråga som jag fick veta av skolbarn som var oroliga över den naturliga miljön. Den ersättning som betalas för metallskrot, papper och flaskor tillverkade av syntetiska material sjunker dramatiskt. Det lönar sig inte att samla in sådant material. Dessutom har många städer gjort sig av med de containrar som materialet kan sorteras i eller har slutat att tömma dem.

Det har rapporterats mycket om återvunnet papper i nyheterna på senaste tiden. Den rådande situationen i Polen kan sammanfattas på följande sätt: De som sysslar med pappersinsamling hävdar att priserna är för låga och att det inte lönar sig att ta hand om pappret. Å andra sidan påstår de som tillverkar papper av återvunnet papper att återvunnet papper blir för dyrt för dem och att de nuvarande priserna gör att det inte är värt att investera i utrustning för att förädla det. Jag vädjar därför om miljömedvetet agerande för att lösa detta problem. Som det ser ut nu samlar barn papper för att verksamheten har ett pedagogiskt värde, men pappret dumpas sedan på kommunala soptippar.

Talmannen. - Mina damer och herrar! Jag har gjort mitt bästa för att se till att så många talare som möjligt har fått yttra sig.

Punkten är avslutad.

14. Hållbar användning av bekämpningsmedel - Utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (debatt)

Talmannen. - Nästa punkt är en gemensam debatt om

– betänkandet av Christa Kläß, för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, om ramdirektivet om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå hållbar användning av bekämpningsmedel (06124/5/2008 – C6-0323/2008 – 2006/0132(COD)) (A6-0443/2008), och

– betänkandet av Hiltrud Breyer, för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, om ramdirektivet om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (11119/8/2008 – C6-0326/2008 – 2006/0136(COD)) (A6-0444/2008).

Christa Kläß, föredragande. – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot Vassiliou, herr kommissionsledamot Dimas, mina damer och herrar! I dag har vi resultatet av de många diskussioner och förhandlingar som ibland genomfördes med starka känslor och som vi får möjlighet att rösta om i morgon. Vi har inte gjort det enkelt för oss. Vi har kämpat för att hitta den rätta lösningen i våra förhandlingar med rådet och kommissionen. Vi har konstaterat att forskningen inte alltid leder oss i rätt riktning genom entydiga forskningsresultat. Mer vetenskapligt stöd behövs för att analysera effekterna av den nya lagstiftningen. Först vill jag uppriktigt tacka alla som bidrog till detta positiva resultat med konstruktiva förslag, mina kolleger här i parlamentet, Europeiska kommissionen, det franska ordförandeskapet – det är synd att det tjeckiska EU-ordförandeskapet inte är här i kväll – men tack också till personalen.

Med det nuvarande direktivet om hållbar användning av växtskyddsmedel tar vi ett stort steg mot större överensstämmelse i EU:s miljö- och konsumentskyddslagstiftning. Hållbarhet som det övergripande konceptet för EU:s jordbruk kommer att garantera hälsosam mat och miljö. För första gången kommer hanteringen av växtskyddsmedel att harmoniseras på EU-nivå. Den grundläggande principen "så lite som möjligt och så mycket som nödvändigt" förutsätter breda och goda kunskaper. Växtskyddsmedel är faktiskt medicin för växter. De måste användas korrekt för att vara effektiva – rätt produkt och rätt dos vid rätt tillfälle. Här måste också övervägas om kemiskt växtskydd är nödvändigt eller om mekaniska åtgärder skulle vara bättre. Att välja bästa teknik och testad utrustning för spridning kommer att bidra till att skydda miljön och användaren och till en lämplig drift genom bra skördar. Medlemsstaterna kommer att lägga fram åtgärder i sina nationella åtgärdsplaner för att minska användningen av växtskyddsmedel.

Det främsta målet är att minska riskerna. Tillämpningen av allmänna grundprinciper i integrerat växtskydd kommer att bli obligatoriska för hela Europeiska unionen från 2014. Efterlevnaden av bestämmelserna i ramdirektivet för vatten är högsta prioritet. Medlemsstaterna kommer att inrätta buffertzoner nära vattenansamlingar som måste anpassas till hur jordegenskaper och geografiska förhållanden ser ut. Lokala myndigheters användning av växtskyddsmedel och användningen i skyddade områden kommer att minimeras och, om så behövs, stoppas. Det finns regler för kontroll av utrustning och regelbundna underhållsintervaller kommer att fastställas. Riskreduktion innebär att professionella användare måste genomgå grundlig och kontinuerlig utbildning i användningen av växtskyddsmedel. Privata användare som saknar specifik utbildning och kan förorsaka skador i privata trädgårdar vid felaktig användning måste informeras av välutbildad försäljningspersonal när de köper växtskyddsmedlen.

Detta direktiv innebär att regler som tidigare skilde sig åt i de olika medlemsstaterna kommer att anpassas till en hög, gemensam nivå. De föreslagna åtgärderna kommer att vara fördelaktiga för miljön, konsumenterna och användarna. Lika förutsättningar över hela EU kommer att garantera lika säkerhetsstandarder och lika produktionsvillkor. Ämnen som visat sig vara skadliga för hälsan kommer inte att godkännas, det är vi överens om. Men ett förbud måste grundas på vetenskapligt välgrundade forskningsresultat och inte på politiska dogmer. Vi måste också ta hänsyn till exponeringen eftersom det är samma sak med bekämpningsmedel som med så många andra saker i livet, det är dosen som skapar förgiftningsfaran. En huvudvärkstablett är en gudagåva, men om du tar 20 blir de hälsofarliga, till och med livshotande.

Vi har nått en bra kompromiss. Den kommer att bidra till att harmonisera miljöpolitiken och den ekonomiska politiken och jag hoppas att vi kan lyfta fram våra krav i en enhällig omröstning i morgon.

Jag vill nämna en punkt av mer teknisk karaktär och det är att ett fel har smugit sig in i punkt 4 i artikel 14. En hänvisning har gjorts till Internetportalen som nämns i punkt 3 i artikel 4, men det finns ingen punkt 3 i artikel 4. Detta ska rättas till.

Hiltrud Breyer, föredragande. – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Denna överenskommelse är inte bara en milstolpe för hälso- och konsumentskyddet i EU utan också för miljön och ekonomin. Först vill jag innerligt tacka skuggföredragandena för deras utmärakta samarbete. Stort tack till den personal som har varit engagerad, kommissionen, er som skuggföredragande, Stavros Dimas och det franska ordförandeskapet. Jag vill också tacka mina kolleger som inte lät sig avskräckas av dessa totalt överdrivna siffror från industrin.

Vi har antagit 200 ändringsförslag under första behandlingen i Europaparlamentet och har försökt att på ett avgörande sätt förbättra den gemensamma standpunkten med denna överenskommelse. Vi avslutar nu den ovetenskapliga, eviga sifferleken och detta hokuspokus kring gränssättningen med entydiga kriterier. Ingen kan kvantifiera risken. Därför är ett direkt förbud enda sättet att skapa säkerhet. Bekämpningsmedel och andra cancerogena, mutagena eller reproduktionstoxiska ämnen hör inte hemma i livsmedel. Genom att sluta med beständiga bioackumulativa giftämnen (PBT) kan vi garantera ett bra miljöskydd. Det gläder mig extra mycket att vi har lyckats genomföra och förankra de första tydliga kriterierna för endokrina ämnen och jag har förtroende för att kommissionen kommer att infria sitt ansvar att komma med fler kriterier under de kommande fyra åren.

Men jag är också speciellt glad över att Europaparlamentet för första gången har lyckats förankra biskyddet som ett licenskriterium. Ledande vetenskapsmän i Frankrike och Tyskland har uppskattat pollinerarnas ekonomiska värde till 150 miljarder euro per år och att skadorna uppgår till 310 miljarder euro om vi förlorar bina som pollinere. Därför ber jag er särskilt att i morgon förkasta alla ändringsförslag som har lagts fram. De kommer att försvaga denna kompromiss. Detta är en kompromiss som rådet redan har godkänt och det brukar vara allmän praxis att inte försöka angripa en gemensam kompromiss igen. Men det gläder mig att vi tillsammans har kunnat förbättra immunologiska och neurologiska ämnen eftersom vi i EU, som anses vara ett kunskapsbaserat samhälle, inte kan tillåta oss att neurologiska ämnen ger långverkande skador på utvecklingen av barns hjärnor. Vi kan absolut säga ja till harmonisering, men utan att inskränka på medlemsstaternas lagar och vi kan ge dem flexibilitet när det gäller licensieringsförfaranden.

Den tredubbla rättsliga grunden visar också vilket högt värde vi sätter på hälsa och vi har formulerat undantag från förbudet med många restriktioner, till exempel kopplat dem till en substitutionsplan så att undantagen inte blir regel utan tvärtom. Det gläder mig också att vi har lyckats få med djurskyddet i denna förordning och att vi kan skapa mer öppenhet, även om jag hade förväntat mig mer kurage från kommissionen. Jag hoppas att vi kommer att få bättre tillgång till tillämpningsprotokollen och kunna införa ett elektroniskt fältpass. Det är inte bara en milstolpe för miljö- och konsumentskyddet i Europeiska unionen, jag tycker också det är ett magiskt ögonblick för EU. Det är ett magiskt ögonblick för EU eftersom beslutet att fasa ut mycket giftiga bekämpningsmedel är nytt i sitt slag och unikt globalt sett. Vi därför placera Europeiska unionen i omkörningsfilen för banbrytande hälsoskydd och vi kommer att bli vägvisare för resten av världen.

Förordningen skapar också mervärde för medborgarna som förstår att Europeiska unionen sätter konsumenter och hälsa i första rummet och inte har böjt sig för industrin. Dessutom har vi också en situation som alla vinner på och som kommer att medföra innovativa incitament att producera bättre och säkrare produkter i framtiden.

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EL) Fru talman! Först vill jag tacka och gratulera föredragandena Christa Kläß och Hiltrud Breyer och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet för deras utmärakta arbete med förslagen till ramdirektivet för hållbar användning av bekämpningsmedel och för att de har reviderat och förbättrat förordningen.

Att man kom fram till en överenskommelse vid andra behandlingen är särskilt tillfredsställande. I och med denna överenskommelse tryggas miljöintegriteten i kommissionens första förslag och ännu ambitiösare mål sätts upp på vissa viktiga punkter.

Vi är medvetna om att användningen av bekämpningsmedel är en fråga som väcker särskild oro bland medborgarna. Därför behövde vi först göra den nuvarande lagstiftningsramen striktare genom att ändra direktivet från 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och därefter täppa till hålen på gemenskapsnivå när det gäller användningen av dessa produkter.

Genom att nå en överenskommelse om direktivet har Europeiska unionen visat att det finns en politisk vilja att vidta effektiva åtgärder för att skydda folkhälsan och miljön.

Parlamentet bidrog till att på vissa viktiga punkter göra direktivet mer ambitiöst än rådets gemensamma standpunkt. Nu kommer medlemsstaterna att vara skyldiga att utarbeta nationella åtgärdsplaner med

kvantitativa mål både för att begränsa riskerna vid användning av bekämpningsmedel och för att minska användningen av vissa produkter.

Detta var inte enkelt eftersom föredraganden var tvungen att övertyga medlemsstaterna om att det bästa sättet att minska riskerna är att under vissa omständigheter begränsa användningen av specifika bekämpningsmedel, vilket hon också lyckades med. Den överenskommelse vi nådde visar på betydande framsteg i skyddet av folkhälsan och miljön i EU.

Kommissionen kan därför godkänna kompromisspaketet med ändringsförslagen för att nå en överenskommelse om direktivet vid andra behandlingen.

Androulla Vassiliou, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Fru talman! Först vill jag tacka föredragandena Christa Klauß och Hiltrud Breyer, skuggföredragandena för deras konstruktiva inställning till förslaget, det franska ordförandeskapet och alla ni som har bidragit till det lyckade resultatet i andra behandlingen av kommissionens förslag.

Växtskyddsmedel har en viktig roll i jordbruket, hortikulturen, skogsbruket och trädgårdsskötseln. De kan dock också inverka på mänsklig hälsa, djurhälsa och miljön. Vi måste därför se till att de regleras på ett effektivt och balanserat sätt.

Under utarbetandet av det första förslaget höll kommissionen ett omfattande samråd med intressenter från alla berörda sektorer och genomförde en ingående konsekvensbedömning. Den viktigaste prioriteringen var – och är fortfarande – att uppnå högsta möjliga skyddsnivå för människors och djurs hälsa samt för miljön. Det gläder mig att detta också återspeglas i resultatet av diskussionerna mellan EU-institutionerna.

Det kompromissförslag som vi behandlar i dag skulle genom flera bestämmelser förstärka denna skyddsnivå. Tydliga och strikta kriterier ska tillämpas vid godkännande av aktiva ämnen. Producenter, leverantörer och yrkesanvändare skulle bli skyldiga att föra register som kan göras tillgängliga för tredje part, som grannar, andra medborgare eller vattenförvaltningen. Myndigheterna i medlemsstaterna skulle vara tvungna att skärpa kontrollerna för användning och utsläppande på marknaden och kommissionen skulle granska medlemsstaternas kontroller. Att tester på djur utförs mer än en gång kan undvikas helt och hållet. Hållbarheten i jordbruket skulle också främjas genom att de mer hälsofarliga produkterna ersätts med säkrare alternativ.

För att garantera utförlig information kan kommission också se över frågan om vilka alternativa produkter som finns tillgängliga till de s.k. endokrinstörande ämnena. Detta skulle naturligtvis ske utan att säkerhetskraven i förordningen påverkas.

Som del av den sammanlagda kompromissen vill jag föreslå följande text när det gäller riskbedömningen för bin. "Vid granskningen av uppgiftskraven för verksamma ämnen och växtskyddsmedel i enlighet med artikel 8.1 b och c kommer kommissionen särskilt att granska protokoll där man beaktar binas faktiska exponering för dessa produkter, speciellt genom nektar och pollen."

Kompromissförslaget skulle bidra till att skapa en ännu säkrare ram för användning av växtskyddsmedel i Europeiska unionen, förstärka vårt miljöskydd och skydda våra medborgares hälsa. Det återspeglar också Lissabonstrategin och skulle leda till minskad byråkrati. Godkännandeförfarandet skulle till exempel bli kortare och mer effektivt. Medlemsstaterna skulle heller inte arbeta i enskildhet längre, eftersom ett ömsesidigt erkännande av godkännandena snarare skulle bli en regel än undantag. Detta skulle minska splittringen av den inre marknaden och öka jordbrukarnas tillgång till bekämpningsmedel.

Till sist vill jag påpeka att detta är helt förenligt med och kompletterar förslaget till direktiv om hållbar användning av bekämpningsmedel som min kollega kommissionsledamot Stavros Dimas ansvarar för.

Erna Hennicot-Schoepges, *för PPE-DE-gruppen*. – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot, fru kommissionsledamot! Jag vill börja med att tacka föredraganden, kommissionen och institutionerna, speciellt det franska ordförandeskapet. De har arbetat hårt för att nå denna kompromiss som bidrar till att skapa en balans mellan människors hälsa och jordbruksproduktionen.

För jordbrukarna innebär en harmonisering av systemen på de tre områdena lättare åtkomst till produkter, och den fond för mindre användningsområden som planeras och garanteras av kommissionen innebär att vi kommer att ha produkter på marknaden som är avsedda för mindre odlingar och trädgårdar. Vi har därför en garanti att det år 2020 inte längre får släppas ut några ämnen med bevisad skadlig effekt, som

cancerframkallande, mutagen eller reproduktionstoxiska ämnen (CMR) eller hormonstörande ämnen, på marknaden.

Förslaget bör leda till en avsevärd minskning av sjukdomar och många typer av cancer som har ett vetenskapligt bevisat samband med bekämpningsmedel, tillsammans med de degenerativa sjukdomar vars inverkan också har påvisats.

En mycket viktig aspekt som bör poängteras är att alla medel nu kommer att användas för att garantera bättre efterlevnad av biskyddsåtgärder. Kommissionen har just utfärdat en förklaring om denna punkt. Jag skulle dock vilja veta om kommissionen kommer att ompröva direktiv 2007/52/EG med tanke på de aspekter som just har lagts fram. Betoningen kommer att ligga på biologiska kontrollmetoder och forskning på detta område som har stötts och finansierats av kommissionen behöver fortfarande marknadsföras på ett effektivt sätt. Dessutom är jag säker på att denna text kommer att fungera som ett välkommet och nödvändigt incitament för att stimulera forskning och innovation hos de största tillverkarna av konventionella kemiska bekämpningsmedel.

När det gäller kommissionen föreskrivs interimrapporter i betänkandet, vilket innebär att vi har garantier för att kontroller kommer att ske. Jag hoppas att de nationella organen kommer att göra sitt bästa för att bevisa att denna text verkligen är meningsfull.

Dan Jørgensen, för PSE-gruppen. – (DA) Fru talman! När förslaget från kommissionen offentliggjordes gav det upphov till rubriker i stor dansk dagstidning. På tidningens förstasida stod "EU hotar danskt grundvatten". I Danmark är vi stolta över våra stora resurser av rent grundvatten som vi kan dricka helt orenat. Det vatten som kommer ur kranen är alltså grundvatten som vi kan dricka utan att behöva rena det först. Om kommissionens förslag skulle ha genomförts i sin ursprungliga form hade det inneburit att vi i Danmark i stort sett skulle ha fördubblat antalet bekämpningsmedel på marknaden. Det hade troligtvis lett till att många av ämnena hade trängt ned i grundvattnet – bekämpningsmedel som vi nu har sagt nej till att använda eftersom de skulle tränga ned i grundvattnet och innebära att vi skulle vara tvungna att rena vattnet innan vi kan dricka det. Det hade helt klart varit en katastrof om kommissionens ursprungliga förslag hade antagits, inte bara för Danmark. På samma sätt som vi i mitt hemland är rädda om vårt grundvatten och som jag använder som exempel här, finns det också andra länder med olika andra miljö- och hälsorelaterade företeelser som de vill skydda och EU får därför aldrig tvinga ett land att sänka sin skyddsnivå. Jag är därför mycket glad över att vi har lyckats – inte tack vare kommissionen eller rådet utan tack vare parlamentets ansträngningar – att garantera en flexibilitet som vid speciella omständigheter ger enskilda länder rätten att säga nej till bekämpningsmedel som de inte vill ha, vilket naturligtvis måste vara fallet.

Vad som också är positivt och som det gläder mig att vi har antagit är att vi nu kommer att ha ett förbud mot, och kan fasa ut, en del av de farligaste ämnena som finns i bekämpningsmedel. Det är ämnena som redan har förbjudits inom andra användningsområden genom Reach-förordningen, som vi tog fram för ett par år sedan. Detta är ämnena som är så farliga att vi inte tillåter dem i textilier, i elektronikvaror och inte heller i leksaker eller många andra användningsområden, men de är fortfarande tillåtna i bekämpningsmedel som sedan hamnar i vår mat! Detta är naturligtvis helt oacceptabelt och jag är därför mycket glad över att vi nu slipper dessa farliga ämnena i bekämpningsmedel.

En tredje sak som jag vill nämna, som jag tycker är mycket positiv och som vi kan vara glada över är att vi nu har infört reduceringsmål för de enskilda medlemsstaterna. Vi har också infört åtgärdsplaner som innebär att varje land ska minska användningen av bekämpningsmedel både kvalitativt och kvantitativt. Kvalitativt innebär att det finns vissa ämnen som är farligare än andra och som vi ska vara särskilt försiktiga med, men det är också bra att få ned användningen kvantitativt, alltså den sammanlagda användningen av bekämpningsmedel, för det leder självfallet till att antalet ämnen som hamnar i vår natur och i vår mat minskar.

Sammanfattningsvis måste jag också säga att det finns saker som kunde ha gjorts mycket bättre. Neurotoxiska ämnen till exempel. Det är ämnena som skadar utvecklingen av barns hjärnor. Att vi inte fasar ut dessa ämnen tycker jag är oambitiöst och skamligt. Jag tycker också det är skamligt att vi har infört möjligheten till undantag för dessa ämnen om industrin kan påvisa att det är berättigat. Här tycker jag att vi borde ha varit mer ambitiösa. Men i det stora hela är jag dock nöjd och belåten eftersom detta är en seger för hälsan och miljön.

Anne Laperrouze, för ALDE-gruppen. – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! I dag kommer vi förhoppningsvis att anta paketet om bekämpningsmedel. De två kompromisstexterna som vi ska rösta om verkar vara balanserade och värda att stödja enligt min åsikt, och detta av flera skäl.

Detta innebär betydande framsteg för tillverkare och användare: ett förenklat tillståndsförfarande bland annat genom en uppdelning i tre zoner och ett ömsesidigt erkännande som följer av detta. Jag skulle ha föredragit endast en zon, för att garantera ännu större enhetlighet på EU:s territorium, men medlemsstaterna visade sig vara alltför försiktiga. Ökade utbildningskrav för såväl säljare som användare, så att de lär sig förstå och hantera bekämpningsmedel bättre är garantier inte bara för bättre hälsoskydd utan även för ekonomisk vinst.

Framstegen inom djurskyddet är också betydande, inte minst genom sammanslagningen av uppgifter från djurförsök. Framstegen på hälso- och miljöskyddsområdet är också mycket stora. På längre sikt kommer de farligaste ämnena att ersättas av mindre skadliga.

Jag måste ta upp den mycket kontroversiella frågan om endokrinstörande ämnen. Hittills har det inte funnits någon definition av dessa. Det finns ingen lagstiftningstext om frågan. Enligt kompromissen får kommissionen fyra år på sig för att utarbeta vetenskapligt grundade förslag till åtgärder för att definiera endokrinstörande egenskaper. Med en vetenskaplig definition kan produkter klassificeras utifrån sina störande eller icke störande egenskaper och i och med detta ger man industrin den vetenskapliga rättsliga ram som behövs.

I kompromisstexten beaktas också frågan om bin och deras avgörande roll i ekosystemet. Jag tycker att kompromissens ordalydelse i kombination med kommissionens förklaring utgör ett stort steg framåt. Aktiva substansers inverkan inte bara på bins totala utveckling utan även på nektar och pollen kommer att beaktas. Jag skulle vilja lugna vissa intressenter som har varit tveksamma till tillgängligheten för aktiva substanser och produkter. Deras oro beaktas i kompromissen. Systemet med tre zoner ger medlemsstaterna möjlighet att tillåta ett större antal produkter. Och det finns också möjlighet till undantag.

När det gäller mindre användning har parlamentet kämpat för att kommissionen ska utarbeta förslag på kort sikt för att inrätta en europeisk fond. Vi har också översynsklausulen, som innebär att kommissionen ska analysera hur lagstiftningen påverkar diversifieringen och konkurrenskraften inom jordbruket.

Sist men inte minst – och detta har påpekats av mina kolleger i parlamentet – uppmuntrar vi tillverkarna av bekämpningsmedel att utveckla nya och effektiva produkter som inte inverkar negativt på människans hälsa och skyddet av miljön.

Avslutningsvis vill jag påpeka att växtskyddsprodukter är medicin för växterna och därför bör användas på ett kontrollerat och klokt sätt. I texterna erkänns betydelsen av integrerad produktion när det handlar om ett sunt och hållbart jordbruk, och detta kommer att betonas ytterligare. I de två texter vi har uppnått lyckas man göra en avvägning mellan hälsa och miljöskydd och jordbrukarnas tillgång till produkter.

Det har varit ett nöje att arbeta med er i den här känsliga frågan. Jag anser att vårt arbete har varit en övning i att lyssna, visa ömsesidig förståelse och samarbeta. Jag tackar er och särskilt våra två föredragande, Christa Kläß och Hiltrud Breyer, som var utmärkta förhandlare i strävan att uppnå en kompromiss med rådet.

Liam Aylward, för UEN-gruppen. – (EN) Fru talman! Vi diskuterar nu de sista detaljerna inför denna omröstning, som är mycket viktig för jordbruket, hälsan och miljön. Låt oss vara tydliga: alla vi lagstiftare som har identifierat och lyft fram problemställningar under denna lagstiftningsprocess har gjort det av hänsyn till jordbruket och vår framtida livsmedelsförsörjning.

Självfallet är jag orolig över all överanvändning av växtskyddsmedel och över deras effekter. Det råder inget tvivel om att antalet cancerfall har ökat. Restprodukterna i luft, vatten och livsmedel har ökat, vilket påverkar vår hälsa och miljö. Vi får heller inte glömma att det är våra jordbrukare som har mest direktkontakt med bekämpningsmedlen. Avsikten med denna lagstiftning som jag välkomnar är att skydda våra medborgares hälsa samt miljön och jordbruket.

Som lagstiftare måste vi dock eftersträva en balans och grunda lagstiftningen på sund vetenskap. Vi varken kan eller får lagstifta på abstrakta grunder. När vi gick ifrån kommissionens ursprungliga vetenskapliga, riskbaserade strategi till en farobaserad strategi föll vi på första hindret. Utan en relevant riskbedömning som många av oss vid upprepade tillfällen har efterfrågat kan ingen säga exakt hur många ämnen som kommer att förbjudas.

Irland har ett unikt tempererat men vått klimat. Detta gör att våra potatisar och vinterspannmål är mottagliga för ogräs och sjukdomar som pest. Att ta bort ungefär 22 ämnen, inklusive Mancozeb och Opus, kommer att påverka tillgången till produkterna.

Så vad händer 18 månader efter det att denna lagstiftning infördes? Bekämpningsmedel som redan finns på marknaden enligt aktuell lagstiftning skulle finnas tillgängliga tills deras nuvarande godkännande löper ut. Om vi i Irland kan bevisa att ett visst ämne som ska återkallas behövs för att bekämpa en allvarlig fara för växtskyddet och det inte finns någon säkrare ersättning kan ämnet godkännas för upp till fem år i taget, trots förbudet.

I teorin kan detta fungera. I praktiken måste vi se till att det verkligen gör det. I den nuvarande situationen har vi inte råd att minska EU:s livsmedelsproduktion och bli mindre konkurrenskraftiga i våra marknadsledande resurser. Vi måste utöva påtryckningar och uppmana industrin att investera i alternativa, biologiskt sunda produkter som är lika eller ännu mer effektiva. Vi har ett prejudikat. Vi känner alla till fallet med användningen av den kemikaliefria, naturliga, billiga och effektiva spray som användes för att skydda vita druvor världen över.

Jag välkomnar parlamentets ändringsförslag om att skydda bina, eftersom pollineringen är viktig för jordbrukarna och livsmedelsförsörjningen.

Till sist vill jag be mina kolleger att stödja UEN-gruppens ändringsförslag 182 och att förkasta paketändringsförslaget 169. Kommissionen och experterna kommer med det korrekta vetenskapliga underlaget för endokrina störämnen om fyra år. Vi kan inte göra en vetenskaplig förhandsbedömning utifrån en definition utan vetenskapliga grunder.

Hiltrud Breyer, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Fru talman! Jag ville egentligen tala om betänkandet av Christa Klauß, men tar nu tillfället i akt att svara föregående talare.

Ni borde läsa överenskommelsen! Det ni just sa var att vi har infört ändringen så att endokrina ämnen inte kommer ut på marknaden förrän tidigast om fyra år. Ert ändringsförslag leder till precis motsatt situation. Var snäll och titta på det igen. Kanske kan ni dra tillbaka ert ändringsförslag i morgon eftersom det strider mot det ni just har sagt.

Tillverkarna av bekämpningsmedel vill inte att vi ställer upp några kriterier. Alla här i kammaren måste självklart fråga sig om de har böjt sig för bekämpningsmedelindustrin eller om de skapar mervärde för medborgarna, hälsan och miljön. Detta och ingenting annat är den springande punkten. Med andra ord har vi vidtagit alla åtgärder för att stödja jordbruket som vanligt. Det danska exemplet är särskilt imponerande: man har på tjugo år och utan förluster för jordbruket lyckats halvera användningen av bekämpningsmedel, fördubblat vattenkvaliteten och halverat mängden rester från bekämpningsmedel.

Och nu till Christa Klauß – tack så mycket för ert arbete! Som grupp skulle vi emellertid ha velat ha tydliga målsättningar och klara tidtabeller. Vi hoppas ändå att det blir en sporre för medlemsstaterna att tävla med varandra om vem som är bäst förberedd för att verkligen ta växtskydd och hållbar hantering på allvar.

Och naturligtvis skulle vi ha föredragit större rättigheter för dem som bor i områden intill jordbruk. I anslutning till detta hoppas jag också att de banbrytande rättsliga reglerna från den brittiska högsta domstolen för att tydligt uppmuntra och stödja medborgare i deras krav på information eventuellt också kan användas för att ge liknande tillgång för fler medborgare i deras medlemsstater i hela EU. Jag hoppas att vi gjort en del framsteg på vägen mot ökad öppenhet.

Roberto Musacchio, för GUE/NGL-gruppen. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Dialogen om dessa åtgärder – direktivet och förordningen om bekämpningsmedel – har varit mycket svår. Parlamentet insisterade med rätta på lagstiftning som skulle vara effektiv och lämplig för uppgiften. Frågan har diskuterats mycket i parlamentet, men har framför allt mött starkt motstånd i rådet och ekonomiska krafter har mobiliserats med full styrka för att försvara egenintressen.

Det vi måste bry oss om är faktiskt allmänintresset. Konsumenterna måste kunna äta mat som inte är smittad med rester, medborgarna måste kunna njuta av en miljö som inte är förstörd av bekämpningsmedlen och jordbrukarna måste kunna arbeta säkert och i riktning mot en ny produktkvalitet.

Alltför mycket kemikalier används inom jordbruket och detta förstör både mat och miljö. Jordbrukarna tvingas dessutom betala ett högt pris för denna industriella produkt. Missbruket av kemikalier är kopplat till en gammal jordbruksmodell där kvantitet var viktigare än kvalitet och man inte beaktade markförhållanden, växtsäsonger och arbetstagare i produktionen. Det är en dyrbar modell för alla, men också skadlig eftersom den påverkar växthuseffekten. Den lagstiftning vi antar är därför en del av en strategi för att åstadkomma en modernare och hälsosammare modell för kvalitetsjordbruk som tillgodoser medborgarnas och miljöns behov, med ett mer engagerat arbete som också ger större intäkter.

Våra ansträngningar har burit frukt, tack vare ihärdigheten hos de båda föredragandena och alla experter som har samarbetat med kollegerna i rådet. Målsättningen att minska användningen av bekämpningsmedel, och inte bara skadorna som är förbundna med detta, har lagts till i förteckningen över åtaganden som enbart ska uppfyllas enligt respektive nationell plan. Det gäller huvudsakligen högriskämnena.

Om man alltså ska prioritera icke-kemiska metoder för att främja integriteten för marken och vattentillförseln och undvika varje smitta av gemensamma resurser som vatten, då måste de enskilda länderna ha en känsla för det stora ansvaret att minska bekämpningsmedlen och övergå till hållbar användning. Flygbesprutning är praktiskt taget förbjuden och – om det inte finns några genomförbara alternativ – måste lokalbefolkningen informeras i förväg om sammansättning, tid, intensitet och schema för besprutningen. Framsteg har därför gjorts också när det gäller rätten till information samt tillgång till uppgifter via Internet.

Vi ville att man i förordningen skulle frånga idén om tre strikta zoner, men rådet instämde inte och därför har den behållits. Resultatet är ändå värdefullt. Syftet med de åtgärder som kommer att antas är att bekämpa smugglingen av olagliga, förfalskade och farliga ämnen, och även andra ämnen. Vi tar ett verkligt steg framåt och nu hoppas jag bara att det inte blir bråk under omröstningen!

Johannes Blokland, för IND/DEM-gruppen. – (NL) Fru talman! Debatten om hållbar användning av växtskyddsprodukter och deras utsläppande på marknaden är särskilt komplex. Det är svårt att hitta en jämvikt mellan bra och dåligt. Samtidigt som kemiska ämnen orsakar skador på miljö och hälsa kan vårt jordbruk inte fungera utan dem, eftersom risken för sjukdomar hos grödorna skulle öka alldeles för mycket. Detta skulle i sin tur inverka negativt på livsmedelsproduktionen och ekonomin.

Den viktigaste uppgiften för makthavarna och politikerna är att åstadkomma en hälsosam jämvikt mellan hållbarhet och jordbruksekonomi. Enligt min uppfattning bidrar de aktuella kompromissförslagen delvis till att uppnå den balansen och jag kan därför godkänna dem. Jag är exempelvis glad att systemet för att mildra riskerna bibehålls, i stället för att enbart lita till minskad användning, eftersom det i sig inte alltid innebär en minskad risk. Det finns fall där mängden bekämpningsmedel kan minskas men när produkten sedan används i högre koncentrationer gör det inte så stor nytta för miljön eller hälsan.

Det gläder mig även att förordningen om tillträde inte har blivit så restriktiv som parlamentet föreslog i första behandlingen. Extra restriktioner införs nu för tillträde för produkterna och det är rätt, men det kommer inte att skada jordbruket i en oproportionerlig omfattning.

Jag vill framföra mitt uppriktiga tack till de båda föredragandena för deras samarbete och insatser för att uppnå detta resultat.

Ashley Mote (NI). – (EN) Fru talman! Jag har dränkts i meddelanden från odlare i hela sydöstra England. De anser att förslaget näst intill innebär en katastrof. De hävdar att det leder till sämre skördar och högre priser, och att det öppnar dörren för importörer som inte måste följa samma regler. Följden blir förlorade arbetstillfällen, att vissa jordbruk inte kan överleva och att produktionen där upphör. Några av mina väljare måste avveckla sin verksamhet, eftersom det i vissa fall saknas alternativ till viktiga ämnen som används av specialiserade odlare.

Med undantag för mitt eget land har konsekvensbedömningarna ofta varit hopplöst undermåliga. Andra har redan kommenterat övergången från riskbaserad till farobaserad bedömning. Om farokriteriet ska användas kan man lika gärna förbjuda bensin och koffein. Det finns till och med vetenskapliga motargument. Resistensen hos skadeorganismer kommer att öka. Den biologiska mångfalden kommer att minska. Integrerade bekämpningsmetoder har redan minskat behovet av bekämpningsmedel. Det viktiga är vilka alternativ som står till buds, inte doseringen. Ni verkar också ha bortsett från fördelarna med växelbruk. Ni har inte rätt att utplåna en av de få sektorer i den brittiska jordbruksnäringen som det fortfarande går bra för, bara för att blidka danskarna som inte vill rena sitt grundvatten innan de dricker det.

Marianne Thyssen (PPE-DE). – (NL) Fru talman, mina damer och herrar! Våra föredragande har arbetat mycket hårt för en överenskommelse som förtjänar vårt stöd, framför allt med tanke på att man försöker uppnå ambitiösa miljö- och hälsomålsättningar men även för att överenskommelsen fortfarande är jordbruksmässigt och ekonomiskt rationell, vilket innebär att man tar hänsyn till både en säker livsmedelsförsörjning och ett livsdugligt jordbruk i unionen.

Som vanligt handlar en kompromiss om att ge och ta. Jag tycker fortfarande att det är svårt att leva med brytkriterierna eftersom jag skulle ha föredragit ett urval baserat på en vetenskapligt underbyggd riskanalys. Men jag måste tillstå att möjligheten med undantag gör det hela användbart.

På den positiva sidan vill jag huvudsakligen betona följande punkter. För det första har medlemsstaterna en marginal när de fastställer målen för minskningen. För det andra har unionen delats upp i tre zoner där tillträde erkänns ömsesidigt. Det för oss närmare en enad marknad med mindre byråkrati och tidigare tillgänglighet till bättre produkter för växtskydd. För det tredje välkomnar jag att medlemsstaterna är tillräckligt flexibla för att fastställa hur buffertzoner kring vattendrag hanteras. Det som avslutningsvis också bör välkomnas är att medlemsstaterna kan vidta åtgärder för att göra det enklare att använda växtskyddsprodukter för mindre grödor. Detta är särskilt viktigt för länder som tillämpar intensivt jordbruk på små jordlotter, och jag hoppas därför att tillräckliga medel kommer att avsättas för fonden för mindre användningsområden.

En bra riktlinje för användning av växtskyddsprodukter är att använda så lite och så säkert som möjligt, men så mycket som behövs för en säker och lönsam skörd. Om vi är medvetna om detta och har en lämplig övervakning och om vi satsar på professionell och informerad användning och också beaktar att jordbruksproduktion sker på en global marknad gör vi rätt avvägning och vi stöder därför den här kompromissen.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Fru talman, kommissionsledamöter! Till att börja med vill jag tacka föredragandena. Vi vet i dag att växtskyddsprodukter har gjort det möjligt att avsevärt öka jordbruksproduktionen, men de har också i vissa fall en mycket negativ inverkan på hälsa och miljö. Utöver den lagstiftning som ska införas behövs därför snarast ett epidemiologiskt register som gör det möjligt att mäta effekten av olika bekämpningsmedel, baserat på hur de yrkesverksamma och deras familjer och självklart konsumenterna exponeras för dem. I vissa regioner har en särskilt snabb ökning av olika typer av cancer faktiskt noterats. Barn till användare och framför allt jordbrukare påverkas också. Bortsett från denna avgörande fråga om människors hälsa bör också effekten på miljön bedömas. Vi vet redan att vissa kemiska ämnen kan skada grundvatten och floder. Jag anser inte heller att förslaget att hänvisa frågan om buffertzoner till de olika nationella behöriga organen är en tillfredsställande lösning. Jag menar snarare att kommissionen måste vara mycket vaksam när det gäller denna fråga.

I dag ser vi också en ökning av jorderosionen, vilket kan äventyra jordbrukets användning av många markområden i hela Europeiska unionen under de närmaste årtiondena. Jordens bördighet minskar i stor utsträckning. EU reagerar för att hantera riskerna. Det är bra, men unionen borde också stödja jordbrukarna för att minska eller till och med avskaffa skadliga bekämpningsmedel. Denna målsättning bör finnas med i den framtida gemensamma jordbrukspolitiken, och man bör ta större finansiell hänsyn till kopplingen mellan högkvalitativ produktion och jordbruk. Forskning inom agronomi och ekotoxikologi liksom utbildning för jordbrukare bör utnyttjas för att stödja nya produktionsmetoder och bör anpassas till territoriernas särskilda egenskaper.

Jag vill avsluta med att helt enkelt citera titeln på en film som just har kommit ut och som berör kvällens tema. Den heter: "*Demain nos enfants nous accuseront*" [I morgon kommer våra barn att anklaga oss].

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (EN) Fru talman! Jag håller med de ledamöter som anser att överenskommelsen vid andrabehandlingen utgör en välavvägd kompromiss, med tanke på hur komplicerad frågan är. Genom överenskommelsen stakar vi ut kursen för fortsatta förbättringar på området, i riktning mot växtskyddsmedel som är både effektivare och säkrare. Den är tillräckligt flexibel för att vi ska slippa situationer där ett förbud mot vissa bekämpningsmedel utmynnar i att jordbruksprodukternas höga kvalitet försämras.

Jag välkomnar särskilt att man förbättrat kommissionens ursprungliga förslag genom formuleringar som syftar till att undvika upprepning av tester och försök, och att man slår ett slag för djurfri testning.

Förhoppningsvis återverkar detta på närliggande områden, exempelvis reglerna om uppgiftskrav för växtskyddsprodukter, som just nu också håller på att omarbetas.

Till skillnad från kemikalier är bekämpningsmedel avsedda att vara giftiga. Säkerhetsbedömningen av dem är därför ett specialfall. Men det betyder inte att det ska gå att genomföra onödiga djurtester, och utesluter inte heller att den vetenskapliga kunskapen kan utvecklas så att fler förfaranden visar sig vara onödiga. Då kan behovet av djurtester kanske minska ännu mer i framtiden. Märk väl att utveckling och godkännande av nya bekämpningsmedel för jordbruket, eller av nya växtskyddsmedel, kan kräva upp till 12 000 försöksdjur i dussintals enskilda test, som ofta överlappar varandra.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Fru talman! Bekämpningsmedel skadar både miljö och djur. Villkoren för lagring av bekämpningsmedel är i många länder sådana att produkterna utgör en fara för miljö och människor. För fattiga länder blir det omöjligt att hantera frågan utan hjälp från unionen.

Hållbar användning av bekämpningsmedel är en viktig fråga. Information och utbildning för användare är avgörande och det gäller även jordbrukstekniskt stöd till användarna. Vissa experter anser att man ofta använder betydligt mer bekämpningsmedel än vad som faktiskt behövs. Detta är vanligast bland mindre användare eftersom dessa ofta saknar de nödvändiga jordbrukstekniska kunskaperna.

Andra viktiga frågor är utsläppande av bekämpningsmedel på marknaden, vetenskaplig forskning inom området och alla typer av åtgärder för att minska bekämpningsmedlens inverkan på hälsa och miljö samtidigt som de fortfarande är effektiva. Jag vill tacka Christa Klauf och Hiltrud Breyer så mycket för de betänkanden de har utarbetat. Direktiven låter mycket vettiga, under förutsättning att de genomförs effektivt och blir en del av jordbruksmetoderna.

Gruppen Unionen för nationernas Europa stöder detta betänkande.

Bart Staes (Verts/ALE). - (NL) Fru talman! Direktivet om hållbar och riskreducerande användning av bekämpningsmedel och förordningen om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden är båda högst nödvändiga och användbara. Hållbar produktion och konsumtion av livsmedel är trots allt en grundläggande mänsklig rättighet. Vi har två kompromisser mellan parlamentet och rådet framför oss. Vår grupp kommer att godkänna båda dokumenten, även om vi naturligtvis skulle ha föredragit ett mer bestämt slutresultat. Jag blev faktiskt ganska förbluffad av attityden hos och de våldsamma protesterna från jordbrukslobbyn och bekämpningsmedelsindustrin i frågan, med tanke på att den lagstiftning som vi kommer att rösta om i morgon garanterar bättre skydd för människan och miljön och i slutändan även kommer att leda till mer innovation och säkra ersättningsprodukter.

Ingen kan längre försvara kritiken från jordbrukslobbyn om att mer än hälften av bekämpningsmedlen kommer att försvinna. Till och med jordbruksorganisationer tillstår nu att högst 9 procent av produkterna måste tas bort och inte ens på en gång, utan fasas ut under en flerårsperiod. Avgörande är som tidigare att skydda folkhälsan mot cancerogena ämnen som kan orsaka DNA-förändringar, påverka fertiliteten eller rubba hormoner. Dessa kompromisser är hedervärda, och vederbörlig hänsyn tas till jordbrukssektorn. Man har till och med enats om att en separat plan kan utarbetas för att ge mer tid till en specifik jordbrukssektor som riskerar att hamna i svårigheter.

Enligt min uppfattning lägger vi fram en hedervärd och godtagbar kompromiss mellan ekologi och jordbruksekonomi.

ORDFÖRANDESKAP: ROTHE

Vice talman

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - (EN) Fru talman! Det finns många exempel på hur EU:s kloka miljöpolitik har förbättrat tillvaron för människor i hela unionen. Det finns naturligtvis också åtskilliga fall där EU genom onödig byråkrati försämrar våra möjligheter att bevara livsmönstren på landsbygden och göra dem ekonomiskt bärkraftiga. Jag anser tyvärr att detta paket om bekämpningsmedel tillhör den senare kategorin.

När jag nu talar om varför dessa åtgärder oroar mig, vill jag framhålla att det inte så mycket är branschföretagen som ligger mig varmt om hjärtat, utan snarare jordbrukssamhället. Jag påminner de föregående talarna om att jordbrukarna är lika måna om att inte skada människors hälsa som vilka andra medborgare som helst. De smider inga ondskefulla planer.

Paketet saknar den vetenskapliga stringens som krävs för att vi ska kunna slå vakt om både vår hälsa och vår ekonomi. Att paketet saknar en konsekvensbedömning där man noggrant väger in effekterna på miljön, hälsan, ekonomin och landsbygdens hållbara utveckling vittnar om bristen på stringens.

Jag fruktar att paketet får konsekvenser som går stick i stäv mot de progressiva avsikter som låg till grund för det. Man har haft den goda föresatsen att skapa hållbarare förutsättningar för landsbygden. Kanske undergräver man i stället landsbygden på lång sikt genom att tvinga på jordbrukarna, som redan i dag slåss för sin överlevnad, onödigt hårda regler.

Jag noga tagit till mig de argument som med en röst har förts fram av de irländska jordbrukarna. Jag anser att deras oro inför det här paketet är berättigad, och att paketets åtgärder långsiktigt vare sig gagnar medborgarnas eller jordbrukssamhällets intressen.

Resultatet efter trepartssamtalen utgör i och för sig en förbättring av förslaget. Det återstår dock åtskilliga ändringar att göra innan dessa välgrundade farhågor kan dämpas.

Nils Lundgren (IND/DEM). - Fru talman! Det är ovant för en övertygad EU-skeptiker som mig att kunna berömma ett förslag och rekommendera kammaren att rösta ja. Det beror på att vi är inne på gränsöverskridande miljöproblem. Vi är inne på den inre marknadens möjligheter att fungera. Normalt brukar förslagen ändå vara orimligt byråkratiska – så inte i detta fall.

Detta är ett förslag som undviker byråkratisering. Våra föredragande är på rätt spår. Här föreslås sträng och skärpt kontroll. Att använda gifter som exempelvis alkohol och tobak ska vara ett individuellt beslut. Som kollektiv ska vi kunna skyddas mot förgiftningar. Detta är förslaget.

Här finns samtidigt flexibiliteten, ömsesidigt erkännande, zonindelning, rätt för nationerna att förbjuda bekämpningsmedel utöver dem som står här, vilket är alldeles utmärkt. Redan godkända bekämpningsmedel återkallas inte. Jag finner faktiskt detta tveksamt. Vi bör vara mycket stränga när det gäller gifter av detta slag.

Jag vill påminna om att vår kollega, Mote, pekade på risken för att medborgarna kommer att köpa från andra länder när vi inför strängare regler i EU. Det tror jag inte. Det är viktigt att det står att detta är sådant som kommer från EU:s medlemsländer. Då kommer folk att köpa just detta. Därför rekommenderar jag kammaren att rösta ja till denna utmärkta kompromiss.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag vill naturligtvis gratulera våra föredragande och även berömma den överenskommelse som har träffats tack vare deras utomordentliga arbete tillsammans med kommissionen och rådet. Det är en särskilt viktig överenskommelse eftersom den är välvägd och man tar hänsyn till allas intressen, det vill säga skydd av konsumenternas hälsa – dessa konsumenter som blir oroliga så snart bekämpningsmedel nämns och som blir bekymrade när de hör att rester av bekämpningsmedel smittar frukt, grönsaker och spannmål. Målsättningen med den reducering som ingår i överenskommelsen, tillsammans med avskaffande av cancerogena och gentoxiska ämnen, är därför mycket viktig.

Det viktigaste är naturligtvis att skydda miljön och den biologiska mångfalden, inklusive biproblemet, men även att skydda vatten och mark. Det är också viktigt att skydda våra jordbrukare som är de första att drabbas vid användning av bekämpningsmedel, som kommer att vara nöjda med harmoniseringen av lagstiftningen och de förenklade förfarandena, och som kan fortsätta att använda vissa ämnen som behövs i det jordbruk som vi nu hoppas ska bli hållbart. Den kemiska industrin, som jordbruket behöver, har också en skyldighet att utvecklas och finna alternativa lösningar. Med denna text kan det inte längre föreligga någon risk för sammanblandning mellan begreppen fara och risk. Bekämpningsmedel är uppenbart farliga, men det är användningsmetoderna som avgör om de innebär en risk för de yrkesverksamma, konsumenterna och miljön. Det är därför viktigt att se till att yrkesmänniskor får korrekt utbildning, att allmänheten får information och att en form av skola för bästa tillämpningar införs.

Avslutningsvis måste importkontrollerna absolut harmoniseras eftersom vi inte kan ställa krav på våra jordbrukare och samtidigt fortsätta att ta in produkter i Europeiska unionen som inte överensstämmer med vår lagstiftning. Detta skulle innebära en risk för illojal konkurrens.

Thomas Wise (NI). - (EN) Fru talman! Jag vet inte vad det är som händer här. Min tanke går i alla fall till ett av Vladimir Iljitsj Lenins mest kända citat, nämligen "varje försämring är en förbättring". När det nu bara återstår sex månader av min mandatperiod här, ser jag att detta är precis vad som händer. Sämre är bättre! Som jag ser det är förbättringen denna: Ju snabbare människor inser hur EU slår mot deras plånböcker, näringar och livsmedelsproduktion, desto fortare inser de att vi har det bättre utanför unionen – vilket är min egen uppfattning.

Man befattar sig inte med fara och risk i betänkandet. Man klarar inte av att skilja på begreppen. Så här ligger det till. Det är ishalka utomhus – då är det en fara. Jag kanske halkar på hemvägen – det är en risk. Det går inte att lagstifta om någotdera fenomenet.

Livsmedelsproduktionen kommer att lida skada. Jordbrukare kommer att tvingas till nedläggning. Livsmedelspriserna kommer att stiga, inte minst i Storbritannien. Jag röstar emot förslaget, eftersom varje försämring är en förbättring. När denna insikt sprider sig kommer vi briter att dra oss ur EU.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Fru talman! Jag vill tacka föredragandena och skuggföredragandena. Den kompromiss vi har uppnått är enligt min mening ett steg i riktning mot ett mer hållbart jordbruk och det behövs verkligen. Bekämpningsmedel spelar självfallet en nyckelroll för att förebygga sjukdomar och pestutbrott, men kemiska bekämpningsmedel förorenar också miljön och kan skada hälsan. Det är därför

viktigt att minska klyftan mellan traditionellt och biodynamiskt jordbruk på ett ansvarsfullt sätt. Det är exakt det som är syftet med denna lagstiftning, och det görs huvudsakligen med tre viktiga åtgärder.

För det första förbjuds några av de farligaste kemiska bekämpningsmedlen. Undantag tillåts om det ännu inte finns några tillgängliga alternativ. Odling av tulpaner är därför i inte farozonen men det skulle inte skada om nivån toxiner sjönk något.

För det andra – och detta är minst lika viktigt – innehåller lagstiftningen nu incitament för att främja utveckling av mer hållbara produkter och produkter för mindre grödor. Mindre grödor är grödor som endast odlas i mindre omfattning, exempelvis tomater, brysselkål och tulpaner. Många trädgårdsodlare var rädda att dessa grödor skulle hotas av lagstiftningen, men den rädslan har visat sig vara obefogad. Tvärtom faktiskt, med tanke på att förordningen innebär att en särskild fond inrättas för att främja forskning om produkter som är lämpliga för mindre grödor.

En tredje åtgärd som också är viktig är att medlemsstaterna bör planera för att minska riskerna med att använda kvarvarande kemiska bekämpningsmedel. Användningen av kemiska bekämpningsmedel minskar överallt, men särskilt i känsliga områden, som i närheten av skolor. Det är också viktigt.

Alla dessa åtgärder gynnar miljön och folkhälsan. Om det var jag som bestämde skulle jag ha förbjudit de neurotoxiska ämnena samtidigt, eftersom de kan påverka människans nervsystem och därför inte bör användas för besprutning av jordbruksgrödor.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Fru talman! Folket i EU bör i dag glädjas över den mycket sunda överenskommelse som kommissionen, rådet och självfallet föredragandena nått i frågan om bekämpningsmedlen. Utifrån vad jag har hört i debatten har den uppnåtts i ett klimat av mycket intensiv och särskilt effektiv lobbyverksamhet i Storbritannien och på Irland.

Det är ett lagstiftningspaket som förenar hälsa och miljö med konkurrenskraft och innovation i stället för att ställa dem mot varandra, vilket alltför ofta är fallet. Det är viktigt att komma ihåg att även om de cirka 800 kemiska molekyler som är aktuella definitivt spelar en roll när det gäller att skydda grödor mot pestangrepp är många människor i dag emot att utsätta befolkningen för hälsorisker som kan undvikas. Jag tänker naturligtvis särskilt på jordbrukare som är mer utsatta än andra för vissa skadliga ämnen, CMR och endokrinstörande ämnen.

Siffrorna från WHO är uppbyggliga: en miljon fall av allvarlig förgiftning från bekämpningsmedel med cirka 220 000 döda varje år. Den filosofin består i att använda kemikalier för allt, skapa en cocktaileffekt och ha en kortsiktig syn på jordbruket som i dag ifrågasätts. En nödvändig ny inriktning tar form, naturligtvis under förutsättning att parlamentet godkänner kompromissen, som formellt kommer att innebära att en ambitiös, realistisk och definitivt modern policy för bekämpningsmedel införs i världen. Detta är ambitiöst eftersom EU-medborgarna precis som vi vill bli av med farliga produkter. De stöder också ett förbud mot flygbesprutning samt ökat skydd för allmänna områden. Det är realistiskt eftersom ekonomiska livscykler respekteras, två tredjedelar av ämnena som släpps ut på marknaden är säkra och därför tillåts i tio år, på förnybar basis, och tillverkarna har ingen berättigad anledning till oro.

Avslutningsvis är detta paket om bekämpningsmedel modernt eftersom en integrerad hantering av bekämpningsmedel är grundläggande i en ny jordbrukspolitik, som för EU:s del innebär att ha färre men bättre bekämpningsmedel.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Fru talman! Jag vill ta upp tre frågor i debatten om betänkandena om hållbar användning av bekämpningsmedel och utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden.

För det första gäller de bestämmelser som nu diskuteras endast två stadier i användningen av kemiska produkter, nämligen deras utsläppande på marknaden och fortsatt användande. Inga lämpliga förordningar finns ännu när det gäller att avlägsna sådana ämnen från marknaden och bortskaffa dem. I mitt land Polen är bortskaffande av växtskyddsmedel en stor fråga. Betydande ekonomiskt stöd är viktigare än ytterligare rättsliga bestämmelser. De lokala myndigheterna på vars mark denna typ av avfall lämnas behöver ekonomiskt stöd för att kunna bortskaffa dem. För det andra skulle det vara önskvärt om den enskilda staten enligt subsidiaritetsprincipen hade sista ordet när det gäller bekräftelse, restriktion och vägran att ge tillstånd för användning av kemiska produkter på deras marknad. För det tredje hoppas jag att de lösningar som antas i parlamentet skapar en neutral arena för EU:s jordbrukare när det gäller deras användning av växtskyddsmedel.

Jag är också övertygad om att olagliga tillämpningar som innefattar handel och användning av dessa produkter kommer att reduceras till ett minimum.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Fru talman! Betänkandets förslag går i rätt riktning och jag vill berömma föredragandena för dem. Även om kommissionen har rätt i att bekämpningsmedel huvudsakligen berör den gemensamma jordbrukspolitiken är det också så att ett sådant direktiv bör ha miljö och folkhälsa som den viktigaste rättsliga grunden. Direktivets tillämpningsområde kan inte begränsas till en enkel marknadsharmonisering eller konkurrenskraftsproblem. De franska yttre randområdena Martinique och Guadeloupe är bevis på detta. På Martinique är 20 procent av marken, 20 procent av öns yta – 1 000 km² – förorenad på obestämmd tid av klordekonmolekylen vars uthållighet är okänd. Det är en molekyl som har förorenat inte bara marken utan även ytvattnet, vissa grundvattenområden och havsvattnet i kustregionerna, något som allvarligt har skadat vår ekonomi. Vem tänker på det nuvarande problemet med folkhälsa? Om det inte är för sent skulle jag vilja råda parlamentet att studera fallet med Martinique, som Frankrike är mycket medvetet om.

Det är avgörande för direktivet att användningen av kemiska bekämpningsmedel minskas avsevärt, inte minst genom att hållbara alternativa lösningar som biodynamisk odling och biodynamiska bekämpningsmedel främjas. Det blir ett erkännande för parlamentet. Låt oss heller inte glömma bekämpningsmedlens härjningar när det gäller faunan, särskilt bland bin, något som har påpekats flera gånger. Det är också viktigt att parlamentet är vaksamt när det gäller frihandelsprodukter, särskilt jordbruksprodukter från länder som inte är så stränga när det gäller användningen av bekämpningsmedel.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Fru talman! En sak förenar oss: Vi vill alla skydda människors hälsa. Men vi måste komma ihåg att det är jordbrukarna som producerar den fina, färska, näringsriktiga mat som gör oss friska. Mitt hemland är ett väldigt blött land. Jordbrukarna därhemma kämpar hela tiden mot mögelangrepp. Insekter kommer och går, medan mögel kommer och består. Att förbjuda bekämpningsmedel mot mögel, eller att tvinga fram lägre doseringar, kan göra det omöjligt att odla potatis och spannmål i Irland. Men lagstiftningsförslaget har redan fått en annan följd.

Vi ser redan artiklar i medierna där man argumenterar för att vi ska odla genmodifierad potatis när EU skärper bestämmelserna för bekämpningsmedel. Vad skadar bin och miljön mest: att ansvarsfullt använda bekämpningsmedel, som Irlands jordbrukare gör, eller genmodifiering? Det brukar heta att bekämpningsmedel kan skada arvsmassan. Vid genmodifiering är själva principen att arvsmassan skadas. Det är viktigare än någonsin att vi börjar med en fullskalig konsekvensbedömning.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Fru talman, mina damer och herrar! Som en följd av trepartssamtalet mellan rådet, parlamentet och kommissionen verkar texten om bekämpningsmedelspaketet, som antogs den 18 december, vara välavvägd.

I den tar man både hänsyn till jordbrukarnas intressen och det nödvändiga miljöskyddet, inklusive skyddade områden. Jag har följt denna fråga noggrant och jag är nöjd med det uppnådda resultatet. Det innebär nämligen att jordbrukarna kan bedriva sin ekonomiska verksamhet utan att straffas av ett totalt förbud mot bekämpningsmedel och växtskyddsmedel, vilket kommer att kontrolleras noggrant.

I detta avseende skulle jag vilja påpeka att de som producerar citrusfrukter i min region Normandie har gått i bräsch för miljövänligt jordbruk under många år. Som tur är har rådet och parlamentet uppnått ett mycket givande samförstånd i en osäker period som har förvärrats av den gemensamma jordbrukspolitiken utgående balansräkning och de hot som hänger över jordbruksbudgeten.

Avslutningsvis kommer vi alltid att stå bakom jordbrukarna och försvara deras arbetsverktyg och deras oersättliga roll i samhället, som först och främst består i att förse medmänniskorna med livsmedel och därefter i att bevara landsbygden och att utveckla marken till allas tillfredsställelse. Med tanke på miljökamparnas oansvariga påtryckningar är det en tröst att det sunda förnuftet har dominerat i den här frågan.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! I morgon kommer vi att rösta om nya regler för växtskydd, ett ämne som skapar starka känslor bland befolkningen. Detta avspeglades också i parlamentets beslut. Vi skulle alla vilja ha färska, hälsosamma och lokalt producerade livsmedel som inte innehåller farliga rester av växtskyddsmedel till rimliga priser. Det resultat som uppnåddes under trepartssamtalet kommer att skapa förutsättningarna för detta. Den nya växtskyddsförordningen är ett stort steg mot ett ökat konsument- och hälsoskydd.

Man prioriterade återigen ett vetenskapligt kriterium snarare än politiska dogmer när man inrättade undantagskriteriet. Resultatet av trepartssamtalet är ett gigantiskt steg framåt jämfört med parlamentets resultat efter första behandlingen. Nästan 80 procent av alla verksamma ämnen kommer inte längre att påverkas utan bara de ämnen som utgör en risk för den mänskliga hälsan eller miljön, och detta på en vetenskaplig grund. Det kommer också att finnas tillräckligt många tillgängliga växtskyddsmedel för en hållbar förvaltning i framtiden. Ämnen som verkligen är farliga kommer däremot att förbjudas.

I framtiden kommer det inte längre att finnas 27 tillståndsmyndigheter utan endast tre zoner för utfärdande av tillstånd för växtskyddsmedel. Medlemsstaterna inom dessa zoner måste sedan i princip ömsesidigt erkänna tillstånden. Genom den nya växtskyddsmedelsförordningen kommer vi att skapa den harmonisering som sektorn för växtskyddsmedel med all rätta har efterfrågat under lång tid. Nu kommer vi att ha en enhetlig hög skyddsnivå utan att vi äventyrar en hållbar jordbruksproduktion i EU. Nu kommer vi att uppnå en verklig inre marknad, enhetliga konkurrensvillkor och stora framsteg när det gäller hälsoskydd. Det är en fantastisk framgång för konsumenter och jordbrukare. Tack så mycket.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Användningen av växtskyddsmedel tillsammans med effektiva jordbruksmetoder är avgörande för att man ska kunna producera tillräckligt mycket livsmedel av hög kvalitet, vilket kommer att leda till ett starkt skydd av konsumenternas hälsa och miljön.

Genom att minska riskerna med och konsekvenserna av användning av bekämpningsmedel samt sträva efter att minska användningen av dessa produkter kommer man att bidra till ett hållbart jordbruk.

Att de livsmedel som konsumeras i EU innehåller höga nivåer av bekämpningsmedel beror på att man är beroende av dessa kemiska produkter. Även om de är nödvändiga för att man ska kunna kontrollera alla sorters angrepp och främja produktionseffektiviteten kan de påverka folkhälsan negativt.

I vissa medlemsstater, inklusive Rumänien, drabbas jordbruksmarkerna ofta av angrepp och att använda bekämpningsmedel verkar vara det bästa sättet att undanröja skadedjuren på.

Genom förslagen om att införa ett integrerat växtskydd samt användningen av alternativa ämnen och riskhanteringen kommer vi således att bidra till att skapa ändamålsenliga jordbruksprodukter som är miljövänliga och säkra ur folkhälsosynpunkt. Därmed minskar beroendet av växtskyddsmedel.

Samtidigt leder den stora mängden skadedjur i de rumänska jordbruksmarkerna till att vi måste använda oss av flygbesprutning. När direktivet träder i kraft kommer flygbesprutning enbart att tillämpas om det inte finns några andra praktiskt genomförbara lösningar för att bekämpa skadedjuren i syfte att tillhandahålla ett adekvat miljöskydd.

Jag är nöjd med kompromissresultatet som stöds av majoriteten av de politiska grupperna. Genom det kommer vi att garantera en balans i tillgängligheten av växtskyddsmedel och därmed tillräckligt många livsmedelsprodukter, samtidigt som EU:s jordbrukare förblir lika konkurrenskraftiga. Dessutom kommer miljö- och hälsoskyddet att förbättras.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Växtskyddsmedel var, och är fortfarande, nödvändiga jordbruksresurser. Jordbruket kräver ett minimiurval av växtskyddsprodukter eftersom det handlar om att skydda det inhemska kulturlandskapet, producera högkvalitativa livsmedel och skydda resurser.

Våra debatter om kemikalier hålls ofta på en mycket irrationell nivå. Vi måste tänka och agera rationellt om vi ska kunna uppnå vettiga resultat. Konsekvenserna av parlamentets ursprungliga ståndpunkt kunde ha blivit förödande. Ett allmänt förbud mot växtskyddsmedel leder till lägre avkastning från jordbruket och, i slutändan, stigande livsmedelspriser. Därför är jag glad över att en acceptabel kompromiss uppnåddes under trepartsförhandlingarna. Det är välkommet att vi har behållit beslutet om tre zoner med avsevärda undantag för medlemsstater. Ett djärvt steg mot en bestående lösning på den inre marknaden skulle se annorlunda ut i detta skede.

Vid sidan av de acceptabla kompromisser som uppnåtts bör vi inte spekulera i en slutgiltig definition av endokrint effektiva ämnen utan i stället ge kommissionen dessa fyra år för att ta fram en vetenskapligt baserad definition. Annars kommer vi att tänja alltför mycket på försiktighetsprincipen.

Jag beklagar att vi inte tillåter någon konsekvensbedömning av den överenskommelse som uppnåtts.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Fru talman! Vårt arbete med ytterligare en serie uppgifter vars syfte är att reglera frågor som är viktiga för människors hälsa i EU går mot sitt slut. Jag anser att de kompromisser vi hoppas uppnå är förnuftiga. Genom dem bör vi kunna garantera att de införda restriktionerna kommer att vara hälsofrämjande utan att utvecklingen av EU:s jordbruk hotas.

Det är dock viktigt att komma ihåg att alla förändringar vars syfte är att skärpa säkerhetsvillkoren inom jordbruket leder till avsevärda kostnadsökningar. Dessa kommer att drabba våra jordbrukare som samtidigt måste förbättra sin konkurrenskraft på de globala marknaderna. Våra jordbrukare kommer att bli tvungna att betala mera för säkrare bekämpningsmedel. Jag ska upprepa vad jag sagt här i kammaren vid många tidigare tillfällen. Låt oss för all del införa höga standarder för våra jordbrukare och livsmedelsproducenter. Dessa standarder bör dock även gälla dem som importerar livsmedel från länder utanför EU. Annars kommer våra ansträngningar att höja standarderna att bli kontraproduktiva.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru talman! Jag tycker inte att vi har nått fram till ett välavvägt paket här ännu. För mig belyser denna debatt två snurrigheter. För det första hos EU, som förhastat och snurrigt ilar iväg för att förbjuda ett antal växtskyddsmedel utan att ens invänta en konsekvensbedömning. EU struntar i att det saknas ersättningsämnen och att den inhemska livsmedelsproduktionen kommer att skadas allvarligt, i synnerhet odlingen av spannmål och grönsaker. Detta tvingar fram ett ständigt ökat beroende av import från länder som inte bryr sig det minsta om det här.

Jag har hört många i debatten som hänvisat till vetenskapen. Vad är det för vetenskap som inte utsätter sig själv för en sedvanlig konsekvensbedömning?

Snurrighet nummer två svarar mitt eget land för. Det drabbas kanske hårdare av förslagen än något annat land, men går med på att dessa frågor avgörs genom rådsbeslut med kvalificerad majoritet, så att vi nu antagligen har nått ett läge där vi inte längre kan göra motstånd. Vi har själva försatt oss i den här situationen genom att vi har varit imbecilla nog att finna oss i beslut som fattas med kvalificerad majoritet. Ändå anser Lissabonfördragets anhängare att vi bör avhända oss makten inom allt fler områden på detta sätt.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Det här är en välavvägd kompromiss och därför kommer jag att stödja den. Jag skulle vilja tacka alla som arbetat med den. Texten skapades, som vi hör under den här debatten, med stor känsla, men inte desto mindre lyckades vi att förena de olika skyddsmålen som vi vill uppnå genom den här lagstiftningen.

EU hävdar att man är en av de mest framstående aktörerna i världen när det gäller lagstiftning om växtskyddsmedel och att det är ett stort plus. Det var viktigt för oss att finna en balans mellan skyddsmålen i fråga och hälsoskydd, den inre marknadens mål och, givetvis, miljöskydd, men vi uppnådde också ett balanserat resultat mellan de specifika skyddsmålen. Det var viktigt för oss att iaktta de olika principerna, till exempel att texten skulle baseras på fakta och vetenskapliga principer och inte på känslor och för det andra att vi höll oss till den riskbaserade strategin och inte till den farobaserade som tidigare. Detta är oerhört viktigt för att hela lagstiftningsprojektet ska kunna genomföras och införlivas längre fram.

Samtidigt bör man komma ihåg att vi inte särbehandlar importen i införlivandet och missgynnar nationell produktion eller EU-produktion. I nuläget har kommissionen dock alltså en stor uppgift framför sig. Generellt sett hade man dock dessa principer i åtanke på ett balanserat sätt. Därför kan vi leva med kompromissen. Vad gäller detaljerna är det oerhört viktigt för mig att medlemsstaterna ges nödvändig flexibilitet och subsidiaritet för grundvattensskydd så att de kan hantera sina specifika förhållanden. Nederländerna kan inte jämföras med Tyskland, Malta eller Grekland i detta avseende. Det är också viktigt att användningen av bekämpningsmedel i Natura 2000-områden och fågelreservat reduceras till ett minimum. Medlemsstaterna kommer följaktligen att ha tillräckligt med manöverutrymme för att införliva detta allteftersom. Det här är dock en kompromiss som bör stödjas av alla.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Fru talman! Jag skulle vilja börja med att gratulera föredragandena till deras utmärkta betänkanden. Tiden är kort så jag kommer bara att hänvisa till betänkandet av Christa Klaß och betona vissa brister i det föreslagna direktivet.

I direktivet fastställs ett utbildnings- och certifieringssystem för distributörer och yrkesmässiga användare av bekämpningsmedel. Man bör dock sörja för att intygen för genomgången utbildning i användningen av bekämpningsmedel erkänns ömsesidigt i medlemsstaterna. Enligt direktivet ska man tillämpa de nationella lagstiftningarna om teknisk kontroll och underhåll av utrustning för bekämpningsmedel. Jag anser att det vore lämpligt att reglera denna fråga på gemenskapsnivå. Om en sådan kontroll skulle grundas på internationella bestämmelser skulle det finnas all anledning för medlemsstaterna att ömsesidigt erkänna

resultaten. Detta är särskilt viktigt när det gäller utnyttjande av marker som är belägna i gränsområden och offentliga växtskyddsåtgärder. En slutlig reservation jag skulle vilja ta upp är att man inte lyckats ta hänsyn till de särskilda förhållandena för skogsskydd. Skogarna kan inte bevaras utan flygbesprutning.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Fru talman! I egenskap av nederländsk parlamentsledamot följde jag lagstiftningen mycket uppmärksam och omsorgsfullt. I mitt lågt belägna land är situationen väldigt speciell. Till skillnad från andra områden i Europa är det omöjligt att arbeta med de buffertzoner som föreskrivs av EU längs med alla vattendrag. Det skulle inte fungera. I så fall skulle det vara omöjligt att ha en normal hållbar produktion inom jordbruk och trädgårdsskötsel. Nederländerna är dock också känt för sina grödor för mindre användningsområden, inklusive tulpaner, lök och cikoria. Därför bör vi ägna särskild uppmärksamhet åt hur kompromissen ska formuleras. Den kompromiss som nu håller på att utformas är en stor förbättring av kompromissen i Hiltrud Breyers förslag, som kommissionen röstade om. Som ledamot i gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater röstade jag emot förslaget vid det tillfället. I det nuvarande förslaget finns det förnuftiga övergångsbestämmelser som, i kombination med innovation och ersättningsprodukter, kan vara till hjälp för industrin. Dessutom kommer den fond för grödor för mindre användningsområden som håller på att införas att vara en vitamininjektion för dessa alternativ. De tre förordningarna och de tre zonerna i EU för erkännande och godkännande stämmer också mycket bättre överens med aktuell praxis.

Jag skulle vilja lägga till ett problemområde, nämligen godkännande av produkter som kommer från länder utanför EU. Vi är ledande när det handlar om att skapa en god balans mellan folkhälsa och praktisk tillämpbarhet, men vad händer med de externa importerna? Jag anser att den här konkurrensställningen, tillsammans med den parallella importen och parallella handeln bör tas upp i WTO, där dessa frågor diskuteras.

Vi kan godkänna förslaget. Jag skulle vilja tacka föredragandena och framför allt Christa Klaß och Erna Hennicot-Schoepges för deras insatser i detta avseende. Allt som kvarstår är detta enda problemområde som är viktigt för jordbrukarna, det vill säga att vårt jordbruk är hållbart, men hur är det med alla andra? Det här problemet är fortfarande olöst, och jag skulle vilja höra er reaktion på detta.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Mina damer och herrar! Livsmedelssäkerhet är ett viktigt mål för EU, men det här är en mager kompromiss. Ungern kommer att ta ställning mot betänkandet i rådet och de ungerska parlamentsledamöterna gör samma sak, eftersom det skadar EU:s jordbruk.

Vi står inför två oerhört viktiga problem. Zonsystemet är artificiellt. Det strider mot EU:s subsidiaritetsprincip och, som min nederländska kollega just har påpekat, det omöjliggör en flexibel respons. Dessutom är det skadligt för EU:s jordbruk eftersom det innebär att risknivån för resistens och produktionskostnaderna ökar. Samtidigt kommer vi inte, som många av mina kolleger har nämnt, att kunna kontrollera produkter från tredjeländer. Därför utgör direktivet en oerhört allvarlig fara.

Slutligen kommer de radikala miljökamparnas åsikter att leda till att restriktionerna för växtskyddsmedel kommer att bana väg för GMO (genmodifierade organismer). Detta är inte önskvärt i EU.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag vill tacka alla som arbetat med dessa två viktiga betänkanden. Om man ska tro på vissa inlägg här i kväll har EU för närvarande ingen kontroll alls över hur dessa kemikalier marknadsförs och används. Men det har vi visst! Hårda regler gäller för närvarande, även på området restmängder och livsmedel. Jag ansluter mig därför inte till någondera sidan eller ytterlighetspositionen i debatten här i kväll, särskilt inte till dem som vägrar att inse att växtskyddsmedlen spelar en viktig roll i livsmedelsproduktionen, eller till dem som hävdar att dessa två lagstiftningsförslag leder EU:s jordbruk och livsmedelsproduktion i fördärvet.

När kommissionsledamot Stavros Dimas säger att människor oroar sig för bekämpningsmedlen bekymrar det mig en aning. Ja, det må vara hänt. Men frågan är ju: Hur berättigade är dessa farhågor? Vad har kommissionen gjort för att tala om för konsumenterna att den stora merparten av alla livsmedel framställs ur råvaror som ger oss säkra livsmedel med hög kvalitet? Visst är en del ämnen som ingår i kemikalier ytterst giftiga, men risken vid användningen beror på hur de används och om de högsta tillåtna restmängderna i livsmedel överskrids. Såvitt jag har kunnat se, är de personer som använder ämnena välutbildade. Det kanske finns ett behov av bättre utbildning i andra medlemsstater.

Tjugotvå ämnen ska fasas ut. Oron är enorm i Irland och Storbritannien för hur detta ska slå mot produktionen av spannmål och potatis. Människor undrar: Kommer tillverkarna av jordbrukskemikalier att reagera och lansera nya produkter? Det kan kommissionen inte svara på. Kommer undantagen att fungera? Vad händer om det saknas alternativ? Jag anser att detta är frågor som vi måste ta itu med, vi irländare vill nämligen

fortsätta att odla spannmål och potatis. Frågan om livsmedelsimport är i högsta grad verklighetsförankrad, och jag ber om fem sekunders talartid till om detta. Om kommissionen samarbetade med EU:s livsmedelsproducenter skulle vi kunna komma någonvart. Det håller inte att kommissionen sitter här och säger: Nu förbjuder vi användningen av de här ämnena i EU, men det går bra att exportera livsmedel till oss från länder utanför EU som fortfarande använder samma ämnen. Det är inte en ståndpunkt som främjar vår konkurrensförmåga. Den är ohållbar, och jag vill att ni bemöter detta här i kväll.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Fru talman! Jag skulle vilja hänvisa till Hiltrud Breyers betänkande. Det bör sägas att EU:s jordbrukare är fullt medvetna om att de särskilt bör uppmärksamma människors hälsa och miljöskydd när de använder växtskyddsmedel. Industrin är dock djupt oroad eftersom Europaparlamentet inte förstår vilka konsekvenser förordningen kan få i framtiden.

Bedömningar av förordningens potentiella effekt visar att eftersom växtskyddsmedel inte kommer att vara tillgängliga i framtiden kommer det att bli svårt att kontrollera skadedjur och sjukdomar som drabbar odlingen av många livsmedel – framför allt Medelhavsprodukterna – liksom odlingen av prydnads- och snittblommor.

Jag är fullt medveten om att den överenskommelse som nåddes vid trepartssamtalet var ett resultat av hårda förhandlingar och föredragandenas arbete är därför värt ett erkännande. Inte desto mindre måste det medges att den temporära definitionen av endokrinstörande ämnen kommer att resultera i att ett stort antal verksamma ämnen försvinner, framför allt insektsbekämpningsmedel, som är oerhört viktiga för jordbruket.

Producenterna måste ha tillgång till tillräckligt många verksamma ämnen för att effektivt och säkert kunna bekämpa alla sjukdomar eller skadedjur som angriper deras växter. Man bör ha i åtanke att faran inte ligger i produkten i sig, utan i om den används felaktigt.

Därför stöder den spanska delegationen i gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater förslagen på ett krav på en konsekvensbedömning och vi kommer att rösta för Robert Sturdys ändringsförslag – som jag själv har undertecknat – om endokrinstörande ämnen och förslagen om att växtskyddsmedel bör vara tillgängliga i nödfall.

Om förordningen antas enligt villkoren i den uppnådda överenskommelsen kommer det att resultera i att livsmedelsproduktionen minskar och priserna ökar, vilket i sin tur kommer att leda till att vi importerar de livsmedel vi inte producerar behandlade med samma produkter som vi förbjuder.

Robert Sturdy (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Med anledning av Hiltrud Breyers betänkande vill jag säga följande till kommissionen: Varför är ni emot en konsekvensbedömning? Vad är det som är så viktigt eller så oroande att det får kommissionen att motarbeta en konsekvensbedömning?

Det finns inga vetenskapliga belägg för att hävda att vissa produkter som vi använder är farliga ur folkhälsosynpunkt. Det gäller somliga av dem, men åtskilliga produkter som ni vill avlägsna ur vår verktygslåda är ofarliga. Jag tänker här främst på en produkt som heter Triasol, som är ytterst viktig för veteproduktionen i Europeiska unionen. Ni har svikit oss – låt mig säga detta utan omsvep. Ni kommissionsledamöter svek allmänheten när ni misslyckades med att stänga ute genmodifierade organismer från EU. Ni svek oss när det gäller mitt betänkande om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester. Det sitter en kommissionsledamot här från generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor ... Kommissionsledamoten är sysselsatt med ett samtal just nu, men så snart hon stänger munnen så kanske hon öppnar öronen för vad jag har att säga. De har misslyckats med att begränsa importen av produkter där gränsvärdena uppnås. Sådana produkter står ju i snabbköpshyllorna.

Vad tänker ni då göra åt de här importerade varorna, om vi beslutar att förbjuda dessa produkter inom Europeiska unionen? Kommer ni att säga att det egentligen kvittar, att varorna strömmar in ändå? Ska vi lämna allt vid det gamla och utgå ifrån att människor struntar i det här?

När det gäller livsmedelsproduktionen är det jordbrukarna i hela EU som bäst har tagit sitt ansvar. Att införa den här lagstiftningen innebär i princip att vi säger till dem: Ni är idioter och bryr er inte. Ingen jordbrukare vid sina sinnens fulla bruk skulle använda en kemikalie som utgör en hälsorisk för allmänheten. Massor av undersökningar bekräftar det här.

Låt mig avsluta med en eller två tankar till. Vi inför ett förbud mot burhönshållning vid äggproduktion, men ni kommer att bevilja ett undantag. Det här är ändå en fråga som engagerar människor. Det bekymrar mig att ni kommissionsledamöter hittills har avstått från att genomföra all den lagstiftning som finns. Det är av största vikt att ni ger jordbrukarna en chans att göra rätt för sig, att bevisa att deras produkter är säkra.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Det finns några oroväckande hälsotrender som till stor del är en följd av den oansvariga användningen av bekämpningsmedel. Att förbättra hälsan och minska antalet cancerfall är uppenbarligen omöjligt när vår mat blir alltmer förgiftad. Jag talar om en av de viktigaste miljö- och hälsofrågorna, och därför kan bara en förändring av utvecklingsparadigmet hjälpa oss, inte rent kosmetiska åtgärder.

Det arbete mina kolleger Christa Klaß och Hiltrud Breyer utfört, tillsammans med skuggföredragandena, är ett steg i rätt riktning, och jag vill uttrycka min fulla uppskattning för det. Jag är nöjd med att man i båda betänkandena urskiljer ett antal åtgärdsområden, samtidigt som man också vänder sig till tillverkarna, säljarna och användarna av bekämpningsmedel. Samtidigt kräver vi dock att man inför nationella handlingsplaner med kvantitativa mål.

Jag anser att det är avgörande att man har infört information till grannar. Detta kan nämligen göra stor skillnad inte bara för människor, utan också framför allt för bin. Det betyder att vi lätt kan förhindra skada, genom att helt enkelt fokusera på dem som orsakar den. I direktivet fastställs att medlemsstaterna kan införa bestämmelser om information till grannar i sina nationella handlingsplaner. Jag skulle hellre vilja att det fastställdes att de måste göra det.

Jag är övertygad om att det är möjligt att tillåta växtskydd med icke-kemiska produkter, det vill säga genom att ge biologiska och mekaniska produkter en större roll.

Neil Parish (PPE-DE). - (EN) Fru talman, kommissionsledamöter! Låt mig påpeka en sak. För mindre än ett år sedan diskuterade parlamentet åtgärder på området global livsmedelsförsörjning. Vi var ytterst oroade över om livsmedelstillgången i världen är tillräcklig. Nu sitter vi här i kväll, mindre än ett år senare, och debatterar en lagstiftning som faktiskt riskerar att minska livsmedelsproduktionen i Europeiska unionen. Livsmedelsproduktion är en fråga om moral. Kom ihåg att om vi i EU inte producerar livsmedel, så har vi antagligen råd att köpa dem. Det har inte utvecklingsländerna.

Stora delar av denna lagstiftning kommer att påverka våra skördar. Det gäller inte bara vete, som Robert Sturdy nämnde, utan även – och framför allt – potatis. De senaste två åren har vi i norra Europa upplevt två av de värsta somrarna som jag någonsin varit med om. Vi har behövt bekämpningsmedel mot mögel för att minska bladmögelangreppen och över huvud taget kunna odla någon potatis. Och, kommissionsledamöter, om européerna inte ens har potatis att äta, vad ska de äta då? De kan äta ris eller pasta, som det råder en svår brist på i utvecklingsländerna, åtminstone vad ris beträffar.

Låt mig komplettera Robert Sturdys inlägg med följande. Många av de bekämpningsmedel och medel mot mögel som vi använder är oproblematiske, så länge de används på rätt sätt och så länge den föreskrivna karenstiden före skörden iakttas. Genom att använda dessa kemikalier kan vi producera livsmedel med mycket hög kvalitet. Nu står ni där och försöker slå i mig att ni kommer att stoppa importen av livsmedel som har behandlats med dessa kemikalier. Dumheter! Och förklaringen är enkel: Om medlen har använts rätt kan ni testa hur mycket vete ni vill när det lossas i hamnen i Rotterdam – ni hittar inga rester. Jag tycker att vi verkligen måste vakna upp här och inse att vi i EU behöver producera livsmedel och göra det på ett säkert sätt. Vi måste se till att användningen av bekämpningsmedel minskar, vilket redan är fallet, och vi måste se till att jordbrukarna genomför behandlingen på lämpligt sätt, vilket också redan är fallet.

Jag uppmanar er därför att genomföra en ordentlig konsekvensbedömning. Den som finns är ju två år gammal. När vi nu har upplevt två av de blötaste somrarna sedan mätningarna startade är det dags att ni tittar efter en gång till. Vi uppmanar er med eftertryck att genomföra en ordentlig konsekvensbedömning.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Struan Stevenson, som inte kan vara här, har erbjudit mig att använda hans två minuter. Får jag använda dem för PPE-DE?

Talmannen. – Absolut!

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Alla överdrifter har gjort det svårt att skilja dikt från verklighet i olika skeden av denna komplicerade debatt. Visst behöver kemikalieanvändningen i jordbruket begränsas – det inser vi alla. Kemikalier som används på ett ohållbart sätt kan utgöra risker för både användaren och miljön. Men om kemikalierna används ansvarsfullt, och om de högsta tillåtna restmängderna och karenstiderna följs, så är risken minimal och för konsumentens del lika med noll.

Förslaget om att godkännandet av ett verksamt ämne ska avgöras av ämnets egenskaper – den farobaserade metoden – snarare än av vetenskapliga principer för riskbedömning ger anledning till stor oro.

Ren alkohol är farligt. Vi vet hur det går för den som dricker ren alkohol. Men när den späds ut tillräckligt, till fyra procent, eller tolv procent, eller vad det nu är – och används ansvarsfullt – så är risken minimal. Det är faktiskt två helt olika saker.

EU:s konsekvensbedömning har berörts här. Vi har redan tagit upp den vetenskapliga definitionen av endokrinstörande ämnen, eller snarare bristen på definition. På den positiva sidan finns undantagsperioden, som låter branschen investera i välbehövlig forskning och utveckling och ta fram nya produkter och fungerande alternativ. Jag skulle vilja uppmana de företag som tillverkar jordbrukskemikalier, och deras partner inom ECRP-initiativet, att titta närmare på detta område och investera i det.

Märkligt nog tillåter vi i regel import av livsmedel som producerats med växtskyddsmedel som vi inte tillåter att våra egna jordbrukare använder. Detta förblir en gåta, och är vår främsta invändning mot lagstiftning av den här typen. På det hela taget tycker jag ändå att det ursprungliga förslaget har förbättrats betydligt, och jag är beredd att stödja det.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag skulle vilja lyfta fram betydelsen av att tidigt i lagstiftningsprocessen förklara för de berörda parterna varför lagstiftningen behövs.

Mina väljare är övervägande människor som bor på landsbygden. Därför har en rad företrädare för oroliga väljare i jordbrukssektorn sökt upp mig med anledning av detta ärende.

På det hela taget upplever dessa väljare att lagstiftningen är något som Bryssel tvingar på dem godtyckligt, utan att inhämta synpunkter från gräsrotterna. Jag hävdar därför bestämt att medlemsstaternas regeringar måste göra en mycket större insats för att förklara de här frågorna för berörda parter, och inte smita undan sitt ansvar genom att skylla på de så kallade byråkraterna i Bryssel. Det är ju faktiskt medlemsstaterna som till syvende och sist ska genomföra åtgärderna, och som också har de resurser som krävs i form av lokala företrädare som kan förklara sammanhangen för jordbrukarna.

Det är viktigt att EU:s egna livsmedelsproducenter inte utsätts för mer reglering än utomstående producenter som exporterar sina livsmedel till EU-länderna. Varje förslag måste tillgodose intressena hos konsumenter, jordbrukare och miljö. Vi måste emellertid också se till att alla berörda har tillgång till korrekt information.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Mina damer och herrar! Eftersom jag är läkare är jag mycket medveten om att det är vår skyldighet gentemot EU:s konsumenter att förbjuda växtskyddsmedel som enligt vetenskapliga bevis har visat sig vara skadliga. Samtidigt uppskattar jag att föredragandena har lyckats finna en välavvägd lösning på den nya förordningen som kommer att motivera industrin att leta efter och utveckla säkrare bekämpningsmedel. Fram till dess kommer det att vara nödvändigt att bevilja de undantag som behövs i länder med fuktigt klimat, och de sydliga länderna måste helt enkelt förstå det. Jag insisterar på att medlemsstaterna och även kommissionen genomför omfattande och kompromisslösa kontroller för att se till att livsmedel och blommor som importeras från länder utanför EU inte har behandlats med förbjudna bekämpningsmedel och svampbekämpningsmedel. Det handlar inte bara om att mäta restnivåerna i livsmedlen. Vi får inte tillåta så ojämlika konkurrensvillkor för EU:s jordbrukare. Jag håller också med om att kommissionen bör kritiserats eftersom den misslyckades med att genomföra en konsekvensbedömning. Därför kan vi tyvärr inte bemöta medborgarnas oro angående förordningen, även om jag i grund och botten är för den.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Fru talman! Den gemensamma jordbrukspolitiken är ett dräpslag mot det brittiska jordbruket, och har åsamkat oss enorma finansiella och ekonomiska kostnader.

Nu kommer de här förslagen om bekämpningsmedel. Enligt bedömare innebär direktivet att 15 procent av alla bekämpningsmedel förbjuds. Ett sådant förbud skulle uppskattningsvis leda till att veteskördarna minskas med mellan 26 procent och 62 procent, potatisskördarna med mellan 22 procent och 53 procent och skördarna av vissa grönsaker med mellan 25 procent och 77 procent. Detta kommer att orsaka en explosion i butikspriserna, som drabbar de fattigaste värst.

Jag undrar om föredragandena kan peka ut en enda person som skadats eller avlidit på grund av dessa bekämpningsmedel? Knappast! Däremot kan jag berätta att många av mina väljare inte har råd att betala mer för sin mat.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Jag är nöjd med att man genom direktivet om användning av växtskyddsmedel har sett till att denna fråga ligger inom medlemsstaternas behörighetsområde, särskilt när det gäller omfattningen och utformningen av buffertzonen. Jag är för ett inrättande av handlingsplaner på nationell

nivå och jag stöder förslaget om att lagstiftningen bör inriktas på att minska användningen av sådana produkter. Jag är också nöjd med den kompromiss som nåddes om flygbesprutning.

Vad gäller direktivet om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden är förslaget i grund och botten förnuftigt eftersom man tar itu med förbudet mot och den gradvisa ersättningen av produkter som har allvarliga skadliga effekter på människors hälsa. På samma gång kan det uppstå problem när man ska kontrollera produkter från tredjeländer.

Jag anser att godkännandet av växtskyddsprodukter genom ett trezonssystem är oacceptabelt. Man behöver inte vara expert på växtskydd för att bli skräckslagen vid tanken på att till exempel Ungern skulle ingå i samma zon som Irland, som har ytterst olika klimat och olika förutsättningar för jordbruksproduktionen.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Jag skulle vilja ta upp ett ämne som ännu inte har diskuterats i dag. Till slut har vi återigen uppnått vad som förhoppningsvis är en förnuftig kompromiss i EU. Men vad gjorde vi längs med vägen? Vi måste komma ihåg att vi diskuterade den här frågan i många månader och att det förekom vissa extrema anklagelser mellan parterna. Allt detta har slukats av medierna med stor entusiasm. Allt som tagits upp av medierna har lett till att konsumenternas förtroende har undergrävts och att alla håller med om att "EU gör allt fel" och att "EU är mot snarare än för medborgarna". Nu, vid dagens slut, har vi uppnått en någorlunda förnuftig lösning, en kompromisslösning, som det dock kommer att råda stor samstämmighet om. Vad kommer att finnas kvar, i genomsnitt? Lite eller ingenting!

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Det här är första gången kommissionen, rådet och parlamentet har antagit en så heltäckande och utförlig strategi för bestämmelser om livsmedelskvalitet och livsmedelssäkerhet. Morgondagens omröstning i parlamentet kommer att avsluta tre års arbete. Vår uppgift är att se till att bestämmelserna är tydliga, säkra och kunskapsbaserade, i synnerhet när det gäller ett så känsligt område som livsmedelsproduktion. Därför betonar vi, tillsammans med en grupp ledamöter, behovet av kontinuerlig kontroll av effekterna av den antagna förordningen om användning av bekämpningsmedel.

Vi hävdar att bestämmelser som grundas på förnuftig kunskap kommer att skapa tillit bland konsumenterna när det gäller användningen av bekämpningsmedel på en vetenskaplig basis. Den uppnådda kompromissen kommer att bidra till att förbättra befolkningens hälsa, men samtidigt kommer produktionskostnaderna att öka. Vi bör ha detta i åtanke när vi diskuterar ekonomiska resurser till den gemensamma jordbrukspolitiken. Vi vill också undersöka om importerade livsmedel kommer att vara förenliga med de stränga bestämmelser som tillämpas i EU. Jag väddar om stöd för ändringsförslagen 179, 180 och 181 som vi lade fram tillsammans med andra ledamöter.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Jag är mycket oroad över det förslag som vi behandlar här i kväll, och över dess följder för vår jordbrukssektors framtid.

Jag förklarar härmed att jag stöder Robert Sturdys ändringsförslag, som jag har undertecknat med glädje. Såvitt jag kan bedöma bidrar de åtminstone i någon mån till att stödja branschen i framtiden.

Visst behöver och efterlyser vi lagstiftning. Men lagstiftningen ska vara bra och behöver inte gå ut över produktionen. Det behövs en noggrann konsekvensbedömning, så att vi vet vad förslaget får för följder. Detta är en nödvändig förutsättning som än så länge saknas. Vi behöver mer fakta och mindre dikt, och bör definitivt granska dessa fakta uppmärksam.

Det är ingen mening med att EU lagstiftar fram nedläggningar av sina egna företag för att vi inte klarar av att kontrollera importen. Kommissionen använder dubbla måttstockar, dels för de regler som den tvingar fram inom EU, dels för de varor som får importeras till unionen. Det som händer är ju att verksamheterna då flyttar utanför unionen.

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EL) Fru talman! Jag skulle vilja tacka alla som talade under dagens debatt för deras mycket konstruktiva anföranden. Enligt den antagna texten, som är en kompromiss och en mycket lyckad sådan, blir medlemsstaterna skyldiga att utarbeta nationella handlingsplaner med kvantitativa mål för att begränsa riskerna.

Enligt de nationella handlingsplanerna ska medlemsstaterna också kontrollera användningen av bekämpningsmedel som vid vissa tillfällen har orsakat särskilda problem och sätta upp mål för att minska användningen av vissa bekämpningsmedel. Detta utgör ett betydande framsteg som, förutom att skydda EU-medborgarnas hälsa och miljön, kommer att ge ekonomiska fördelar eftersom de nationella hälsoutgifter minskar. Ytterligare en fördel är att man i enlighet med den nya lagstiftningen minskar användningen av bekämpningsmedel.

Förutom nationella handlingsplaner innehåller också det föreslagna kompromisspaketet ett antal andra viktiga aspekter. Principen om förebyggande åtgärder måste tillämpas. Inom ramen för den integrerade skadedjursbekämpningen prioriteras andra, icke-kemiska metoder för växtskydd.

Skyddet för boende och kringstående personer har förbättrats genom att de nationella handlingsplanerna kan innehålla bestämmelser om information till personer som kan utsättas för besprutning, samtidigt som flygbesprutning inte får ske i närheten av bostadsområden.

Alla distributörer av bekämpningsmedel, inte bara de som säljer till yrkesmässiga användare, måste se till att vissa av deras anställda har ett särskilt lämplighetsintyg – som givetvis, vilket en ledamot påpekade, måste erkännas ömsesidigt – angående tillhandahållande av information om bekämpningsmedel och att de är tillgängliga för att ge kunderna råd. Bara vissa kategorier av små distributörer kommer att beviljas undantag från detta krav.

Vad gäller förbudet mot flygbesprutning har man funnit en kompromisslösning för behandlingen av kraven på undantag. Man kommer att tillämpa ett förfarande i två steg. Först utarbetas en generell plan för luftbesprutning, som godkänns av myndigheterna. Därefter lägger man fram speciella individuella förfrågningar om luftbesprutning, som grundas på de förutsättningar enligt vilka den generella planen godkändes.

Avslutningsvis skulle jag vilja tillägga att kommissionen är nöjd med resultatet av förhandlingarna och därför är den beredd att godta alla de föreslagna kompromissändringsförslagen.

ORDFÖRANDESKAP: ROURE

Vice talman

Androulla Vassiliou, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Fru talman! Tack till alla som medverkat så konstruktivt i denna mycket intressanta debatt. Detta ärende har varit ovanligt viktigt för kommissionen. Jag har själv engagerat mig för att vi ska ge folkhälsan högsta prioritet, vilket är syftet med förslaget. Överläggningarna under trepartssamtalen har varit långa och svåra, men föredraganden har styrt dem mycket engagerat och skickligt. Jag tackar henne för det.

Kommissionen har ställt sig bakom den gemensamma ståndpunkten och stöder förslaget i den utformning det har efter andra behandlingen. Samtliga kreativa inslag i förslaget har behållits, särskilt godkännandekriterierna. På så sätt blir det möjligt att garantera att farliga ämnen som utgör en allvarlig risk för folkhälsan förbjuds eller byts ut mot säkrare alternativ. Hit hör även förbättrade regler för ömsesidigt erkännande och att vissa produkter ska bytas ut mot säkrare alternativ. Jag vill dock bemöta vissa synpunkter som uttryckts här.

Kommissionen bedömer att endast 4 procent av de ämnen som säljs i dag försvinner på grund av att de är endokrinstörande ämnen, och bara 2 procent för att de är cancerogena, mutagena eller reproduktionstoxiska. Antalet verksamma ämnen som för närvarande finns till försäljning och som eventuellt inte godkänns i och med den nya lagstiftningen bedöms vara färre än 25.

Denna bedömning får stöd i en rapport från Kemikalieinspektionen i Sverige, och överensstämmer också med den reviderade konsekvensbedömningen från Pesticides Safety Directorate i Storbritannien. Jag vill också påpeka att det nya kriteriet inte tillämpas på redan godkända substanser förrän godkännandet ska förnyas, vilket i flertalet fall är först 2016. Branschen får därmed god tid på sig för att utveckla andra, säkrare ämnen.

Jag ska också gå in på några synpunkter om importerade livsmedel. Jag påminner om att förordningen om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester tillämpas fullt ut från och med 2008. För verksamma ämnen som inte godkänts i växtskyddsprodukter inom EU fastställs gränsvärdet till lägsta mätbara nivå. Detta gränsvärde för bekämpningsmedelsrester gäller för produktion inom EU, men också för livsmedel och foder som importeras.

Det finns dock ett antal olika orsaker till att en aktiv substans inte godkänns i EU. Den risk som konsumenterna utsätts för är bara en delfaktor. Det kan även handla om miljö- eller arbetsmiljömässiga överväganden, vilket är en fråga för de tredjeländer där bekämpningsmedlet används. I dessa fall får bekämpningsmedlet inte användas hos oss, men behandlade skördar behöver för den skull inte utgöra någon risk för EU:s konsumenter. Därför kan det tredjeländ som vill exportera produkter som behandlats med sådana ämnen till EU ansöka om importtolerans. Förutsättningen är att landet kan visa att förtäring av produkterna inte innebär en risk

för människors hälsa, att Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har utvärderat och godkänt underlaget och att detta formellt antagits som lagstiftning av EU. Så långt om importfrågan.

Låt oss nu återgå till det direktiv som vi förhoppningsvis antar inom kort. Kommissionen anser att den slutliga kompromissen tillgodoser alla parter intressen. Man beaktar målet för människors hälsa och miljövänlig produktion, samtidigt som jordbrukarna även i fortsättningen har tillgång till bekämpningsmedel. Vi ser nu fram emot att formalisera andrabehandlingens överenskommelse.

Det här är verkligen en bra start på det nya året för Europaparlamentet och rådet. Det är bra för medborgarna, eftersom det gagnar deras hälsa. Det är också bra för våra jordbrukare, anser vi, eftersom deras produktion garanteras genom särskilda åtgärder, som främjandet av säkrare produkter. Vi har åstadkommit något betydelsefullt. Det har vi gjort tillsammans. Vårt arbete är ett utmärkt föredöme för hur samarbetet mellan institutionerna kan vara till omedelbar nytta för medborgarna.

Christa Klauß, föredragande. – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Nu är det möjligt att identifiera en sockerbit i Bodensjön genom modern analysteknik. Vi måste dock fråga oss själva hur vi ska hantera dessa nya upptäckter, vad vi gör med dem.

Nu behöver vi objektiva riskbedömningar för att finna en balans mellan de berättigade hälso- och miljökraven och den lika berättigade oron över företags- och livsmedelssäkerhet, i en världsomspännande jämförelse.

De frågor mina kolleger har ställt har enligt mig inte besvarats helt och hållet av kommissionen. Det räcker inte med att säga att fyra ämnen inte längre ingår eller att två ämnen inte ingår och att det bara handlar om 25 ämnen totalt. Nej, vi vill ha en noggrann ekonomisk bedömning, en bedömning som inte bara svarar mot ekonomiska kriterier utan också hälsokriterier. Vi behöver fortfarande en utvärdering. Kommissionen måste genomföra en uttömmande analys av effekterna av den nya lagstiftningen så att vi vet vilken effekt den kommer att ha i slutändan. Vi måste fortsätta att kontrollera detta, eftersom det ständigt kommer nya vetenskapliga upptäckter.

Genom den uppnådda kompromissen får EU:s växtskyddspolitik en ny riktning. Den leder till fler gemensamma åtgärder inom unionen och det krävs riktade åtgärder från medlemsstaternas sida, vilket garanterar en hållbar användning av växtskyddsmedlen.

Som föredragande tackar jag er för ert stöd. Vi har lyckats finna en bra kompromiss utifrån olika utgångspunkter. Jag skulle vilja se mer positivt tänkande vid nyår. En sak som kan sägas var att jag inte tänkte tillräckligt positivt: växtskyddsprodukter kommer att leda till ett tillräckligt utbud av hälsosamma livsmedel och ett sunt kulturlandskap för oss i EU!

Hiltrud Breyer, föredragande. – (DE) Fru talman! Jag vill också tacka för en livlig debatt. Jag skulle återigen vilja betona att jag fortfarande är av samma åsikt. Det här är en milstolpe för miljö- och konsumentskyddet och, framför allt, är det ett magiskt ögonblick för EU. EU är nu i omkörningsfilen. Vi visar att EU är banbrytande i världen. Beslutet att fasa ut starkt giftiga bekämpningsmedel är unikt i världen och därför kan EU dra nytta av det.

Vad gäller de argument som gång på gång tagits upp i debatten om att importfrågan inte har klargjorts: det är fel, importfrågan har verkligen klargjorts. Genom förbudet mot starkt giftiga ämnen kommer dessa ämnen att bli olagliga i EU. Det betyder att när vi importerar – till exempel frukt och grönsaker – måste dessa importer givetvis vara förenliga med gemenskapslagstiftningen och, framför allt, med förordningen om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester. Om ämnen, som bekämpningsmedel, som har förbjudits i EU upptäcks i det kvantitativa resttestet är produkten olaglig. Det betyder att bananer från Costa Rica som behandlats med cancerogena ämnen, som vi har tagit med i indexet och som därför är förbjudna, är olagliga i EU. Detta klargörs tämligen tydligt i förordningen om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester. Därför finns det ingen anledning att uppmuntra ytterligare meningsskiljaktigheter, panik och rädsla!

Allt jag kan göra är att återigen påpeka och som tur är har kommissionen redan betonat detta, att samtidigt som den inledande studie som PSD gjorde visade att 80 procent av bekämpningsmedlen skulle försvinna från marknaden har denna siffra minskats avsevärt under tiden. Tyvärr nämnde ni inte rättningen i PSD:s studie.

Snälla, sluta att skapa rädsla och meningsskiljaktigheter! Låt oss verkligen fira den framgång vi alla förhoppningsvis uppnår här för EU-medborgarna, för miljön och för hälsoskyddet.

(Talmannen avbröt talaren.)

Talmannen. – Fru McGuinness, ni har ordet för en ordningsfråga.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Fru talman! En ordningsfråga. Det är ledamöter som pratar och inte hör på.

Jag har lyssnat till vad kommissionsledamoten sa om livsmedelsimporten. Jag hävdar att ni missar huvudsaken, och att – med all respekt – även föredraganden gör det. EU:s jordbrukare förhindras att använda vissa ämnen. Deras yrkesbröder utanför Europeiska unionen får använda produkterna. Vi kommer inte att kunna spåra några rester i de livsmedel som importeras. Därmed uppstår det en konkurrensnackdel för EU:s producenter. Längre fram kanske vi kan komma ned på jorden igen, i stället för att segla omkring i de här luftslotten. Ursäkta utbrottet.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Vi kommer inte att återuppta debatten.

Fru Breyer har ordet.

Hiltrud Breyer, föredragande. – (EN) Fru talman! Både jag och kommissionsledamoten har förklarat läget tydligt och klart. Om ni inte hör på, eller inte har lust att ta till er att problemet är löst, eftersom det skulle gå stick i stäv mot er kampanj mot den här lagstiftningen – då ger jag upp! Låt mig än en gång upprepa att problemet är löst. Man får inte sälja ett ämne i EU som inte får säljas i EU. Klart, slut.

Talmannen. – Vi kommer inte att återuppta debatten. Jag uppmanar er att fortsätta i korridorerna om så är nödvändigt.

Den gemensamma debatten är härmed avslutad och omröstningen kommer att äga rum i morgon.

Skriftliga förklaringar (artikel 142 i arbetsordningen)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag stöder kompromissen i Hiltrud Breyers betänkande om försäljningen av växtskyddsmedel, eftersom den medför ökad stabilitet och säkerhet för både jordbrukare och livsmedelsproducenter.

I kompromissen heter det emellertid att den nya lagstiftningen endast gradvis ska ersätta EU:s befintliga lagstiftning. Bekämpningsmedel som redan godkänts enligt de regler som gäller i dag får fortsätta att säljas tills deras godkännandeperiod löper ut. Produkter som innehåller farliga ämnen ska bytas ut inom tre år om det finns säkrare alternativ.

Om betänkandet röstas igenom, utgör det ett steg mot bättre folkhälsa genom att det skyddar miljön. Det innebär också att EU utan ytterligare dröjsmål kan övergå till ett bättre system.

Magor Imre Csibi (ALDE), skriftlig. – (RO) Jag välkomnar kompromisstexten om en hållbar användning av bekämpningsmedel och jag skulle vilja gratulera Christa Kläß till hennes goda arbete.

Enligt min åsikt har vi en balanserad text framför oss. Genom den kommer användningen av vissa skadliga bekämpningsmedel att förbjudas utan att EU:s jordbruk skadas.

Dessutom vill jag berätta hur nöjd jag är med att inte användningen av GMO finns med som alternativ bland de föreslagna icke-kemiska alternativen för växtskydd, skadedjursbekämpning och odlingsmetoder. De kunde ha tagits med bland de icke-kemiska alternativen.

I så fall skulle det ha blivit möjligt att i framtiden marknadsföra livsmedelsprodukter som innehåller GMO inom EU. Kompromisstexten bevisar för oss att det inte kommer att ske.

Återigen säger parlamentet kategoriskt NEJ till användningen av GMO. Därmed gör den enade röst som består av 58 procent av EU:s medborgare sig hörd igen. Vid detta tillfälle har vi också medlemsstaterna på vår sida, företrädna av rådet.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Förordningarna om bekämpningsmedel är ett viktigt verktyg för att minska de hälso- och miljörisker som bekämpningsmedel utgör. De åtgärder man antar i detta syfte måste dock vara rimliga och man måste ta hänsyn både till produktionskvaliteten och att maximala skördar ska kunna uppnås.

I den aktuella ekonomiska krisen kan en lösning vara att främja livsmedelsproduktion. Som Mairead McGuinness konstaterade i betänkandet som lades fram i slutet av förra året för utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling har vetepriset stigit med 180 procent på två år medan livsmedelspriserna i allmänhet har stigit med 83 procent globalt. Dessa höga priser beror på de stränga standarder vi påtvingar EU:s jordbrukare.

Utan att diskutera behovet av en bättre reglering av användningen av bekämpningsmedel anser jag fortfarande att en av de föreslagna åtgärderna kommer att leda till att antalet växtskyddsprodukter som är tillgängliga på EU:s marknad minskar. Detta kommer att leda till att produktiviteten inom vissa sektorer, såsom spannmålssektorn, minskar.

Vissa bestämmelser i förordningen kommer att påverka producenterna eftersom de innebär ett förbud mot majoriteten av de bekämpningsmedel som finns tillgängliga på marknaden, samtidigt som marknadsföringen av vissa produkter som ses som säkrare, men som är mycket dyrare, gynnas. Följaktligen kommer produktionskostnaderna att öka, vilket verkligen kommer att missgynna jordbrukarna i de nya medlemsstaterna.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Om alla berörda aktörer godkänner rekommendationen kommer det att skapa alla de förutsättningar som krävs för att harmonisera principerna om miljöskydd och djurens välbefinnande med en effektivt fungerande inre marknad.

Bestämmelserna om ömsesidigt erkännande och zonsystemet har godkänts av Rumänien, förutsatt att texten innehåller klausuler för att tillåta medlemsstaterna att vidta åtgärder i syfte att anpassa villkoren för godkännande av växtskyddsmedel till specifika förutsättningar samt klausuler om att man kan neka erkännande i särskilda berättigade fall.

Den här versionen anses således ge tillräckliga garantier. Rekommendationen medför ytterligare fördelar genom att administrationsbördan minskas. Bedömningen av växtskyddsmedel kommer nämligen enbart att genomföras av en stat i varje zon, som kommer att ta hänsyn till de särskilda förutsättningarna i alla medlemsstaterna i zonen.

I egenskap av socialdemokratisk parlamentsledamot anser jag att vi kontinuerligt bör anstränga oss för att skydda miljön, hälsan och djurens välbefinnande, dock utan att äventyra jordbruksproduktionen.

15. Handlingsplanen för rörlighet i städer (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en muntlig fråga till kommissionen från Paolo Costa, för utskottet för transport och turism och Gerardo Galeote för utskottet för regional utveckling, om handlingsplanen för rörlighet i städer (O-0143/2008 – B6-0002/2009).

Paolo Costa, författare. – (IT) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Kommissionen, som ni, fru Vassiliou, är en del av, har många gånger meddelat att den kommer att offentliggöra sin handlingsplan för rörlighet i städer. Planen skulle läggas fram för rådet och parlamentet i höstas. Kommissionen åtog sig detta i mars förra året i slutet av samrådet om grönboken om rörlighet i städer, som offentliggjordes 2007, och återigen i 2007 års handlingsplan för godslogistik och i sitt meddelande om en strategi för att internalisera externa kostnader under 2008.

Tiden har gått men handlingsplanen har inte sett dagens ljus än. Eftersom vi närmar oss slutet av den innevarande valperioden är utskottet för transport och turism, som jag företräder, bekymrat över att mycket av det arbete som gjorts de senaste åren kanske inte leder någonstans. Kan ni, fru kommissionsledamot, försäkra mig om att handlingsplanen är klar? Kan ni berätta för mig att den kommer att offentliggöras under de närmaste veckorna så att parlamentet kan slutföra sina rekommendationer, som återfinns i Reinhard Racks resolution "Mot en ny kultur för rörlighet i städer", som antogs av parlamentet i juli 2008?

Rörlighet i städer är utan tvekan en fråga på lokal nivå och därför kommer lokal behörighet alltid att väga tyngre än behörigheten på nationell nivå eller EU-nivå, men det betyder inte att frågan ska hanteras utan något statligt ingripande eller ingripande från EU:s sida. Vem om inte EU kan och bör definiera gemenskapens roll i detta? Vem kan och bör tolka de begränsningar som införts på området genom subsidiaritetsprincipen?

Att kommissionen – och således EU – undviker ämnet bidrar inte till att lösa problemet med stadstransporter och medborgares rörlighet och inte heller problemen med luftföroreningar i städer – vi vet att 40 procent av koldioxidutsläppen orsakas av stadstransporter och att 70 procent av andra transportföroreningar är

urbana. Det löser inte heller problemet med vägsäkerheten – vi vet att 50 procent av alla olyckor inträffar i städer – eller problem relaterade till produktion för konsumenter, funktionshindrade medborgare, som är beroende av kollektivtrafiken för sin rörlighet.

Kan vi tillåta att det finns skillnader mellan medlemsstaterna? Att det finns skillnader mellan olika städer i normerna för skydd av stadsmiljön? I normerna för vägsäkerhet i städerna? Eller är detta grundläggande rättigheter som EU bör hjälpa till att garantera för alla EU-medborgare? I så fall måste vi inrätta normer och gemensamma minimimål, men också bästa praxis och ekonomiska incitament. Vi behöver samordning och innovativa projekt och vi behöver utveckla och sprida pålitlig och jämförbar statistik.

Om EU tar på sig detta, kommer inte det att bidra till ett förverkligande av de nationella lösningar som medlemsstaterna och de lokala samhällena har all anledning att skydda? Fru Vassiliou, det kan hända att ni står i begrepp att ge oss en lista över goda anledningar till varför framläggandet av handlingsplanen för rörlighet i städer är försenat. Om ni vill försöka att ursäkta er för att ni inte har fullföljt åtagandet, fråga er i så fall först om det är verkliga orsaker och inte banala ursäkter. Bidra inte till tanken – som nyligen blivit mycket populär – om att kommissionen har blivit så rädd för att inte störa medlemsstaterna att den har gett upp när det gäller att lösa EU-befolkningens problem. Det skulle vara en självmordsstrategi för en institution som kommissionen som inte stärktes av den lyckosamma perioden under det franska ordförandeskapet.

Resultat, resultat, resultat: det är vad EU-medborgarna vill ha och enbart av den anledningen anser jag att de skulle kunna vara beredda att ha en mer välvillig inställning till våra institutioner. Det lilla exemplet med planen för rörlighet i städer skulle kunna vara en verklig hjälp för att ta itu med detta mycket större problem.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Låt mig först och främst hälsa att kommissionens vice ordförande, Antonio Tajani, beklagar att han inte kan närvara. Han är på en mycket viktig tjänsteresa till Japan.

Jag ska genast komma till saken. Kommissionen är fast besluten att utveckla EU:s politik för rörlighet i städer. Ansvar för rörligheten i städerna ligger främst hos lokala, regionala och nationella myndigheter, men kommissionen är övertygad om att åtgärder på EU-nivå kan tillföra ett mervärde inom vissa särskilda områden.

Alla städer är unika, men brottas ändå med vissa gemensamma utmaningar. Problemet med rörligheten i städer är stort och förvärras hela tiden. Det drabbar många medborgare och företag, i form av bristfällig trafiksäkerhet, begränsad tillgång till kollektivtrafik, trafikstockningar och hälsoskador som orsakas av föroreningar. Låt mig exemplifiera vikten av rörlighet i städer med några siffror. 60 procent av invånarna lever i städer, som svarar för 85 procent av EU:s BNP. Men i städerna sker också 40 procent av koldioxidutsläppen. Två tredjedelar av alla trafikolyckor inträffar i stadsregioner. Trafikstockningar, slutligen, är ett av medborgarnas värsta vardagsproblem och orsakar ett bortfall på 1 procent av EU:s BNP varje år.

En hållbar rörlighet i städer är därmed en hörnsten om vi ska kunna uppnå våra mål för klimatet, den ekonomiska tillväxten och trafiksäkerheten. Därför har kommissionen ända sedan 1995 startat olika åtgärdsprogram för utbyte av bästa praxis på detta område. En höjdpunkt har varit det ytterst framgångsrika programmet Civitas, som inleddes 2000.

I 2007 års grönbok "Mot en ny kultur för rörlighet i städer" pekade vi ut vissa breda områden där det finns utrymme för stödåtgärder på EU-nivå för grönnare och säkrare städer och smartare och mer tillgängliga stadstransporter.

Vad kan EU då konkret göra? Vi kan hjälpa lokala myndigheter med att genomföra EU-åtgärder på området, och med att utnyttja EU-finansiering på bättre sätt. Genom att tillhandahålla information om innovativa lösningar i hela EU kan de spridas. Därigenom får myndigheterna möjlighet att genomföra fler, bättre och mer kostnadseffektiva åtgärder.

Vi kan också stimulera framväxten av marknader för ny teknik, exempelvis rena och energieffektiva fordon. Vi kan underlätta harmoniseringen av standarder, så att nya tekniska lösningar får ett brett genomslag på marknaden. Slutligen kan EU vägleda myndigheterna mot lösningar som är förenliga sinsemellan och får den gemensamma marknaden att fungera smidigare.

Därför kommer kommissionen att agera även i fortsättningen. Vi anser, i likhet med det stora flertalet av alla berörda parter, att det finns mycket att vinna på att stödja lokala, regionala och nationella initiativ på EU-nivå.

Nu ska jag besvara er fråga om varför antagandet av handlingsplanen för rörlighet i städer har fördröjts. Tyvärr var det först i slutet av 2008 som omständigheterna tillät att kommissionen antog en genomgripande handlingsplan.

Min kollega, vice ordförande Antonio Tajani, vill dock försäkra er om att han fortsätter att engagera sig för att handlingsplanen ska antas, och för att utveckla en EU-politik för stadstransporter som helt och hållet respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Kommissionen avser inte att presentera någon standardlösning. Vi vill tvärtom ta fram en verktygslåda, med praktiska åtgärder på kort och medellång sikt, som ger städerna metoder för att på ett integrerat sätt lösa vissa specifika problem som har att göra med rörlighet i städer. Sedan blir det en fråga för lokala myndigheter att, med hänsyn till sina mål och behov, besluta vilka åtgärder som passar dem bäst.

Vice ordförande Antonio Tajani vill bemöta den oro som eventuellt kvarstår kring EU:s strategiska roll för rörlighet i städer. Han avser därför att genom konkreta åtgärder visa hur EU kan tillföra ett mervärde och höja kvaliteten på rörligheten i EU:s städer. Genom reaktionerna på grönboken, och vid många överläggningar med berörda parter, har ett antal åtgärder identifierats som sätts senare i år.

För att främja innovativa lösningar och ny teknik har vi redan inlett en förslagsperiod som avslutas i slutet av mars. De projekt som väljs ut finansieras med högst 50 procent. Någon gång runt mars månad, när direktivet om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon har trätt i kraft, kommer vi att börja utveckla en webbplats för gemensam upphandling av rena fordon.

Någon gång runt april månad avser vi också – på tal om informations- och erfarenhetsutbyte – att lansera en webbplats med upplysningar dels om lagstiftning och finansieringsprogram i EU för rörlighet i städer, dels om bästa praxis. Vi kommer också att tillsammans med berörda parter fundera över Civitas-programmets framtid, och på hur vi kan bygga vidare på den enorma kunskap och erfarenhet som ackumulerats inom ramen för Civitas-åtgärderna.

Slutligen vill vi öka kunskapen om hållbara åtgärder för rörlighet genom att inleda en studie om frågor som rör gröna zoner, och en studie om hur kollektivtrafiksystemen kan göras mer kompatibla med varandra. Vi avser också att inrätta ett expertnätverk som ska studera prissättningen av vägnät i städer och hur externa kostnader kan internaliseras.

Jag är säker på att detta åtgärdspaket, som snart lanseras på EU-nivå, kommer att vara en viktig utgångspunkt när vi utvecklar rörligheten i städerna.

Reinhard Rack, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Fru talman, fru kommissionsledamot! Med all vederbörlig respekt för kommissionen och för er som person, ni har inte riktigt svarat på utskottsordförande Paolo Costas fråga. Ni har redan gett oss en god antydning när ni angav – och detta är något som redan var uppenbart i grönboken "Mot en ny kultur för rörlighet i städer" – att vi behöver lösningar på gemenskapsnivå på ett problem som nästan alla europeiska städer har i en form eller annan, några i ganska olika och några i ganska lika form. Vi välkomnade detta vid den tidpunkten, för några månader sedan, och vi har ivrigt sett fram emot de utlovade förslagen från kommissionen. De har inte förverkligats. Och om det fanns någon antydning i ert påstående, så har jag tolkat den på följande sätt: det kommer inte att finnas någon uttömmande handlingsplan. Varför inte?

Om vi tror på vad vi hör – och vi hör en massa här i parlamentet och i EU-institutionerna – betyder det att det finns en medlemsstat eller kanske några få medlemsstater som har orsakat oro, och tyvärr också oroat kommissionen, genom förevändningen att subsidiariteten kunde kränkas. Parlamentet har uttryckligen hävdats i sina förslag att det inte vill bryta mot subsidiariteten. Ni har återigen betonat att ni inte vill lägga fram en enhetlig plan som passar alla, men att inte lägga fram någon plan alls är ingen lösning. Låt oss ta det här steget, hålla det här löftet! Kommissionen kommer inte att bli omvald genom att inte göra någonting och genom att en eller flera medlemsstater inte förolämpas, men den kommer däremot att bli omvald om den utarbetar och lägger fram någonting positivt.

Gilles Savary, för PSE-gruppen. – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot! Ni har just stöttat oss i det initiativ som vi, Europaparlamentet, planerar att ta i denna fråga. Ni har just berättat för oss att, av uppenbara anledningar, det vill säga på grund av hur viktiga stadstransporter är inom transportområdet, och på grund av målen i Europeiska klimatförändringsprogrammet, kan EU inte strunta i att engagera sig i stadstransporter. Herr Barrault, innan er tid, tog man initiativ till att införa en grönbok, med ett löfte om en handlingsplan. Ni kan inte neka oss den här handlingsplanen och förklara för oss att ni genomför den i det tysta, utan parlamentets överläggningar, utan parlamentets kontroll, utan någon insyn.

Därför lyckades jag få mina kolleger – och jag måste tacka dem, framför allt Reinhard Rack, som gjorde en stor del av det grundläggande arbetet – att gå med på att Europaparlamentet gör någonting utöver det vanliga och inrättar den handlingsplan ni inte vill inrätta, i ett initiativbetänkande, före valet. Detta fullständigt heterodoxa initiativ kommer att få avsevärd politisk tyngd, eftersom det kommer att innehålla frågor till den nya kommissionsledamoten med ansvar för transport, som kommer att höras av utskottet för transport och turism, och därför kommer det att väga tungt vad gäller Europaparlamentets godkännande av honom eller henne. Jag anser att det är beklagligt att kommissionen i dag ger efter för invändningar från de gamla medlemsstaterna.

Och det är just därför vi är oroad över utvecklingen, som är en institutionell drift, och som består i att kommissionen har bestämt sig för att inte längre spela gemenskapskortet, utan det helt och hållet mellanstatliga kortet. I dag bekräftas vår önskan att förhandla fram en handlingsplan bland oss, presentera den för er och se till att nästa kommissionsledamot med ansvar för transport tydligt åtar sig att följa upp den.

Jean Marie Beaupuy, för ALDE-gruppen. – (FR) Fru talman, fru kommissionsledamot! Med all vederbörlig respekt för er ställning och er personligen skulle jag vilja säga två saker angående ert anförande, fru kommissionsledamot. Ni har försökt att undvika frågan och ni har utfört ett konststycke.

Ni påpekade för oss vilka de olika kapitlen i handlingsplanen skulle vara, och jag menar att mina kolleger och jag inte kan vara annat än nöjda över att verkligen ha funnit huvuddelen av våra förslag på listan. Därför har ni försett oss med bevis på att, inom kommissionen, har ni allt som behövs för att offentliggöra alla delar av handlingsplanen.

För min del anser jag att det skulle kunna finnas fyra förklaringar till er första mening i del två som lyder, om jag har förstått översättningen rätt, att förutsättningarna inte är fördelaktiga.

Möjlighet nummer ett: råder det brist på teknisk information inom generaldirektoratet för transport? Detaljerna som Jacques Barrot gett, inom ramen för grönboken, verkar dock visa på motsatsen, det vill säga att kommissionen är ytterst välutrustad med teknisk information.

Möjlighet nummer två: ni säger att förutsättningarna inte är fördelaktiga. Är några medlemsstater emot planen? Såvitt jag vet är kommissionen oberoende av medlemsstaterna. Jag tror inte för en sekund att ni skulle ge efter för vissa medlemsstaters påtryckningar.

Möjlighet nummer tre: finns det olika åsikter inom kommissionen som hindrar er från att lägga fram planen för oss? Det hoppas jag verkligen inte!

För det sista: vägrar ni att debattera med det nuvarande Europaparlamentet så att ni kan skjuta upp det till nästa år? Med tanke på de utmärkta betänkanden som stärkte vår relation till vice ordförande Jacques Barrot under utarbetandet av grönboken vågar jag inte tro det.

Fru kommissionsledamot! Det är några få veckor kvar till valet! Handlingsplanen är enligt min åsikt ett utmärkt exempel för att visa våra medborgare att samtidigt som EU respekterar subsidiariteten är man mycket medveten om deras hälsoproblem, och så vidare, som ni tog upp.

Jag beklagar verkligen förseningen och, liksom mina kolleger, hoppas jag att ni kommer att kunna åtgärda den så fort som möjligt.

Michael Cramer, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Den bestående förseningen och ert svar, fru kommissionsledamot, är inte acceptabla. Tiden är på upphållningen.

Stadstrafiken spelar en nyckelroll för klimatförändringarna. Den står för cirka 70 procent av växthusgaserna i städerna. EU kommer bara att lyckas uppnå sina egna klimatskyddsmål om man ändrar sin transportpolitik. Den största potentialen finns i städerna eftersom 90 procent av bilresorna i städerna är kortare än sex kilometer – avstånd som lätt skulle kunna täckas genom att man tar tåget eller bussen eller genom att man cyklar eller går.

Jag hoppas att kommissionen har använt förseningen för att överväga hur EU effektivt kan hjälpa regeringar och städer. Det finns inget mervärde på EU-nivå om meddelandet är vagt och icke-bindande såsom grönboken och Reinhard Racks betänkande.

Vi i de Gröna kräver att EU:s medfinansiering omformas så att den blir miljövänlig. Hittills har 60 procent av EU:s medel används till vägbyggen, medan endast 20 procent går till kollektivtrafiken och järnvägen. Vi

vill att åtminstone 40 procent går till järnvägen, vilket parlamentet bestämde i mitt betänkande om det första järnvägspaketet.

För det andra vill vi bara bevilja EU-medel om städerna kan lägga fram en hållbar plan för rörlighet. För det tredje vill vi förbättra vägsäkerheten genom en generell hastighetsgräns på 30 km/h med möjlighet för städerna att oberoende fastställa högre hastighetsgränser för specifika vägar.

Detta är inte bara gynnsamt för klimatet utan kommer också att bidra till att minska olyckorna eftersom 40 000 personer omkommer på de europeiska vägarna varje år.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Fru talman, mina damer och herrar! Det är verkligen synd att offentliggörandet av dokumentet och handlingsplanen har försenats. Låt oss inte glömma att 70 procent av folket i EU lever i städer, och det måste vara vårt mål att snarast möjligt se till att det finns stadstransporter som ger större tillgänglighet, säkerhet och framför allt pålitlighet samtidigt som man också tar mycket större hänsyn till miljön. Därför förväntar jag mig att det offentliggjorda dokumentet inte bara kommer att innehålla nya trender utan att man också kommer att överväga nya strategier och åtgärder såsom stöd till hälsosamma transportformer, till exempel cykling och gång. Enskilda samhällen skulle i så fall utifrån listan kunna välja de val som är lämpligast och lättast att uppnå för dem. Enligt mig är detta den grundläggande strategin. Vi bör garantera stöd till den, vilket givetvis måste komma från strukturfonderna så att resurserna tjänar det önskade syftet.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag håller verkligen med dem som har talat före mig. I denna tid spelar stadsmiljön en grundläggande roll i alla våra liv och inte bara för dem som bor i städer eller storstäder.

De uppgifter kommissionen lagt fram i grönboken "Mot en ny kultur för rörlighet i städer" visar tydligt att 60 procent av EU-medborgarna lever i stadsmiljöer och att dessa områden genererar en stor andel av EU:s BNP. Denna statistik citerades också av Androulla Vassiliou.

Siffrorna har inte ändrats under de senaste månaderna och vi måste ta hänsyn till de växande problemen med trafikstockningar i storstäder, liksom miljökriserna som förblir ett högaktuellt ämne. Vi kan inte heller förbise parlamentets aktuella ansträngningar angående klimatförändringspaketet.

Åtgärder har vidtagits för rörlighet i städer i EU:s regionalpolitik och det finns många former av EU-medel. Under den senaste valperioden spenderades 2 miljarder euro på den regionala utvecklingsfonden och ungefär 8 miljarder euro har avsatts för 2007–2013. Arbetet kan också stödjas genom Sammanhållningsfonden.

Därför anser jag att det är ytterst viktigt att EU antar en gemensam politik, en heltäckande handlingsplan där man givetvis respekterar subsidiaritetsprincipen och medlemsstaternas myndigheter och lokala organ. Fördelarna med detta är lätta att se. Det är verkligen svårt att förstå varför en plan med denna räckvidd inte har offentliggjorts tidigare.

Det är standpunkten som uttrycktes i den muntliga fråga som lades fram av ordföranden för utskottet för transport och turism och som stöddes av utskottet för regional utveckling. Med tanke på att vi är i slutet av den här valperioden hoppas jag att man kommer att tänka om och att kommissionen kommer att offentliggöra handlingsplanen om rörlighet i städer, som kommer att ha en mycket positiv effekt.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Fru talman, fru kommissionsledamot! Det är uppenbart att stadstransporter är mycket viktiga, både när det gäller ekonomisk utveckling och miljöskydd. Det kan inte råda någon tvekan om det och det behöver knappast diskuteras.

Olika slags problem har dock uppstått under parlamentets arbete med texten i grönboken. Dessa problem har redan nämnts och de rör främst befogenhetsfördelningen mellan lokala och nationella myndigheter samt myndigheter på gemenskapsnivå. Det har uppstått tvivel om huruvida EU ska engagera sig i lokala frågor eller om man ska lämna dem till nationella och lokala myndigheter.

I detta avseende skulle jag vilja uppmärksamma parlamentet på att man under debattens gång även tog upp frågan om huruvida grönboken kommer att leda till åtgärder som på något sätt hjälper städerna eller om dessa åtgärder innebär att städerna tvingas vidta vissa åtgärder. Vi accepterade att åtgärderna skulle vara stödjande, med andra ord att de skulle innebära en hjälp. De frågor som uppstår på grund av förseningen är följande: Vad var kommissionens syfte med att lägga fram grönboken? Vad var dess långsiktiga plan? Ville den verkligen engagera sig i dynamiska åtgärder eller var den bara intresserad av att kontrollera opinionen i denna fråga?

Mot bakgrund av detta menar jag att kommissionen, efter den inledande mycket skeptiska reaktionen, saktade ner det påföljande arbetet avsevärt och att den fortfarande överväger hur den ska fortsätta i förhållande till de åtgärder den har påbörjat. Det är hög tid för entydiga beslut.

Saïd El Khadraoui (PSE). - (NL) Fru talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag instämmer i det som redan sagts av mina kolleger. Jag är mycket besviken över ert svar. Ni hävdade att kommissionen givetvis kommer att lägga fram ett antal förslag angående rörlighet i städerna. Samtidigt som detta är självklart, om ni frågar mig, är det inte vad vi efterfrågade. Vad vi vill ha är ett sammanhängande mål, en handlingsplan som innehåller de åtgärder och förslag som kommissionen kommer att lansera under de närmaste åren så att vi kan diskutera dem, inte bara bland oss, utan också med allmänheten och alla berörda parter.

Följaktligen skulle jag vilja be er att sedan rapportera till era kolleger, att insistera på att några frågor ses över igen efter den här debatten, och att ni kommer med ett förslag mycket snabbt, före valet och åtminstone innan parlamentet ajourneras för sommaren.

Som våra kolleger har sagt många gånger tidigare är rörlighet i städer något som påverkar alla i EU. I alla våra städer har vi problem med rörlighet. På gemenskapsnivå kan EU spela en mycket positiv roll för att lösa detta och dithörande problem eftersom unionen investerar i nya tekniker. Samtidigt är EU ett organ som fastställer och sprider nya tekniska standarder samt den myndighet som verkligen är bäst lämpad att sprida nya idéer och god praxis, vilket i sin tur kan främja spridningen av planer för rörlighet. Dessutom kan man lansera nya finansieringsmetoder och liknande.

Därför vill jag verkligen uppmana kommissionen att se över sin respons och att snart lägga fram en handlingsplan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Handlingsplanen om rörlighet i städer är ett måste för EU:s stadsbor. Sextiosju procent av EU-medborgarna förväntar sig att EU utformar en gemenskapspolitik på detta område.

Vilket svar kan vi ge EU-medborgarna?

Kostnaderna på grund av trafikstockningar i städerna utgör cirka 1 procent av EU:s BNP. För att minska föroreningarna i stadsmiljöer och trafikstockningarna måste vi investera i kollektivtrafik och intelligenta transportsystem.

Förra året godkände vi betänkandet om främjande av användning av gröna fordon i kollektivtrafiken.

Prag är den huvudstad som har statuerat ett exempel eftersom man förra året med hjälp av statligt stöd köpte in gröna bussar till sin kollektivtrafik.

Jag uppmanar kommissionen att vederbörligen överväga frågan om rörlighet i städer under halvtidsöversynen av användningen av strukturfonderna.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. - (EN) Fru talman! Jag uppskattar verkligen era inlägg och kommer att vidarebefordra den oro som ni har uttryckt till vice ordförande Antonio Tajani. Jag vet att hans engagemang är obrutet.

Faktum är att handlingsplanen finns med i kommissionens arbetsprogram 2009. Jag vet också att vice ordförande Antonio Tajani personligen arbetar mycket engagerat för att gå vidare med handlingsplanen. Jag tvivlar därför inte alls på att han kommer att ta till sig era inlägg. Jag vet att konsekvensbedömningen är klar. Som jag sa så finns handlingsplanen med i lagstiftningsprogrammet och förhoppningsvis går vi vidare med detta i år.

Talmannen. - Debatten är härmed avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 142 i arbetsordningen)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), skriftlig. - (PL) I 2007 års grönbok betonar kommissionen legitimiteten i debatten om behovet av att engagera sig i frågan om att öka rörligheten i EU:s städer, mot bakgrund av subsidiaritetsprincipen. Enligt subsidiaritetsprincipen agerar EU inom ramen för sina befogenheter endast när det är nödvändigt och när det ger ett mervärde till medlemsstaternas åtgärder. Syftet med subsidiaritetsprincipen är att se till att besluten fattas så nära medborgarna som möjligt. Detta uppnås genom att man hela tiden kontrollerar att de åtgärder som vidtas på gemenskapsnivå är berättigade i förhållande till de möjligheter som finns på nationell, regional eller lokal nivå. Medlemsstaternas roll när det gäller rätten

att också engagera EU-institutionerna på lokal nivå förstärks ytterligare genom Lissabonfördraget, som just nu befinner sig på ratificeringsstadiet.

I paketet med möjliga åtgärder för att öka rörligheten i storstadsregioner, som just nu debatteras, tenderar innovativa tekniker att behandlas separat från intelligenta transportsystem. Man bör sammanföra dessa två områden så att man kan utnyttja synergierna och därmed öka flödet längs vägar och gator och göra resandet bekvämare. Andra fördelar skulle vara bättre resevillkor, kortare restider, energisparande, mindre utsläpp samt mindre utgifter för att underhålla fordonsflottan och för att underhålla och förnya vägarna. Vägsäkerheten skulle också förbättras.

Med tanke på detta är grunden för kommissionens handlingsplan för rörlighet i städer att Lissabonfördraget ratificeras fullt ut samt att det tjeckiska ordförandeskapets program genomförs. I det sistnämnda prioriteras en förbättring av EU:s inre transportmarknad.

16. Översynen av kommissionens meddelande om statligt stöd till radio och tv i allmänhetens tjänst (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en muntlig fråga till kommissionen från Cornelis Visser, Ivo Belet och Ruth Hieronymi, för utskottet för kultur och utbildning, om översynen av kommissionens meddelande om statligt stöd till radio och tv i allmänhetens tjänst (O-0102/2008 – B6-0495/2008).

Cornelis Visser, författare. – (NL) Fru talman, fru kommissionsledamot! Tyvärr är Neelie Kroes förhindrad att vara här i kväll på grund av en olycka. Jag skulle vilja ta tillfället i akt och uppriktigt önska henne ett snabbt tillfrisknande. Politiskt sett är jag däremot i grund och botten emot att hon blandar sig i nationell radio och tv i allmänhetens tjänst.

I torsdags anordnade jag, tillsammans med Ruth Hieronymi och Ivo Belet, en offentlig utfrågning för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater om kommissionens meddelande om radio och tv i allmänhetens tjänst. Jag kan berätta för er att medlemsstaterna och branschen var mycket intresserade. Till och med många från generaldirektoratet för konkurrens var närvarande. Ämnet står uppenbarligen högt upp på deras dagordning. Generaldirektoratet för konkurrens var närvarande hela morgonen som en panelmedlem.

Kommissionens förslag om översynen av reglerna för radio och tv i allmänhetens tjänst är oacceptabelt i sin nuvarande utformning. Radio och tv i allmänhetens tjänst spelar en avgörande roll för att skydda kulturell mångfald, språklig mångfald och mediepluralism. Jag är helt emot kommissionens planer. För det första måste vi förstå att offentliga radio- och tv-bolag är en nationell behörighet och att det följaktligen är de nationella myndigheterna, och inte kommissionen, som bör fastställa deras policy. I Amsterdamfördragets protokoll om systemet för radio och tv i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna värnar man tydligt om detta. Medlemsstaterna organiserar och finansierar det allmänna radio- och tv-utbudet på det sätt som de anser vara lämpligt. Kommissionsledamot Neelie Kroes planer underminerar verkligen subsidiaritetsprincipen och medlemsstaternas fria rörlighet och ersätter dem med EU-inblandning. Jag är ytterst förvånad över att hon, som liberal kommissionsledamot, skulle välja den här strategin.

För det andra är jag orolig över förslaget om att införa ett föregående marknadstest som utförs av en oberoende övervakare. Det skulle ge de kommersiella kanalerna en avsevärd fördel. Är det vad vi vill? Ett marknadstest kommer oundvikligen att innebära mer pappersarbete. Det är verkligen tveksamt om de små radio- och tv-bolagen kommer att ha råd med extra arbetskraft, och vem som kommer att få stå för extrakostnaderna. Ska radio- och tv-bolagen betala notan? Eller kanske skattebetalarna? Det här initiativet är inte genomförbart i de små medlemsstaterna. Dessutom är testet mycket detaljerat och förslaget är inte flexibelt. Därför kommer inte medlemsstaterna längre att kunna anta strategier och förfaranden som passar deras nationella system. Man kan för övrigt fråga sig om en förhandsbedömning av marknadseffekterna och en allmän utvärdering av de nya tjänsterna inte kommer att ge de kommersiella konkurrenterna för mycket försprång.

För det tredje oroar förslaget mig eftersom radio- och tv-systemen i allmänhetens tjänst inte är organiserade på exakt samma sätt i alla medlemsstater. Det finns tekniska skillnader såväl som skillnader i radio- och tv-systemen, organisationen och syftet. Det finns också kulturella och språkliga skillnader. Regeln om att "en storlek passar alla" som föreslås i meddelandet fungerar inte i det här fallet. Man tar ingen hänsyn till detta i förslaget.

Efter att ha tagit upp mina farhågor skulle jag nu vilja ge en snabb översikt av vad som hände vid PPE-DE-gruppens utfrågning i torsdags, där kommissionens inställning var mycket positiv. Kommissionen medgav att förslagen antagligen var överdrivet detaljerade och att texten behövde redigeras. Generaldirektoratet informerade mig om att det är möjligt att senarelägga det slutliga meddelandet till efter den 5 mars, dagen då utskottet för kultur och utbildning kommer att anordna en andra utfrågning om ämnet. Efter utfrågningen sa generaldirektoratet att kommissionen kanske måste utarbeta en ny version som grundas på den nya informationen innan den lägger fram sitt slutliga meddelande. Det var ett utmärkt resultat.

Ni kommer att förstå att jag är glatt överraskad över dessa löften. När allt kommer omkring betyder det att kommissionen håller på att öppna sina ögon och att den är beredd att lyssna på branschen, medlemsstaterna och parlamentet. Utmärkt.

Jag skulle vilja ställa några frågor till kommissionen. För det första undrar jag om kommissionen kommer att stödja detta föregående detaljerade marknadstest, utfört av en oberoende övervakare – en fråga som ni kanske kan vidarebefordra till kommissionsledamot Neelie Kroes? Är kommissionen beredd att överge idén om en oberoende övervakare och detta föregående marknadstest, eller insisterar den på att de behålls?

För det andra, hur kan man garantera teknisk opartiskhet? Innebär inte förslaget att man skapar en skillnad mellan de aktuella tjänsterna från de allmännyttiga radio- och tv-bolagen och de nya medietjänsterna?

För det tredje, mot bakgrund av en kommentar från kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens, är kommissionen redo att utarbeta ett nytt förslag som grundas på den nya informationen?

För det fjärde, hur tänker kommissionen agera när det gäller förstainstansrättens dom i fallet med danska TV2? Kommer den att ta med domen i det nya förslaget? Hur kommer den annars att införlivas?

Min sista fråga är om kommissionen är redo att låta parlamentet delta i uppföljningsförfarandet och invänta ytterligare diskussioner med parlamentet.

Jag hoppas på ett utmärkt samarbete mellan Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna så att den slutliga versionen av meddelandet kan utarbetas.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Som tidigare har nämnts så har min kollega, Nelly Kroes, råkat ut för en liten olyckshändelse, och kan därför inte närvara.

Den 4 november 2008 offentliggjorde kommissionen, för samråd fram till den 15 januari, ett förslag till nytt meddelande om radio och tv. Vi menar allvar med det breda samrådet. Parlamentets utskott för kultur och utbildning genomför en utfrågning den 5 mars. Som nämnts förut har PPE-DE-gruppen redan genomfört en sådan utfrågning, i torsdags i förra veckan. Då medverkade generaldirektören för konkurrens, Philip Lowe.

Dialogen mellan kommissionen och parlamentet är viktig. Vi står till förfogande för att lyssna till er och besvara era frågor. Vi är också medvetna om att parlamentet i september 2008 gick med på att det statliga stödet ska utgå på ett sådant sätt att radio och tv i allmänhetens tjänst kan fullgöra sin uppgift i en miljö som ständigt förändras, och inte för att stödet är politiskt eller ekonomiskt gångbart. Vi ser saken på samma sätt: Det är viktigt att det finns radio och tv i både statlig och privat regi. Detta dubbla radio- och tv-system är ett svar på medielandskapet i Europa, som behöver värnas inom alla publiceringskanaler.

Förslaget till meddelande på radio- och tv-området är därför en anpassning till den politik för statligt stöd som kommissionen har fört sedan det befintliga meddelandet från 2001 offentliggjordes. Genom förslaget garanterar vi att våra bestämmelser passar in i det nya medielandskapet, som förändras snabbt. Syftet med att aktualisera meddelandet är att öka öppenheten och rättssäkerheten. I förslaget till meddelande förtydligas det att radio och tv i allmänhetens tjänst innebär tillhandahållandet av audiovisuella tjänster i alla publiceringskanaler, samtidigt som det finns incitament som får privata aktörer att stanna kvar på marknaden. Detta garanteras genom den så kallade Amsterdamprövningen, där man avväger för- och nackdelar med statligt finansierade medietjänster på nationell nivå.

Vad är då poängen med prövningen? Jo, att den görs på nationell nivå betyder att kommissionen slipper ingripa. Det inges allt fler klagomål till kommissionen om gränsfall där radio och tv i allmänhetens tjänst inte otvetydigt gagnar medborgarna, men däremot tycks påverka marknaden markant. Kommissionen anser dock att upprepade ingripanden i sektorn är oförenligt med subsidiaritetsprincipen. Det är därför som vi vill att medlemsstaterna ska axla en del av kommissionens ansvar för att utvärdera hur marknaden påverkas av statligt finansierade radio- och tv-tjänster.

Amsterdamprövningen garanterar att nya medietjänster från radio- och tv-bolag i allmänhetens tjänst tillgodoser tittarnas och lyssnarnas sociala, demokratiska och kulturella behov, samtidigt som de skadliga bieffekter som statliga stöd får på privata aktörer minimeras. Vi håller inte med om att Amsterdamprövningen innebär en orimlig administrativ belastning. Varje prövning kräver ju en arbetsinsats, men det minimala arbete som vi fordrar är rimligt och nödvändigt. För det första ska endast viktiga och helt nya tjänster prövas – och vårt förslag ger här medlemsstaterna ett väl tilltaget bedömningsutrymme. Varje medlemsstat beslutar själv om det är motiverat att genomföra en prövning av en ny audiovisuell tjänst. För det andra undantar förslaget pilotprojekt från prövningen. Allmännyttig radio och tv kan därför fortsätta att experimentera med nya medier utan krav på föregående prövning. För det tredje överlåter man i förslaget helt åt medlemsstaterna att välja vilka förfaranden som ska tillämpas vid prövningarna och vilka organ som ska genomföra dem. Slutligen är det också värt att nämna att mindre medlemsstater, som Belgien och Irland, redan genomför sådana här prövningar. Länderna har hittat lösningar som står i proportion till deras resurser. Prövningskriteriet är ju ganska brett, och det finns därmed ingen risk för att den redaktionella friheten kränks. Kriteriet innebär endast att radio och tv i allmänhetens tjänst ska tillgodose samhällets demokratiska, sociala och kulturella behov utan omotiverad marknadspåverkan. I förslaget värnar vi också om redaktionernas oberoende genom att öppna för att prövningen under vissa omständigheter får genomföras av den allmännyttiga radio- eller tv-operatören själv.

Jag skulle sammanfattningsvis vilja säga att Amsterdamprövningen bör ses som en chans snarare än ett hot. Den kommer att bidra till att bibehålla mediepluralismen i en ny mediemiljö genom att garantera rättvisa och trygga villkor både för kommersiella medier, inklusive webbtidningar, och för vår utmärkta allmännyttiga radio och tv.

ORDFÖRANDESKAP: DOS SANTOS

Vice talman

Ivo Belet, för PPE-DE-gruppen. – (NL) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! God kväll! Jag skulle först av allt vilja fråga er om ni kan framföra våra varma hälsningar till Neelie Kroes. Vi hoppas att hon tillfrisknar snabbt eftersom vi förstått att hon halkat. Vi hoppas naturligtvis att hon kommer att vara tillbaka hos oss så snart som möjligt.

Fru kommissionsledamot! Vi accepterar givetvis att kommissionen garanterar, nu och i framtiden, samma villkor för alla aktörer på det audiovisuella området, det vill säga både privata och offentliga radio- och tv-bolag. Det är avgörande för ett balanserat utbud, och det gynnar även kvaliteten.

Vad kommissionen nu har lagt fram är dock raka motsatsen till detta av olika anledningar, som Cornelis Visser redan har klargjort. Jag skulle vilja börja med att göra en kort anmärkning med anledning av vad ni sa nyss. Den marknadsprövning som ni föreslår tillämpas redan i Belgien och andra länder. I viss utsträckning är detta sant men inte helt och hållet. Marknadsprövningen eller konsekvensbedömningen tillämpas redan i viss utsträckning, bland andra av radio- och tv-bolagen själva, men inte i enlighet med vad som fastställts i kommissionens förslag, som skiljer sig något åt.

Jag skulle vilja dela våra reservationer angående förslaget med er. Min främsta invändning är att det strider mot Lissabonstrategin. I många medlemsstater är det i dag just de allmännyttiga radio- och tv-bolagen som skapar och främjar innovation i medierna. Det bör givetvis förbli så. Jag anser att vi är på väg i fel riktning med den nedlåtande administrativa attityden som hindrar innovation. Nya plattformar, framför allt i den digitala miljön, när det gäller bredband och Internet och liknande, kostar mycket att utveckla. Det idealiska är att sprida sådana investeringar så mycket som möjligt och att utveckla dem gemensamt. Privata och allmännyttiga radio- och tv-bolag kan sedan erbjuda innehåll inom en gemensam plattform och det är just när det gäller innehållet som konkurrensen bör komma in, så att konsumenterna kan gynnas maximalt.

Missförstå oss inte. Vi står till 100 procent bakom balanserade konkurrensmässiga förbindelser mellan allmännyttiga och privata radio- och tv-bolag. Det bör finnas utrymme för båda att kunna tillhandahålla innehåll av hög kvalitet. I detta avseende är det uppenbart att de allmännyttiga radio- och tv-bolagen bör redovisa de statliga medel de spenderar och som de arbetar med, även om vi är övertygade om att det finns bättre sätt att göra detta på. Vi vill hänvisa till det brittiska exemplet BBC, där allianser har föreslagits mellan olika partner vad gäller utveckling, produktion och distribution. Det är enligt mig ett bra exempel och jag skulle vilja uppmana kommissionen att börja tänka med oss i dessa banor.

Katerina Batzeli, för PSE-gruppen. – (EL) Herr talman, fru kommissionsledamot! Översynen av de grundläggande riktlinjerna för statligt stöd för radio- och tv-bolag i allmänhetens tjänst som lades fram av

det franska ordförandeskapet är en oerhört aktuell debatt både internt i många medlemsstater och när det gäller massmediernas ställning på gemenskapsnivå och på internationell nivå.

Samtidigt har dock översynen av telekommunikationspaketet, som i grunden innebär en omstrukturering av hur radiospektrumet är fördelat på gemenskapsnivå, visat att de regler som styr finansieringen av radio- och tv-tjänster är av central betydelse för den framtida regleringen eller avregleringen av tjänster i informationssamhället samt för innovation och tjänster av allmänt och ekonomiskt intresse. Det är den politiska fråga som vi främst måste lösa.

I debatten om statligt stöd fokuserar man givetvis främst på så kallade radio- och tv-bolag i allmänhetens tjänst, enligt varje medlemsstats definition, mot bakgrund av de grundläggande minimiresurser de har till sitt förfogande och, framför allt, den viktiga public service-roll de tilldelats. Radio- och tv-bolagens viktiga roll nämns i Unesco-konventionen, i Amsterdamprotokollet och i kommissionens meddelande från 2001. Med andra ord finns det redan en plattform där de allmännyttiga massmediernas roll är tydligt definierad.

Frågan om statligt stöd har dock tagits upp och vi måste ta hänsyn till vissa nya omständigheter, som ni fastställde, och till vissa åtgärder som vidtas antingen avsiktligt eller oavsiktligt, på grund av den förvirring som ofta råder mellan privata och offentliga företag.

Jag vill nämna några särskilda punkter. För det första bör frågan om definitionen av public services mandat inte blandas ihop med frågan om hur tillhandahållandet av sådana tjänster finansieras. Den allmännyttiga televisionen kan ägna sig åt kommersiella verksamheter – som att sälja reklamtid – för att generera vinster, men detta har kritiserats starkt av vissa regeringar, såsom den franska regeringen, och det förhindras genom nationell lagstiftning.

Å andra sidan spelar de kommersiella radio- och tv-bolag som krävs för att tillhandahålla en offentlig tjänst också en viktig roll. Att privata och offentliga aktörer som tillhandahåller offentliga tjänster samexisterar är en grundläggande beståndsdel av EU:s marknad.

Jag skulle vilja avsluta med ytterligare en punkt: vi bör vara oroad över de förhandsförfaranden som kommissionen föreslår för att undersöka statligt stöd. Anledningen är inte att subsidiariteten upphävs eller åsidosätts, utan att man vill se om de är förenliga med villkoren för statligt stöd.

Slutligen skulle jag vilja påpeka att frågan om nationellt stöd till radiostationer och massmedier bör undersökas inom ramen för de internationella förbindelserna eftersom EU:s organisationer måste tävla med internationella jättar, och en sträng lagstiftning kommer att skada EU:s prestationer och gemenskapens regelverk.

Ignasi Guardans Cambó, för ALDE-gruppen. – (ES) Herr talman! Jag ska försöka att fatta mig kort, och givetvis måste även jag börja med att sända mina varmaste hälsningar till kommissionsledamot Neelie Kroes i hopp om att hon återhämtar sig från sitt fall. Här har åtminstone ingången till byggnaden saltats, men jag har sett att man inte har saltat tillräckligt på andra ställen.

Vår debatt är ytterst viktig, och det grundläggande målet är i slutändan att begära, att kräva, att kommissionen låter parlamentet delta. Det är anledningen till vår debatt: inte att avsluta den här utan snarare att se till att vi innan kommissionens meddelande utformas verkligen kommer att ha en debatt här och att vi alla kommer att vara delaktiga.

Varför? För att det inte bara är vår televisionsmodell utan mycket mer som står på spel eftersom televisionsbolag inte är – som vi alla vet, och som vi var väl medvetna om under vår debatt om direktivet om audiovisuella tjänster – vad de en gång var. Vad de gör är att behandla innehåll som de tillhandahåller via en lineär eller icke-lineär plattform, och allt interagerar perfekt inom de båda områdena. Därför är det inte längre rätt att tala om radio- och tv-bolag i allmänhetens tjänst som om debatten hölls på 70- eller 80-talet.

Å andra sidan är det tydligt att debatten måste äga rum, eftersom allt som kallas public service i dag inte är det, och det är inte alltid någon mening med att använda offentliga medel för att göra vad vissa tv-bolag gör med offentliga medel. Samtidigt – och det här är det centrala i vår oro, anser jag, och jag inser att det är också är viktigt för vissa av mina kolleger – är dock radio- och tv-bolag i allmänhetens tjänst oumbärliga för att skydda vår kulturella och språkliga mångfald och i slutändan för att sammanbinda våra samhällen eftersom de, i teorin, söker efter någonting mer än direkt vinst.

Därför måste den ekonomiska balansen skyddas. Vi måste söka efter nya finansieringsmodeller. Vi bör vara kreativa och vidga den här debatten, men vi får inte göra det på ett sådant sätt att vi riskerar någonting som är så oerhört viktigt för våra samhällen – det vill säga våra nuvarande allmännyttiga televisionsbolag.

Helga Trüpel, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Barroso-kommissionen meddelade att ett av dess främsta politiska mål var att avskaffa EU:s överreglering. Vi får ett intryck av att de förslag ni lägger fram nu i själva verket uppmuntrar till överreglering. Vid den utfrågning som gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater höll förra veckan klargjordes det att det finns stora tvivel om hur mycket ni blandar er i medlemsstaternas befogenheter. Det som nu har lagts fram luktar överreglering, och det är inte någonting vi kan godkänna.

Det är riktigt att vi måste finna en balans mellan möjligheterna att utveckla allmännyttiga och privata radio- och tv-tjänster. Men detta betyder också – framför allt under den digitala eran – att allmännyttiga radio- och tv-bolag, som står för kvalitet, kulturell mångfald och kulturell och social sammanhållning måste kunna utvecklas i den digitala eran. Vi kräver detta som en del av Lissabonstrategin. Om allmännyttiga radio- och tv-bolag förvägras denna möjlighet kommer de att förvandlas till en dinosaurie. Då kommer de inte att kunna utvecklas väl.

När vi tänker på vår ekonomiska och finansiella kris har vi alla kommit fram till slutsatsen att marknaderna måste regleras. Social och ekologisk reglering är inte ett ställningstagande mot marknaderna utan för rättvisa marknader – och det betyder reglerade marknader. Samma gäller förhållandet inom vilket privata och offentliga sektorer kan utvecklas i framtiden om vi vill vara framgångsrika i den digitala världen.

Erik Meijer, för GUE/NGL-gruppen. – (NL) Fru talman! Under 70 år har radio och tv i allmänhetens tjänst haft som uppgift att informera folk i så stor utsträckning som möjligt. Den här tjänsten kan överleva genom offentliga medel som kan samlas in genom en separat radio- och tv-skatt som kan kompletteras med medlemsavgifter till radio- och tv-organisationer, vilket är fallet sedan lång tid tillbaka i Nederländerna.

Vid sidan av detta har radio- och tv-bolagen i allmänhetens tjänst under de senaste årtiondena uppmuntrats att tjäna pengar själva. Detta uppnås inte bara genom reklamtid utan också genom att man gör en stor del av det informationsmaterial som radio- och tv-stationerna samlar in tillgängligt i form av ljud- och videomaterial. Man förväntar sig att detta ska leda till att tittare och lyssnare kommer att känna sig mer delaktiga, att nya målgrupper kan nås och att statens kostnader kommer att begränsas. Den här uppgiften, som har vuxit under åren, skapar inte några problem så länge kommersiella kanaler inte anser att de påverkas negativt.

Från de kommersiella kanalernas perspektiv kan de mycket äldre radio- och tv-bolagen i allmänhetens tjänst ses som konkurrenter som ges en stor fördel eftersom de får medel från skattebetalarna. Frågan är om de allmännyttiga radio- och tv-bolagens existensberättigande inte längre i första hand kan härledas från deras användbarhet för samhället som helhet, utan från en möjlig snedvridning av marknaden i förhållande till kommersiella kanaler. Eftersom offentliga och privata intressen inte längre kolliderar står kommissionen inför motsägelsefulla krav.

Framtiden för allmännyttiga radio- och tv-bolag kommer att vara i balans om deras manöverutrymme begränsas till fördel för de kommersiella företagens vinster. Saker och ting kommer att bli ännu värre om det här görs utan parlamentets inblandning, utan hänsyn till de invändningar som 19 av de 27 medlemsstaternas regeringar har uttryckt.

Under de senaste åren har jag ett antal gånger bett kommissionen att överge den här katastrofala planen. Jag anser att det är den enda möjliga lösningen, mot bakgrund av den nuvarande utbredda oron. Dessutom är det en fråga som faller inom medlemsstaternas behörighetsområde, inte EU:s. Jag stöder frågorna och ståndpunkten som Cornelis Visser och andra talare har uttryckt.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Herr talman, fru kommissionsledamot! Som redan betonats av de kolleger som undertecknat den muntliga frågan, och som framstående talare konstaterade mer specifikt vid den offentliga utfrågningen i Bryssel i förra veckan, måste vi alla se den offentliga televisionen som ett medium för att tillhandahålla en tjänst åt våra medborgare, som i stor utsträckning sammanfaller med skyldigheten att driva detta medium.

Den offentliga dialogen, den oberoende tillsynsmyndigheten och mångfalden av program, som är förenliga med varje medlemsstats historia och kultur, måste skyddas mot bakgrund av utvecklingen av ny teknik och det stora antalet företag som dagligen etableras.

Inom ramen för en sund konkurrens måste kommissionen främja nya metoder att skydda allmänhetens intresse och radio och tv i allmänhetens tjänst.

Framför allt måste definitionen av programföretagens offentliga uppdrag göras tydlig och vi behöver en bättre utvärdering av statligt stöd. När det gäller insynsregeln får vi heller inte lägga meningslösa administrativa och finansiella bördor på medlemsstaterna och offentliga programföretag inom ramen för den förhandsbedömning som kommissionen genomför.

Effektivare kontrollmekanismer måste också antas i den nya massmediemiljön. Eftersom offentliga sändningar har avgörande betydelse för den kulturella och språkliga mångfalden är dessutom alla dessa medier, liksom offentliga företag och offentlig television, skyldiga att sända kvalitetsprogram. Samtidigt måste de i konkurrens med andra liknande organ bestämt kunna hantera dagens utmaningar genom att sända evenemang av globalt intresse, till exempel OS, världscuper osv. I dag är detta tyvärr ofta omöjligt då den offentliga televisionen inte har råd med dessa evenemang av det enkla skälet att de privata företagen har mer pengar. Följden blir att medborgarna inte kommer att kunna se evenemangen på samma sätt som andra program.

Avslutningsvis vill jag också påpeka att av samma skäl främjas inte allmänhetens intresse i stort av det som för närvarande finns tillgängligt på marknaden och av de kommersiella mediernas intresse av att de offentliga programföretagens befogenheter och verksamhet fastställs. Givetvis finns det några undantag, men kommissionen måste allvarligt överväga detta sakförhållande.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Herr talman, fru kommissionsledamot! Även jag vill önska Neelie Kroes god bättring.

Jag vill framföra några allmänna synpunkter på översynen av meddelandet om radio och tv. För det första vill jag säga att jag tycker att den översyn som kommissionen har tagit initiativ till är positiv, eftersom den kommer att göra det möjligt att anpassa innehållet i 2001 års meddelande till de förändringar som skett både när det gäller teknik och gemenskapens lagstiftning.

I översynen bevaras dessutom huvudinriktningen i 2001 års meddelande, där man erkänner den centrala roll som radio och tv i allmänhetens tjänst har för att garantera en god demokrati och pluralism. Jag talar främst om de principer genom vilka medlemsstaterna bör fastställa och begränsa utbudet av och innehållet i de public service-uppdrag som respektive offentliga organ tar på sig. Medlemsstaterna bör fritt kunna välja finansieringsmodell och därigenom undvika att den fria konkurrensen snedvrids.

Uppdraget bör dessutom ges till ett särskilt företag eller en särskild grupp genom ett formellt beslut, och det bör underkastas extern och oberoende kontroll. Här vill jag understryka tillsynsmyndigheternas centrala betydelse för den audiovisuella sektorn.

När det gäller de viktigaste tilläggen till förslaget välkomnar jag förhandskontrollerna av offentliga programföretags tillhandahållande av nya tjänster, men endast om kontrollerna är tillräckligt flexibla för att kunna anpassas till varje lands institutionella modell och de antas successivt.

Slutligen anser jag att man måste göra en mycket noggrann bedömning av möjligheten att vissa tjänster som ryms inom tillhandahållandet av radio och tv i allmänhetens tjänst kan komma att bli föremål för ersättning eller vederlag till de medborgare som nyttjar dem. Där måste hänsyn tas både till den fria och universella karaktären hos traditionell radio och tv i allmänhetens tjänst och till de risker för utestängning som kan bli följden om denna finansieringsmetod godtas. Jag hoppas att kommissionen tar till sig dessa synpunkter.

Ieke van den Burg (PSE). – (EN) Herr talman! Det som frågan handlar om är egentligen motsättningen mellan dels allmänintresset och dess roll i samhället, dels rättvisa konkurrensvillkor och en fungerande inre marknad. Gränserna suddas ut alltmer mellan allmännyttig och privat radio och tv, men också gentemot andra medier. Detta gäller särskilt för nya medier som Internet, iPod, sms och liknande.

Som en del redan har sagt är allmännyttig radio och tv ofta först med nya tjänster. Denna påverkan sträcker sig helt klart över såväl geografiska som medietekniska gränser. Det är därför viktigt med konsekvens mellan meddelandet om radio och tv och den allmänna ramen för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Denna betydelsefulla fråga har vi behandlat i parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor. Utskottets PSE-ledamöter har särskilt betonat att det är viktigt att öka rättssäkerheten för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Vi efterlyser att man på politisk nivå beslutar om ett ramdirektiv och inför en sektorlagstiftning.

I samrådet om förslaget till meddelande som kommissionen nu har lagt fram för oss kan yttranden avges fram till den 15 januari. Det är viktigt att vi än en gång tydligt signalerar att denna mer övergripande, allmänna

ram kan bli ett viktigt redskap för att föra in diskussionen om allmännyttig radio och tv i ett bredare sammanhang.

Det är viktigt att se vem det är som bestämmer över reglerna, och vilken avvägning som görs mellan marknads- och allmänintressen i dessa bestämmelser. Jag tycker mig ana att man genom den marknadsprövning som nämns i meddelandet låter marknads- och affärshänsyn dominera på bekostnad av allmänintresset. Det var vår avsikt med de nya övergripande bestämmelserna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

Jag är lite överraskad över att PPE-DE-gruppen nu engagerar sig så för dessa enskilda frågor, när de tidigare var ganska tveksamma till att stödja vår uppmaning att utveckla en bredare ram. Detta visar tydligt, denna gång i radio- och tv-världen, att det krävs en mer övergripande och tydlig ram där man fäster avseende vid och lyfter fram allmänintresset, om inte affärsintressena alltid ska få sista ordet i sådana här diskussioner.

Jag vill passa på att upprepa att vi efterlyser en ram för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som, i övergripande form, bidrar till att återställa jämvikten mellan dessa intressen, till förmån för allmänintresset.

Emine Bozkurt (PSE). - (NL) Herr talman! Radio och tv i allmänhetens tjänst står för pluralism, mångfald och kulturell mångfald i Europa, demokratins hjärta – det har jag inte hittat på, utan kommissionen kan bekräfta det – och offentliga programföretag har nationell betydelse. Nu finns det planer på att införa en förhandsbedömning av marknaden, särskilt vid nya medieverksamheter. Jag anser att det är en dålig idé, eftersom Bryssel inte bör diktera på förhand hur medlemsstaterna ska organisera sina allmänna tjänster. Hur allmänhetens intresse tillvaratas anser jag bör bedömas i de enskilda länderna. För detta behövs inget obligatoriskt marknadstest.

Jag vill också säga några ord om byråkrati. Även om jag också tycker att saker och ting bör kontrolleras så måste vi se till att vi i slutändan inte skapar fler bestämmelser och kostnader för de olika medlemsstaterna.

När det gäller utbudet anser jag att vi inte bör göra åtskillnad mellan gamla och nya tjänster, eftersom gränsen mellan de båda i praktiken är mycket otydlig. Det är inte en fråga om varken/eller. Tv-program går ofta hand i hand med nya tjänster och vice versa. Precis som i Europa är de båda sammanflätade. Det handlar inte bara om marknaden, utan också om den allmänna betydelsen hos våra offentliga programföretag, som erkänns av alla, inte minst kommissionen. Jag vill be kommissionen att redogöra för om detta kommer att inkluderas i den anpassade versionen av meddelandet och om ansvarsområdena kommer att fördelas på lämpligt sätt, det vill säga till medlemsstaterna, även om de kommer att åtföljas av bestämmelser om tjänster i allmänhetens intresse, som bör utarbetas i samråd med Europaparlamentet och rådet.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Radio och tv i allmänhetens tjänst är mer än en ekonomisk faktor. Jag deltog i den utfrågning som gruppen för Europeiska folket (kristdemokrater) och Europademokrater anordnade i förra veckan i Bryssel. Vikten av information och mångfald inom europeisk kultur och utbildning betonades. Om 22 medlemsstater motsätter sig en översyn eller intensifiering på grund av att vi har olika regelverk och olika marknader så är det helt fel att förespråka en omfattande administration, ett tidskrävande testförfarande som det obligatoriska förhandstestet och inblandning från EU:s sida genom ett svårhanterligt byråkratiskt koncept.

Det finns redan kontrollorgan för radio och tv i allmänhetens tjänst, nämligen radio- och tv-råd. Vi övervakar anpassningen till den tekniska utvecklingen. Vi övervakar åtgärder för att garantera en rättvis konkurrens. Jag är ledamot i ett sådant organ, i egenskap av Europafederalisternas företrädare vid Hessischer Rundfunk. Vårt oberoende garanteras av lagen. Vi däremot kontrolleras helt och hållet och med rätta av allmänheten. Så fungerar en effektiv mediepolitik.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Herr talman! Staten håller med mina parlamentskolleger om att statligt stöd till radio och tv i allmänhetens tjänst kräver tydligare lagstiftning. I Europaparlamentet har vi krävt detta länge. Men jag vill ändå fästa er uppmärksamhet på andra viktiga frågor som kommissionen måste lösa snarast möjligt. Bland de många problem som finns vill jag ta upp tre. För det första krävs ett generellt införande av gemensamma tv-antennar som även inkluderar digitala sändningar, särskilt i flerbostadshus som ägs av bostadskooperativ, i enlighet med undantagen i artikel 5 i informationsriktlinjerna. Detta är nämligen ett problem för miljontals medborgare i de nya medlemsstaterna, däribland Tjeckien. Den andra frågan är stöd för utökat samarbete mellan de nationella råden för radio- och tv-sändningar och EU:s institutioner, för att se till att bestämmelserna om allmänna tjänster tillämpas på ett bättre sätt. Den tredje frågan handlar om att förbättra samordningen mellan nationella myndigheter för tillsyn av tv-sändningar när det gäller böter för olämpliga sändningar som hotar barns och ungdomars moraliska utveckling.

Androulla Vassiliou, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Herr talman! Jag vill tacka er alla för denna mycket givande diskussion, som jag definitivt ska underrätta min kollega Nelly Kroes om.

Jag skulle vilja kommentera några av era synpunkter. Amsterdamprotokollet visar att det behövs en avvägning mellan statlig finansiering och dess följder för konkurrensen. Vi vill att medlemsstaterna går i spetsen här, annars får vi nämligen göra det i Bryssel när klagomålen kommer in.

Vårt mål är att ge medlemsstaterna ökade möjligheter att utveckla radio och tv i allmänhetens tjänst, under förutsättning att de respekterar fördragets konkurrensbestämmelser. Radio och tv i allmänhetens tjänst ska fortsätta att vara nyskapande, utbildande och, givetvis, underhållande. Kommissionen ställer sig bakom dessa mål.

Det framgår tydligt av Amsterdamprotokollet att medlemsstaterna beslutar om hur de finansierar radio och tv i allmänhetens tjänst. Radio och tv i allmänhetens tjänst får full frihet att genomföra nya, experimentella projekt genom att vi i förslaget till meddelande tydligt anger att pilotprojekt undantas från prövningsplikten. Vi har hela tiden accepterat möjligheten att radio och tv får en målorienterad statlig finansiering, så att radio och tv i allmänhetens tjänst kan tillhandahålla ett brett spektrum av olikartade och välvägd program. Denna möjlighet kvarstår även i framtiden.

Kommissionen vill också se till att det finns en blandning mellan allmännyttiga och privata operatörer. Kommissionen strävar efter att stimulera radio och tv i allmänhetens tjänst att använda ny teknik för att tillgodose samhällets sociala, demokratiska och kulturella behov.

Genom Amsterdamprövningen får medlemsstaterna finansiera nya medietjänster som drivs av radio och tv i allmänhetens tjänst. På så sätt skyddas deras förmåga att hänga med i utvecklingen i en ytterst föränderlig mediemiljö. Allmänheten har samtidigt intresse av att privata aktörer även i fortsättningen har ett incitament. För att Lissabonmålen ska uppfyllas är det viktigt med innovationsförmåga inom både allmännyttig och privat radio och tv. Självklart står det även i fortsättningen radio och tv i allmänhetens tjänst fritt att starta vilka nya, kommersiella tjänster de vill utan någon föregående prövning.

Låt mig försäkra er om att vi ser mycket allvarligt på samrådet. Vi kommer att se över texten och beakta alla välgrundade synpunkter. Jag kommer att be våra avdelningar att ta hänsyn till parlamentets och medlemsstaternas förslag när vi ser över förslaget.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

17. Handel och ekonomiska förbindelser med västra Balkan (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Bastiaan Belder, för utskottet för internationell handel, om handel och ekonomiska förbindelser med västra Balkan (2008/2149(INI)) (A6-0489/2008).

Bastiaan Belder, *föredragande*. – (NL) Herr talman! Jag vill passa på att presentera mitt betänkande om handel och ekonomiska förbindelser med västra Balkan.

Det fanns en anledning till att jag i betänkandets inledning erinrar om det europeiska perspektivet för dessa länder. EU kan inte fortsätta att troget upprepa gångna tiders löften, till exempel det löfte om EU-medlemskap som staterna på västra Balkan fick vid Europeiska rådets möte i Thessaloniki 2003. Nej, västra Balkan skulle ha större nytta av konkreta åtgärder och skräddarsydda anslutningsförfaranden än av mer eller mindre pliktskyldig retorik.

Ni undrar kanske varför dessa länders anslutningsutsikter är en hjärtefråga för mig. För det första är jag fullständigt övertygad om att EU har en hedersskuld som måste återbetalas. Det påminner mig om den debatt om Srebrenica som förhoppningsvis kommer att hållas i parlamentet på onsdag kväll den här veckan. Denna region har dessutom stor strategisk betydelse för EU. Mitt betänkande rymmer ett antal specifika förslag. Jag förespråkar ytterligare konsolidering av Centraleuropeiska frihandelsavtalet (Cefta). Avtalet är ett viktigt verktyg för att förbättra den regionala integrationen i detta område, som i sin tur är en viktig förberedelse om de här länderna vill integreras på EU-marknaden och gå med i EU i tre steg. EU bör tillhandahålla föranslutningsmedel via stöd på bred front för att främja reformprocessen i dessa länder. Medlemsstaterna kan också spela en viktig roll här genom att ställa upp med särskild utbildning till lokala offentliga tjänstemän. Detta kommer att öka dessa länders officiella kapacitet att utforma sina egna ambitiösa projekt, som berättigar till EU-stöd.

Jag inledde arbetet med detta betänkande med att besöka finansministeriet i Haag, där jag till min glädje fick veta att den nederländska regeringen hade antagit en "government-to-government-strategi". I mitt betänkande beskriver jag detta som ett exempel som är värt att följa, inte för att det är en nederländsk strategi utan för att den är anpassad efter och uppfyller de krav som ställs av staterna själva på västra Balkan. Därigenom kan anslutningsprocessen få ett aktivt och lämpligt stöd.

Jag vill gärna nämna en särskild punkt i mitt betänkande, nämligen energisamarbetet med västra Balkan, som jag anser är ett ytterst aktuellt ämne. Regionens strategiska läge gör att den mycket väl kan spela en viktig roll som transitpunkt för råolja och naturgas. EU bör sträva efter att anta en extern energipolitik. Jag är också ledamot av utrikesutskottet. För några år sedan antog vi ett gediget betänkande i syfte att anta en europeisk utrikespolitik på energiområdet. Se bara på den situation vi har i dag, som bara understryker den vädjan från Europaparlamentet till kommissionen och rådet. Bryssel kan väl ändå inte lämna sina egna medlemsstater ute i kylan, varken bildligt eller bokstavligt.

Avslutningsvis vill jag säga att jag som före detta journalist har rest till Balkan många gånger. Jag hyser därför stark empati och ett stort engagemang för denna region. När jag skrev mitt betänkande använde jag min resebudget till studieresor. Tillsammans med utskottet för internationell handel, och i synnerhet dess tjänsteman Roberto Bendini, och tillsammans med Dick Jan Diepenbroek från mitt eget utskott, har jag gjort värdefulla resor till Serbien och Kosovo. Nästa vecka hoppas jag kunna resa till Albanien. Med andra ord kanske jag slutför detta betänkande i kväll, men arbetet i sig är långt ifrån färdigt, varken för mig eller EU:s institutioner. Om vi verkligen vill föra denna region närmare Bryssel och faktiskt visar detta genom vårt engagemang och aktiva stöd så har vi all rätt att kräva att reformprocessen och anslutningen också möts av engagemang, ett engagemang som märks. Jag har arbetat med detta betänkande med stor glädje och jag hoppas att det kommer att följas upp i separata betänkanden för de olika länderna på västra Balkan.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Låt mig först och främst gratulera Bastiaan Belder till hans utmärkta betänkande. Det läggs fram i en tid då länderna på västra Balkan knytter allt närmare band med EU. Betänkandet är en fullständig genomgång av de frågor som står på spel i de ekonomiska och handelsmässiga förbindelserna mellan EU och västra Balkan. Låt mig lyfta fram några av de viktigaste punkterna i betänkandet.

Regionen västra Balkan är en viktig och värdefull partner för EU. I kommissionens senaste meddelande om västra Balkan från mars 2008 upprepar EU sitt starka engagemang för regionens europeiska perspektiv. I meddelandet bekräftar vi bland annat Centraleuropeiska frihandelsavtalets betydelse för regionens ekonomiska utveckling. Kommissionen håller med föredraganden om att hoppet om ett EU-medlemskap kan katalysera en hållbar ekonomisk utveckling och säkra fred och stabilitet i regionen. Kommissionen instämmer också i att uppfyllandet av Köpenhamnskriterierna ska tillmätas största vikt då de enskilda ländernas förutsättningar för att bli EU-medlemmar bedöms. EU är den viktigaste handelspartnern för västra Balkan. Att fördjupa de ekonomiska förbindelserna mellan EU och regionen är därför avgörande för att stimulera regionens ekonomiska tillväxt.

Ni påpekar helt riktigt i ert betänkande att ökad frihandel och integration är hörnstenen i stabiliserings- och associeringsprocessen, och att EU har arbetat för att nå detta mål med västra Balkan på tre nivåer.

För det första har EU sedan 2000 på bilateral nivå beviljat västra Balkan unilaterala handelsförmåner som gör det lättare för länderna att exportera till marknaderna i EU. Kommissionen har förhandlat fram frihandelsavtal som ett led i stabiliserings- och associeringsavtalen. Syftet är att skapa en jordmån för politiska och ekonomiska reformer, och att lägga grunden för en integration av västra Balkan i EU. Detta kan exempelvis ske genom att länderna anpassar sig till EU:s regelverk.

För det andra har kommissionen agerat regionalt för att få förhandlingarna om det Centraleuropeiska frihandelsavtalet (Cefta) att löpa så smidigt som möjligt. Kommissionen har beslutat att bidra till att genomföra avtalet genom ekonomiskt och tekniskt stöd till Cefas sekretariat och till avtalsparterna. Samtidigt anser kommissionen att det är mycket viktigt att avtalets regionala parter tar sitt ansvar. Kommissionen är medveten om att Cefta både är en förutsättning för att det ska gå att integrera regionen djupare i ekonomiskt avseende, och ett första steg mot att länderna på västra Balkan blir fullvärdiga deltagare i EU:s inre marknad. Genom Cefta har dessutom alla nödvändiga strukturer inrättats för regionala och bilaterala överläggningar om handelsfrågor. Detta är av största vikt för att underlätta och fördjupa det regionala samarbetet och skapa goda förbindelser mellan länderna. Kommissionen fortsätter att övervaka hur Cefta genomförs. Den kommer att rapportera om detta i sina årsrapporter om och inför anslutningsprocessen.

För det tredje har kommissionen, på multilateral nivå, arbetat för att länderna i regionen ska få bli medlemmar i Världshandelsorganisationen. Det är ett helt avgörande steg för att de ska kunna delta i den globaliserade ekonomin på ett effektivt sätt. EU använder sig av alla till buds stående politiska verktyg för att stödja länderna på västra Balkan i deras arbete för reformer och regionalt samarbete. Instrumentet för stöd inför anslutningen är en viktig metod för att tillgodose regionens långsiktiga utvecklingsbehov. De totala medlen i budgetramen 2007–2013 uppgår till 11,5 miljarder euro. Sist, men inte minst, har kommissionen inlett dialoger med alla berörda länder i regionen för att ta fram en färdplan för att avskaffa visumtvånget.

Med tanke på vad som sagts här försäkrar jag att kommissionen vidtar alla åtgärder som krävs för att främja handelsförbindelserna och så långt det går för västra Balkans ekonomi närmare EU:s. Låt mig slutligen än en gång gratulera föredraganden till detta väl genomförda betänkande. Det gläder mig att kunna säga att kommissionen instämmer i betänkandets allmänna ansats.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på tisdag kl. 12.00.

Skriftlig förklaring (artikel 142)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag vill uttrycka mitt stöd och min uppskattning inför det betänkande som Bastiaan Belder lagt fram. Där rekommenderas särskilda ekonomiska åtgärder för att främja ett europeiskt perspektiv för befolkningen på västra Balkan. Jag vill göra er uppmärksamma på tre aspekter.

1. Vi måste vara realistiska och erkänna att Serbien är en central aktör för stabiliserings- och associeringsprocessens framgång. EU måste fortsätta att sträva efter att vinna det serbiska folkets förtroende och långsiktiga vänskap.

2. I framtiden bör etnisk separatism och ensidiga självständighetsförklaringar inte längre tillåtas för områden som Kosovo, Sydossetien, Abchazien, Transnistrien, norra Cypern osv. Principen om staters territoriella integritet är helig och måste respekteras i framtiden.

3. Samtidigt måste vi uttala vårt starka stöd för uppfyllandet av europeiska normer när det gäller rättigheter för personer från nationella minoriteter i länderna på västra Balkan. Det gäller även rättigheterna för de rumänsktalande befolkningsgrupperna i Valea Timocului, Vojvodina, Istria och före detta jugoslaviska republiken Makedonien. Dessa rättigheter måste respekteras, utan att därför bejaka tendenser som syftar till territoriell självständighet på etniska grunder och strävanden efter kollektiva etniska rättigheter, som redan har visat sin potential att generera konflikter och utlösa blodiga krig.

18. Den gemensamma jordbrukspolitiken och global livsmedelsförsörjning (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Mairead McGuinness, för utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, om den gemensamma jordbrukspolitiken och global livsmedelsförsörjning (2008/2153(INI)) (A6-0505/2008).

Mairead McGuinness, föredragande. – (EN) Herr talman! När jag tog initiativ till detta betänkande stod den globala livsmedelsförsörjningen högt på den politiska dagordningen. Den verkar delvis ha försvunnit ur rampljuset igen. Men detta är fortfarande utan tvekan en oroande fråga, eftersom upp emot en miljard människor i världen lider av hunger eller undernäring. Varje dag dör 30 000 barn av svält eller fattigdomsrelaterade sjukdomar. Dessa skakande siffror är ett argument för att frågan om hur vi ska kunna producera tillräckligt mycket livsmedel och ge människor tillgång till denna mat är oerhört angelägen.

Jag tackar kommissionen för dess goda samarbete då jag skrev betänkandet. Tack också till de många utskott i parlamentet – särskilt utskottet för utveckling – som naturligtvis har dragit sina strån till stacken.

På fyra minuter går det inte att göra rättvisa åt hela betänkandets innehåll. Men jag ska lyfta fram några punkter som för mig är särskilt viktiga. För det första samsas nu den gemensamma jordbrukspolitiken med den globala livsmedelsförsörjningen om utrymmet i rubriken. Det ska ge en vink om att den gamla benägenheten att puckla på den gemensamma jordbrukspolitiken och göra den till syndabock för allt ont i utvecklingsländerna nu är förbi. Vi inser i dag att den gemensamma jordbrukspolitiken har gett unionsmedborgarna livsmedelssäkerhet. Den är en föredömlig modell för hur vi kan få fart på livsmedelsproduktionen i utvecklingsländerna.

Under det senaste årtiondet eller så har jordbrukets utveckling utan tvekan förpassats ganska långt ned på dagordningen för politik och utveckling. En gång i tiden anslogs en stor del av vårt utvecklingsstöd till att stimulera jordbruk och projekt för livsmedelsproduktion. Så är inte fallet i dag. Jag anser dock att de stigande livsmedelspriserna har gjort att vi fått upp ögonen för jordbruket igen, inte bara i EU utan i hela världen.

Det betyder att länder som har kapacitet att odla sin egen mat ska få göra det. Vi bör hjälpa dem att tillgodose sina behov genom att låta småbrukare producera livsmedel lokalt. Det här handlar inte bara om att tillhandahålla grundläggande förutsättningar för livsmedelsproduktion, som utsäde och gödningsmedel, utan berör också kunskap, rådgivning och stöd till jordbruksfamiljer i utvecklingsländerna, så att de kan producera tillräckligt med mat för att livnära sig själva.

Det går faktiskt. Malawi är ett av flera länder som tidigare plågats av svår svält men lyckats att bli livsmedelsproducenter. Det måste finnas en politisk handlingsvilja. Det är också nödvändigt att Europeiska unionen, som har engagerat sig så enormt i utvecklingsländerna, trycker på för att få länderna att ta itu med jordbruket och börja stimulera sin inhemska livsmedelsproduktion.

Frågan om tillgång och efterfrågan är mycket känslig. Världsbefolkningen växer och 2050 är vi 40 procent fler människor än i dag. Det tvingar oss att ta itu med de här frågorna. Motsättningen mellan produktion av livsmedel, utsäde och bränsle är, som vi kunnat konstatera, helt klart en av de viktigaste frågorna. Men jag anser att den grundläggande orsaken till vår situation handlar om forskning och utveckling.

Jag anser att området forskning och utveckling har blivit eftersatt. I EU räknade vi med att minska vår livsmedelsproduktion, och blundade kanske därför för problemet med hur avkastningen i jordbruksproduktionen kan ökas, och för behovet av att producera mer i framtiden.

Ett viktigt budskap som jag vill föra fram under den lilla stund som återstår är att jordbrukarna i världen kommer att producera livsmedel om de kan tjäna pengar på det. De politiska beslutsfattarna måste lösa det här och skapa politiska förutsättningar som ger jordbrukarna en stabil utkomst. Hur ska då det gå till? Vi måste stabilisera prisutvecklingen och granska kostnadsstrukturen i livsmedelsproduktionen. Om inte jordbrukarna kan tjäna mer pengar, gör de något annat i stället.

Jag vill varna för en sak. För över ett år sedan diskuterade vi de höga råvarupriserna. I dag finns det överskott av spannmål med mera i lager och inga köpare. Nästa odlingsår kommer jordbrukarna att producera mindre, och det kan på längre sikt förvärra problemen inom den globala livsmedelsförsörjningen.

Det här betänkandet är innehållsrikt. Jag hoppas att kollegerna här stöder det, och vill än en gång tacka de många personer som visat sitt stora intresse för betänkandet.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen välkomnar Mairead McGuinness betänkande, liksom de intensiva diskussionerna i Europaparlamentets olika utskott om alla de frågor som hänger ihop med det här högaktuella ämnet. Hit hör handelsfrågor, biobränslen, prisövervakning, investeringspolitik, finanskrisen, klimatförändringen och vattenförbrukningen i jordbruket.

Kommissionen instämmer i stort sett i analysen av orsakerna till den livsmedelskris som drabbade många utvecklingsländer under första halvåret 2008. Kommissionen kommer även i fortsättningen att analysera sambandet mellan livsmedels- och energipriser. Orsakssambandet är mycket komplicerat, eftersom det handlar om ett ömsesidigt samspel mellan en rad olika tillgångs- och efterfrågefaktorer. Energipriset är bara en sådan faktor, som emellertid har en påverkan både direkt och indirekt. Biobränslefrågan har diskuterats i detalj vid Europaparlamentets olika sessioner. Beträffande graden av övergång från spannmålsodling till biobränsleodling skiljer sig EU:s och USA:s politik betydligt åt. EU:s politik för biobränslen leder inte till att livsmedelstillgången minskas, eftersom det i ett globalt perspektiv handlar om att använda ytterst små mängder fodergrödor.

Även om EU närmade sig tioprocentmålet, skulle livsmedelspriserna bara påverkas marginellt. Detta har främst två orsaker. För det första framställs en allt större mängd biobränsle från fodergrödor som inte används i livsmedelsproduktionen, eller av rester eller avfall. För det andra kommer tekniken för biobränsleproduktion att bli allt effektivare. Vi kan räkna med att det genomsnittliga utbytet fortsätter att stiga.

Om EU för en hållbar politik för biobränslen så gagnar detta, på det hela taget, de fattiga. Det skapar nya möjligheter för de två tredjedelar av världens fattiga som lever på landsbygden och som därmed är beroende av att det går bra för jordbrukssektorn. Men alla grupper kommer inte att kunna dra samma nytta av utvecklingen. Det är kommissionens bestämda avsikt att noggrant övervaka hur livsmedelssäkerheten och livsmedelspriserna påverkas.

EU har redan vidtagit åtgärder för att främja livsmedelssäkerheten i världen genom att anpassa den gemensamma jordbrukspolitiken till de nya villkoren på marknaden och i världen. Den nyligen beslutade hälsokontrollen kommer att bidra till att göra den gemensamma jordbrukspolitiken modernare, enklare och effektivare. Samtidigt avskaffas kvoteringsordningarna, så att jordbrukarna snabbare kan reagera på signaler från marknaden och anpassa sig till nya utmaningar.

Genom överenskommelsen om hälsokontrollen avskaffas arealuttagen. Mjölkkvoterna ökas successivt och avskaffas helt 2015. På så vis övergår vi från att försöka styra marknaden till ett äkta skyddsnät.

I överenskommelsen beaktas också nya utmaningar som klimatförändringen, vattenhushållning, förnybara energikällor och biologisk mångfald, som kommer att påverka utvecklingsländerna.

Den gemensamma jordbrukspolitiken går inte i stå efter 2013. Efter jordbruksministrarnas informella möte i Annecy i september har förberedande diskussioner redan inletts. Framtidens gemensamma jordbrukspolitik ska ses i ett helhetsperspektiv, där faktorer som hållbar utveckling, konkurrensförmåga och global livsmedelsbalans ingår.

I olika sammanhang på hög nivå har vi fört upp livsmedelsförsörjningen på den internationella dagordningen. Internationellt finns nu en tydlig insikt och förståelse för att jordbruk och landsbygdsutveckling är frågor som bör föras upp högre på den nationella, regionala och eventuellt också kontinentala politiska dagordningen. Under vårt möte med Afrikanska unionen i oktober diskuterade vi exempelvis jordbruks- och livsmedelsförsörjningsfrågor i detalj. Vi avser att intensifiera dessa diskussioner i år.

Sist men inte minst måste kommissionen följa upp G8-toppmötets uttalande om den globala livsmedelsförsörjningen. Kommissionen genomförde redan inför rådets beslut om livsmedelsmekanismen den 16 december mycket givande överläggningar med Förenta nationernas högnivågrupp.

Kommissionen ser fram emot genomförandet av den övergripande handlingsramen. Kommissionen är övertygad om att det globala partnerskap om jordbruk och livsmedelsförsörjning som just nu växer fram kommer att spela en nyckelroll för att genomföra en rad av betänkandets rekommendationer. Hit hör bland annat hur vi kan stödja småbrukare och hur handelspolitiken bör utformas för att främja livsmedelsförsörjningen i framför allt de mest utsatta samhällena.

Givetvis bör exporthinder och förbud undvikas. Det är mer frihandel, snarare än mindre, som leder utvecklingen framåt. Ett ökat handelsutbyte är ett steg på vägen mot en tryggad livsmedelsförsörjning.

Kommissionen hoppas att andra givare inspireras av EU-institutionernas djärva åtgärd, där en miljard euro ställs till förfogande som komplement till andra finansiella resurser som öronmärkts för åtgärder mot livsmedelskrisen på kort, medellång och lång sikt.

Madridkonferensen om tryggad livsmedelsförsörjning för alla den 26 och 27 januari är ett viktigt evenemang som kan föra debatten framåt till nästa nivå, där uppgiften är att identifiera de viktigaste åtgärderna mot svälten i världen.

Kommissionen kommer att fortsätta att arbeta aktivt för att främja den globala livsmedelsförsörjningen. Mairead McGuinness betänkande är en bra analys av vissa tänkbara lösningar som bör övervägas både av EU och av världssamfundet i stort.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på tisdag kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Kader Arif (PSE), skriftlig. – (FR) De åtgärder som parlamentet vidtagit efter de livsmedelsrelaterade upploppen har gjort det möjligt att frigöra 1 miljard euro för att bekämpa livsmedelskrisen. Om vi bortser från denna nödatgärd vill jag understryka behovet av en långsiktig internationell strategi som bygger på lokala självhushållsjordbruk och som är anpassad efter befolkningarnas behov och områdenas potential.

Den växande världsbefolkningen, den globala uppvärmningen, den okontrollerade produktionen av biobränslen och aggressiv spekulation är flera faktorer som bidrar till att öka pressen på jordbruksmarknaderna. Dessa faktorer visar att krisen inte kommer att bli kortvarig och att den allmänna politiken i sin helhet måste omprövas för att förbättra produktionsmetoderna och regleringen av de internationella marknaderna.

Jag anser att den gemensamma jordbrukspolitiken, när dess överdrifter och brister väl har åtgärdats, kan bli ett exempel på en effektiv, rättvis och ansvarsfull politik som gör det möjligt att hantera livsmedelsproblematiken samtidigt som man jämkar samman ekonomin, samhället och miljön. Politiken bör också vara till hjälp för utvecklingsländerna på så vis att EU delar med sig av sin teknik, kunskap och erfarenhet. EU bör dock först och främst verka för att reformera de internationella handelsreglerna så att man inte inskränker ländernas rätt att stödja sitt eget jordbruk för att garantera livsmedelssäkerheten.

Katerina Batzeli (PSE), skriftlig. – (EL) Internationella och regionala avtal har hittills visat sig ha liten verkan för att normalisera marknadsutbudet och handeln och bevara öppna och stabila priser för jordbruksprodukter.

Regleringen av jordbruksmarknaderna bör baseras på en långsiktig strategi med effektiva åtgärder och på organisation av producenterna samt information till dessa om marknadsläget och framtidsutsikterna.

Grundprincipen för en sådan politik är att införa ett skyddsnät för inkomsterna, mot risker och kriser som orsakas antingen av allvarliga naturkatastrofer eller av marknadsnedvridning och ett ovanligt långt och omfattande prisfall.

Det krävs därför en integrerad och effektiv politik, till exempel

- europeiska och internationella system för produktions- och marknadsövervakning, såsom en varningsmekanism för att fastställa produktionstendenser,
- ett internationellt system för livsmedelsinventering och livsmedelslager,
- ett europeiskt system för marknadskontroll och registrering av prisförändringar för jordbruksprodukter och insatsvaror, som skulle kunna kombineras med ett liknande internationellt system under FAO:s överinseende.

Det vore också bra om en framtida överenskommelse om Doharundan kunde inkludera katastroflägen då livsmedelsbistånd kan ges, eftersom de nuvarande bestämmelserna inte är bindande.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) De slutsatser som Mairead McGuinness drar i sitt betänkande om global livsmedelsförsörjning är nu uppenbara också i Rumänien, Vi står inför ett prisfall på alla baslivsmedel, till följd av devalveringen av den nationella valutan och de stigande kostnaderna för råvaror och för de lån som tagits av förädlingsföretagen.

Till följd av den globala uppvärmningen har vi också sett allt fler fall där grödor förstörs av naturkatastrofer. De nya medlemsstaternas jordbrukare är faktiskt de som drabbas värst i dessa lägen eftersom de får lägre bidrag än vad jordbrukarna får i de andra medlemsstaterna.

Därför har jag mot bakgrund av de ändringsförslag som har lagts fram uppmanat kommissionen att undersöka möjligheten att inrätta vissa interventionsmekanismer på EU-nivå, oberoende av eventuella särskilda stöd som beviljats för skördeförsäkring, för att förebygga och bekämpa den globala uppvärmningens effekter.

Stränga gemenskapsnormer har införts för livsmedelsproducenterna, och livsmedelspriserna är därför höga i EU. Jag anser dock fullt och fast att jordbruket kan bli en språngbräda för återhämtning för de europeiska ekonomier som påverkats av den globala krisen och att utvecklingen av förnybara energikällor kan ha en positiv inverkan på jordbrukets livsmedelsindustri.

Om vi vidtar de försiktighetsåtgärder som krävs kan vi höja biobränsleproduktionen utan att äventyra miljön eller de livsmedelslager som behövs i världen.

Roselyne Lefrançois (PSE), skriftlig. – (FR) Detta betänkande om den gemensamma jordbrukspolitiken och global livsmedelsförsörjning har gett oss en fantastisk möjlighet att fundera över hur vi kan se till att EU:s jordbruk till fullo deltar i arbetet med att nå livsmedelsbalans i världen. Även om livsmedlen måste fortsätta att öka i världen har faktiskt andelen utvecklingsbistånd inriktat på jordbruket å sin sida sjunkit konstant sedan 80-talet. Jag har därför lagt fram ett antal ändringsförslag i utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling. Syftet med ändringsförslagen är att göra betänkandet mer ambitiöst och framför allt att föreslå att kommissionen antar en övergripande strategi för livsmedelsförsörjningsfrågor, och därmed göra EU:s gemensamma politik mer konsekvent generellt sett.

Även om jag är glad över textens betoning på den gemensamma jordbrukspolitikens avgörande betydelse för att nå målet för livsmedelsförsörjning så beklagar jag att föredraganden är för att marknadsanpassa jordbrukspolitiken i högre grad och att hon menar att miljöskyddsinitiativ är anledningen till den minskande

jordbruksproduktionen i EU. Det yttrandet anser jag är fullständigt felaktigt. Tvärtom anser jag att det är nödvändigt att ta itu med klimatförändringsproblemet för att kunna utveckla nya modeller för större och bättre produktion.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) I dag måste EU omedelbart förbättra sin livsmedelssäkerhet och ta itu med de stora utmaningar som finns. För det första måste jordbruksproduktionen fördubblas på trettio år eftersom världens befolkning kommer att uppgå till 9 miljarder människor år 2050. Faktum är att 860 miljoner människor fortsätter att svälta. Utvecklingen måste vara hållbar och först och främst baseras på lokalt jordbruk.

De stora svängningarna i världsmarknadspriserna för livsmedel tillsammans med en lämplig förvaltning av världens livsmedelslager är ännu en utmaning. För att garantera en rättvis inkomst för EU:s jordbrukare stöder jag förslaget om försäkringar som ger ett större skydd för jordbrukarna mot prisförändringar, liksom initiativet att inrätta ett internationellt system för livsmedelsinventering.

Mot bakgrund av den ökande handeln med djur och växter har EU slutligen en skyldighet att genomföra en effektiv strategi för att förebygga alla hälsokriser i EU. Denna strategi bör grundas på förebyggande, spårbarhet och aktiva åtgärder. I detta avseende kommer ministerrådets beslut nyligen om att öka och harmonisera förfarandena för importkontroll att innebära att våra medborgare får en bättre garanti för livsmedels kvaliteten.

Jordbruket har nu större betydelse än någonsin i tillväxt- och utvecklingsområdena. Vi måste därför skydda det till varje pris.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Den globala livsmedelskrisen, som orsakas av de konstant stigande priserna på majs, vete och energi, världens växande befolkning och klimatförändringen har lett till flera upplopp och oroligheter. Om vi inte lyckas hantera dessa problem snart kan de destabilisera länder och regioner i hela världen. Det oroväckande är klyftan mellan befolkningstillväxten, där vi år 2050 kan ha en befolkning på nio miljarder människor, och de minskade livsmedelslagren i världen. Den här typen av situation kommer sannolikt att leda till att oljerelaterade konflikter ersätts av konflikter om dricksvatten och mat eller av en kamp för överlevnad. För närvarande är EU den största givaren av humanitärt bistånd, men livsmedelslagren börjar bli tömda och utvecklingsländerna, särskilt i Afrika, behöver mer stöd för att kunna bekämpa fattigdom och kronisk svält. Att minska jordbrukets beroende av fossila energikällor, använda ekologiska produkter, bevara bördiga jordar och anpassa den gemensamma jordbrukspolitiken till livsmedelskrisen är några av de centrala frågor som måste beaktas för att kunna bryta detta dödläge.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), skriftlig. – (HU) Den viktigaste frågan för EU:s jordbrukssektor 2009 är hur den globala ekonomiska krisen kommer att påverka villkoren för produktion och konsumtion av jordbruksprodukter. Denna fråga kommer att vara ett centralt ämne vid den andra ungerska jordbruksakademin, som jag anordnar tillsammans med statssekreterare Zoltán Gögös vid Ungerns ministerium för jordbruk och landsbygdsutveckling den 17 april 2009 i staden Pápa. Sedan 2006 har priset på majs tredubblats och priset på vete har stigit med 180 procent på den internationella marknaden, medan livsmedelspriserna generellt har gått upp med 83 procent. År 2050 kommer världens befolkning att ha stigit till 9 miljarder människor. För att tillgodose deras behov måste vi fördubbla jordbruksproduktionen. Det är alltså slut på de låga livsmedelspriserna. Det är därför ytterst viktigt att bevara och om möjligt öka EU:s jordbrukskapacitet. Det är oacceptabelt att jordbruksproduktionen minskar till följd av den gemensamma jordbrukspolitiken sektorsreformer. Tydliga exempel på detta är sockerreformen, som ödelade Ungerns sockerindustri, och subventionerna till röjning av vinstockar inom ramen för vinmarknadsreformen. Frikopplingen av direkta jordbruksstöd från produktionen är också ett steg i samma riktning.

Vi måste hitta en lämplig balans mellan livsmedelsproduktion och framställning av biobränslen. Den senare får inte hota den globala livsmedelsförsörjningen. Förenta staternas bioetanolprogram har väsentligt bidragit till de kraftiga höjningarna av livsmedelspriserna 2008. Utifrån dessa erfarenheter måste EU ompröva sina tidigare åtaganden om andelen biobränsle. Slutligen kräver jag att EU snabbt vidtar åtgärder mot framväxten av monopol bland livsmedelsdetaljisterna, för att skydda producenterna.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) De stigande energipriserna, svåra väderförhållanden och den stigande efterfrågan på energi till följd av den ökande befolkningstillväxten i världen har lett till höga livsmedelspriser. Jag uppmanar kommissionen att undersöka sambandet mellan höga livsmedelspriser och stigande energipriser, särskilt för de bränslen som används.

Jordbrukssektorn måste förbättra sin energieffektivitet. Att öka andelen biobränslegrödor och använda förnybara energikällor kan ha en positiv effekt på jordbrukets livsmedelsindustri, som har påverkats av de

höga priserna på gödningsmedel och bekämpningsmedel liksom de stigande förädlings- och transportkostnaderna. Jag uppmanar kommissionen att noggrant övervaka effekterna av en ökad biobränsleproduktion i EU och i tredjeländer med avseende på förändringar i markanvändning, priserna på livsmedelsprodukter och tillgången till livsmedel.

Incitament för att främja hållbar odling av energigrödor får inte äventyra livsmedelsproduktionen. Jag menar att det krävs jordbruksforskning för att höja jordbrukens produktivitet. Jag uppmanar också medlemsstaterna att till fullo utnyttja de möjligheter som sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling ger och vidta åtgärder för att förbättra jordbruksproduktionen på ett hållbart och energieffektivt sätt.

19. Utsikter för att utveckla den civila dialogen enligt Lissabonfördraget (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Genowefa Grabowska, för utskottet för konstitutionella frågor, om utsikterna för utveckling av medborgardialogen enligt Lissabonfördraget (2008/2067(INI)) (A6-0475/2008).

Genowefa Grabowska, föredragande. – (PL) Herr talman, fru kommissionsledamot! Vi byter nu ämne för att diskutera kontakten mellan EU:s institutioner och dess medborgare. Dessa kontakter är otillräckliga. Det finns en stor klyfta mellan unionen och dess medborgare, trots att Jean Monnet betonade att unionen skapades för medborgarna snarare än för deras länder och regeringar.

Unionen växer och får fler medborgare, men dess institutioner har svårt att upprätthålla en kontakt med medborgarna. Det illustrerades av den smärtsamma erfarenheten från Frankrikes och Nederländernas nej till Lissabonfördraget. Det stämmer dock att unionens institutioner strävar efter att förbättra sina kontakter med medborgarna. Institutionerna öppnar sig för medborgarna och erkänner tydligt det civila samhällets roll. Unionens kommunikationspolitik inom detta område förstärks ständigt. Man har till och med myntat det nya begreppet medborgardialog för att beskriva denna politik. Mer måste dock göras. Europaparlamentet strävar därför efter att klara av denna utmaning och försöker skapa en lämplig mekanism för detta syfte och främja kontakter av det här slaget mellan EU:s institutioner och dess medborgare. Det skulle lösa problemet med det demokratiska underskottet och vi skulle visa att medborgarna också spelar en viktig roll i EU:s beslutsprocess.

Enligt artikel 10 i Lissabonfördraget ska varje medborgare ha rätt att delta i unionens demokratiska liv och besluten ska fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt. Det finns också en annan bestämmelse som gör det möjligt för en miljon EU-medborgare att ta initiativ till lagstiftning. Efter Lissabonfördragets ikraftträdande kommer en miljon medborgare att kunna kontakta Europeiska kommissionen och uppmana den att lägga fram ett förslag till rättsakt om ett ämne av betydelse för medborgarna.

Det är därför jag tar upp medborgardialogen i betänkandet. Det handlar om en dialog som inte regleras i lag. Den är dock viktig och jag skulle vilja att den styrs av följande principer, eller snarare att dessa principer följs i dialogen. För det första har jag infört principen om det civila samhällets representativitet i betänkandet. Jag vill att det civila samhället representeras på lämpligt sätt på EU-nivå. Jag vill alltså att det representeras av partner som avspeglar och företräder berörda intressen på ett korrekt sätt.

Jag vill att medborgardialogen ska vara en ömsesidig och tvådelad process. Detta innebär att det inte bara ska vara EU som vänder sig till medborgarna och att dessa svarar. Unionen bör också informera medborgarna när hänsyn har tagits till deras åsikter och förklara hur deras åsikter har påverkat. Därför behöver vi också återkoppling från unionen till medborgarna.

Jag vill att medborgardialogen baseras på principen om öppenhet och insyn. Vi bör styras av tydliga regler när samhällsföreträdare uppmanas att delta i en dialog med oss. Vi bör systematiskt offentliggöra en förteckning över organisationer som deltagit i samråd. Unionen borde tillsätta en kontaktperson med ansvar för det här området, dvs. dialog.

Det är inte lätt att fastställa bestämmelser för detta område. Redan 2002 utarbetade kommissionen principer för att förstärka en kultur med samråd och dialog, och jag hoppas därför att kommissionen är beredd att utarbeta lämpliga principer. Dessa principer skulle bli gemensamma för alla institutioner. Jag vill också tillägga att även medlemsstaterna bör åläggas att främja medborgardialogen. Jag har inte kunnat ta upp alla delar av betänkandet, men jag vill gärna att dess innehåll prövas vid första möjliga tillfälle, nämligen under kampanjen för 2009 års val till Europaparlamentet. Jag vill gärna att vi drar nytta av det tillfället och tar ett

första steg mot kontakt med EU:s medborgare och uppmärksammar dem på det bästa som unionen har att erbjuda och lär av dem vad vi bör kämpa för här i parlamentet.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen vill börja med att tacka föredraganden Genowefa Grabowska och utskottet för konstitutionella frågor för deras utmärkta betänkande.

Vi håller med om att det civila samhället spelar en viktig roll för den europeiska integrationsprocessen. Det är ett av de viktigaste instrumenten mellan EU:s institutioner, samhälle och medborgare. Det hjälper medborgarna att utöva sin rätt att delta i EU:s demokrati.

Kommissionen har en lång och sund tradition av samarbete med organisationerna från det civila samhället. Detta samarbete har vuxit och sträcker sig över en rad frågor, från politisk dialog till projektadministration, både i EU och i våra partnerländer.

Lissabonfördraget skulle bidra till att formalisera våra nuvarande metoder och ge en frisk kraft att förbättra dem ytterligare. Det skulle också öppna för ytterligare en möjlighet för det civila samhället att operationalisera sina åsikter via medborgarinitiativet.

Man måste ha rätt verktyg för att kunna involvera intresserade parter i en aktiv dialog så att det civila samhället ska kunna uttrycka sina åsikter och göra sina röster hörda. På samma sätt måste också EU:s institutioner ha rätt verktyg för att kunna försäkra att man lyssnar till och praktiskt tillämpar det civila samhällets och dess medborgares åsikter. Kommissionen välkomnar att man i det nuvarande betänkandet stöder många av de idéer som kommissionen redan tillämpar.

Under sin mandatperiod har den nuvarande kommissionen antagit ett antal initiativ för att involvera organisationerna från det civila samhället och enskilda medborgare i offentliga debatter om EU-frågor. Ett av de mer innovativa exemplen på dessa insatser är Europeiska medborgarkonsultationen, som gör försök med rådgivande opinionsundersökningar och personlig handledning.

För att förstå medborgarnas behov och förväntningar har man under de senaste 35 åren utvecklat Eurobarometern till ett mycket värdefullt verktyg för att övervaka den allmänna opinionen i EU. Emellertid kan varken kommissionen eller parlamentet organisera en EU-omfattande offentlig debatt på egen hand. Detta fungerar bara om EU-institutionerna och medlemsstaterna samarbetar. Det är syftet med den politiska förklaringen om samarbete för kommunikation om Europa som undertecknades av parlamentet, rådet och kommissionen den 22 oktober 2008.

I detta sammanhang samordnar redan kommissionen och parlamentet sina insatser med medlemsstaterna genom förvaltningspartnerskapen, vilka omfattar regionala och lokala kampanjer för specifika frågor, tillsammans med åtgärder från lokala myndigheter och icke-statliga organisationer. Elva nya förvaltningspartnerskap under 2009 kommer att göra denna ansats ännu effektivare.

Kommissionen håller med om att samtliga parter, nämligen EU-institutionerna, medlemsstaterna och det civila samhället, aktivt måste delta för att dialogen ska bli framgångsrik. Kommissionen hoppas att Lissabonfördraget kommer att antas och är beredd att både vidta nödvändiga åtgärder för att införliva fördragets bestämmelser och att fortsätta utveckla medborgardialogen.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på torsdag kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), skriftlig. – (PL) Om Europeiska unionen ska vara verkligt demokratisk och finnas nära sina medborgare krävs nära samarbete på lokal, regional och nationell nivå mellan unionens institutioner och dess medlemsstater å ena sidan och det civila samhället å andra sidan.

Med det civila samhället avses det stora antal icke-statliga och ideella organisationer som på frivillig basis bildats av medborgarna. Det civila samhället spelar en central roll i den europeiska integrationsprocessen och framför EU-medborgarnas ståndpunkter och önskemål till EU:s institutioner. Det är därför mycket viktigt att ge medborgarna effektiv och tillförlitlig information och göra medborgardialogen mer populär. Det handlar i synnerhet om att främja och sprida EU:s åtgärder och avsikter, utveckla ett europeiskt samarbetsnätverk och stärka den europeiska identiteten i det civila samhället.

Större politisk medvetenhet, en effektivare medborgardialog och en bredare offentlig debatt krävs om unionen ska nå sina politiska mål och syften.

I och med Lissabonfördraget stärks medborgarnas rättigheter gentemot unionen genom att göra det enklare för dem och för sammanslutningar som företräder det civila samhället att delta i debatter i det så kallade medborgarnas Europa.

EU:s institutioner bör samarbeta närmare för att utveckla EU:s medborgardialog och uppmuntra medborgarna att engagera sig mer i EU. Det är viktigt att uppmuntra medborgarna att delta mer i europeiska debatter och diskussioner. Medborgarna bör också aktivt engagera sig i det kommande valet till Europaparlamentet. När allt kommer omkring skapar vi inte en union för länder och regeringar, utan för medborgarna, som Jean Monnet sa.

Zita Gurmai (PSE), skriftlig. – (HU) Medlemskap i en organisation inom det civila samhället ger EU:s medborgare en möjlighet att delta aktivt i det politiska beslutsfattandet. För att nå EU:s mål är det en verklig utmaning att aktivt engagera medborgarna i denna process och skapa konkreta och reella möjligheter för dem att ta initiativ, ge återkoppling och framföra kritik och avvikande åsikter. Eftersom det inte finns någon enskild, exakt rättslig definition av en organisation i det civila samhället kan detta emellertid skapa problem.

För att EU:s medborgare ska inse de fördelar som unionen ger dem måste vi fortsätta att utvidga demokratin, öka insynen och göra EU:s verksamheter mer effektiva. Det demokratiska underskottet beror i de flesta fall på att medborgarna inte alltid har tillgång till viktig information. Vissa av handlingarna i gemenskapens beslutsprocess är fortfarande inte tillgängliga och vi måste därför fortsätta den process som syftar till att ytterligare öka tillgången till gemenskapens arbetsdokument.

Samrådsmekanismen är en väsentlig del av EU-institutionernas verksamhet. Vi måste fastställa allmänna principer och en minsta uppsättning regler om samråd och inrätta en samrådsram som är konsekvent, men ändå tillräckligt flexibel för att kunna anpassas efter berörda parter särskilda förväntningar.

Jo Leinen (PSE), skriftlig. – (DE) Detta betänkande sänder en tydlig signal om att EU måste föras närmare medborgarna. Där föreslås också konkreta åtgärder för hur man ska förverkliga detta mål.

Vi uppmanar alla EU-institutioner att göra dialogen med det civila samhället till en viktig övergripande uppgift i sitt politiska arbete.

Människor stöder EU endast om de informeras om politiska projekt och verksamheter och om de kan delta i beslutsfattandet, till exempel genom samråd. Förkastandet av Lissabonfördraget på Irland har visat oss vilka negativa konsekvenser det kan få för den europeiska integrationen när felaktig information sprids avsiktligt. Detta måste förebyggas i framtiden genom en aktiv politik för information och dialog. Detta gäller också särskilt rådet och medlemsstaternas regeringar, som bör göra en mer aktiv insats för att förbättra informationen om EU.

Tillgången till handlingar från alla EU-institutioner måste förenklas och förbättras så att alla medborgare kan få en uppfattning om deras arbete.

Vårt mål är att bygga upp ett starkt civilt samhälle i EU, som är en grundläggande förutsättning för utvecklingen av ett europeiskt offentligt område. Vi kräver därför att man äntligen skapar nödvändiga ramvillkor, vilket i första hand innebär en stadga för europeiska sammanslutningar samt nödvändig grundläggande EU-infrastruktur för aktiva medborgare.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL) Herr talman, mina damer och herrar! Genowefa Grabowskas betänkande om utsikterna för utveckling av medborgardialogen enligt Lissabonfördraget är ett exempel på slöseri med tid och resurser. En grundläggande fråga gör sig därmed gällande. Vad handlar denna debatt om egentligen? Lissabonfördraget är ju när allt kommer omkring dött. Irland röstade nej till det i en folkomröstning. Det innebär att dokumentet i fråga saknar rättslig kraft. Att bygga något på det är som att bygga på sand, utan fundament. Att bygga på ett fördrag som egentligen inte existerar, eftersom det avvisats, är ett övergrepp mot demokratin och lika rättigheter för fria nationer. Allt detta ger anledning att fundera över definitionen av demokrati. Som jag förstår saken är demokrati ett fritt val, inte något som påtvingas utan hänsyn till folkets vilja. Det är folket som har makten i en demokrati, inte en viss intressegrupp. Det högsta uttrycket för folkets vilja är en folkomröstning, inte ett beslut som fattats av ett koteri av ledare i strid mot folkets vilja. Är det så svårt att förstå?

Dushana Zdravkova (PPE-DE), skriftlig. – (BG) Jag vill gratulera Genowefa Grabowska till hennes fantastiska betänkande, och jag är säker på att det kommer att bidra till att förbättra och utveckla medborgardialogen. Det finns mycket man kan säga om utvecklingen av en dialog mellan Europeiska unionens medborgare och dess institutioner. Som ordförande för en medborgarförening i Bulgarien är jag av den starka åsikten att detta är en av de viktigaste faktorerna för den framtida utvecklingen av EU, som snarast måste reformeras och förbättras.

Jag anser att detta betänkande kommer att göra det möjligt för Europaparlamentet att ge nödvändiga riktlinjer och rekommendationer till de andra institutionerna, men också till det civila samhällets organisationer. Utan dessa organisationers samarbete och deltagande kommer vi nämligen inte att kunna nå det mål vi har ställt upp.

I betänkandet föreslås en jämlik dialog, där hänsyn tas till skillnaderna mellan de många sammanslutningarna och till deras oberoende. På så sätt främjas det civila samhällets deltagande i den politiska processen i syfte att hantera de allvarliga utmaningar som finns, både på nationell nivå och på EU-nivå. Därför är det oerhört viktigt att vi utformar en särskild strategi för att producera resultat på lokal nivå, på grund av de olika utvecklingsnivåerna, både i olika länder och inom olika sektorer.

Jag räknar med att de andra institutionerna och medlemsstaterna beaktar våra rekommendationer så snart som möjligt, även om Lissabonfördraget inte träder i kraft snart.

20. De offentliga finanserna i EMU – 2007 och 2008 (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Donata Gottardi, för utskottet för ekonomi och valutafrågor, om de offentliga finanserna i EMU – 2007 och 2008 (2008/2244(INI)) (A6-0507/2008).

Donata Gottardi, föredragande. – (IT) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! För exakt ett år sedan fattade vi beslutet att slå ihop betänkandena om de offentliga finanserna för 2007 och 2008. Det fanns minst två skäl till detta: att försöka påskynda processen och ta hänsyn till tecknen på förändring. Då kände vi inte till hela omfattningen av förändringarna, men det var redan uppenbart att vi genom att analysera två år samtidigt skulle få en mer övergripande och korrekt bedömning. Och det hade vi rätt i. Det betänkande vi ska rösta om i morgon har uppdaterats löpande.

Den starka kopplingen mellan offentliga finanser och den finansiella och ekonomiska krisen är mycket tydlig. Tänk bara på de resurser som anslagits för att rädda banker och storföretag och på tillverkningsstödet. Man får heller inte glömma kraven i synnerhet från små och medelstora företag, och skyddet av medborgarna mot lågkonjunktorens effekter. Alla dessa åtgärder har kommit till EU-institutionernas och de enskilda medlemsstaternas kännedom. De får dock inte undergräva eller försvaga vår syn på och vårt åtagande gentemot framtida generationer.

I betänkandet behandlas minst två nivåer: en generell och stabil nivå som gäller i alla situationer och en nivå som utgör en nödgärd under den rådande krisen. Här kvarstår eller förstärks till och med principen om att hållbara offentliga finanser av hög kvalitet är nödvändiga inte bara för enskilda länder utan också för ekonomins och den europeiska sociala modellens styrka. När det gäller inkomsterna måste åtgärder vidtas för att bredda skattebasen, samtidigt som man ser till att inte progressivitetsprincipen utarmas. Dessutom måste skattetrycket på arbete minskas, framför allt för medel- och låginkomsttagare samt pensionärer. På utgiftssidan måste man bedöma kontexten, kraven och befolkningens sammansättning, och ta vederbörlig hänsyn till genusfrågor och den demografiska förändringen. I stället för att göra godtyckliga minskningar bör målet vara att omorganisera utgifterna, delvis genom att omfördela budgetposter och modernisera offentliga förvaltningar.

Ett bra sätt att åstadkomma detta är genom genusbudgetering. Det är en metod som Europaparlamentet har understött och främjat under en tid, men den är långt ifrån norm. Metoden ger ökad insyn och jämförbarhet och godtas lättare av medborgarna, vilket ger ökat förtroende och en större ansvarskänsla.

Dagens instabilitet utan tidigare motstycke kräver beslutsamma åtgärder. Om den offentliga sektorns ingripanden åter har blivit centrala och viktiga får vi inte göra om samma misstag igen – det vore ännu mer oförlåtligt. I stället måste vi styra krisen mot en ny utvecklingsmodell som är verkligt hållbar, både miljömässigt och socialt.

När vi talar om samordning på EU-nivå bör vi tänka på att ha vår egen styrning mot cykliska svängningar, agera samfällt mot ett gemensamt mål, trappa upp kampen mot skatteflykt och skatteparadis och samordna

de nationella planerna. När vi ingriper för att hjälpa företag måste vi bedöma inverkan på konkurrensen, jämbördiga villkor och den inre marknadens funktion och garantera övervakning, ansvar, restriktioner och konsekvent beteende. Översynen av stabilitets- och tillväxtpakten medger en kontrollerad flexibilitet som bör användas med omsorg, utifrån ett långsiktigt perspektiv.

Man bör gjuta nytt liv i den makroekonomiska politiken och i gemensamma investeringar inom strategiska, förutbestämda sektorer där man använder instrument som Eurobond, samtidigt som man håller ett vakande öga på den regionala nivån och de regionala stabilitetsplanerna. Det rådde brett samförstånd om betänkandet i utskottet för ekonomi och valutafrågor, då flertalet politiska grupper var eniga om denna vision. Jag hoppas verkligen att detta är upptakten till ett positivt utfall i morgondagens omröstning.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen välkomnar Gottardibetänkandet och innehållet stämmer väl överens med kommissionens två tidigare rapporter från juni 2007 och 2008 om offentliga finanser i EMU. Kommissionen håller också med om innehållet i föredragandens tre senaste ändringsförslag från den 7 januari.

Europaparlamentets betänkande bekräftar också att den granskade stabilitets- och tillväxtpakten hittills har fungerat som den ska. Många medlemsstater har gjort stora ansträngningar för att uppfylla kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Sedan den ändrades har både förbättrande och förebyggande åtgärder tillämpats i enlighet med bestämmelserna i pakten och dess genomförande har inte försvagats.

Emellertid betonar man i betänkandet de mycket negativa ekonomiska utsikterna för EU och euroområdet under 2009. Tillväxten har avtagit avsevärt, så till den grad att vi kommer att få se en fullständig nedgång i år. De övergripande ekonomiska utsikterna för 2010 är också nedslående och kommissionen håller därför med Europaparlamentet om att det är mycket viktigt att stödja efterfrågan genom en diskretionär finanspolitik.

Skattepolitiken måste emellertid hållas kvar på en hållbar kurs för att förankra förväntningarna på en ordnad lösning på krisen. Kommissionen delar här parlamentets oro över de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet och fortsätter att lägga tyngdpunkten på att utvärdera dem.

Kommissionen kommer att offentliggöra en ny rapport om den långsiktiga stabiliteten i EU:s offentliga finanser under hösten 2009. Kommissionen instämmer också i Europaparlamentets åsikt att de offentliga utgifterna måste omorienteras för att man ska kunna förbättra kvaliteten på de offentliga utgifterna i enlighet med Lissabonstrategin. En sådan politisk inriktning är helt klart en del av de integrerade politiska riktlinjerna som antagits av Europeiska rådet. Kommissionen arbetar med en mer systematisk utvärdering för att mäta kvaliteten på utvecklingen av de offentliga finanserna där man även beaktar aspekterna på resultatbaserad budgetering.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på tisdag kl. 12.00.

Skriftlig förklaring (artikel 142)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Våren 2006 genomgick tolv medlemsstater förfarandet vid alltför stora överskott. Till följd av genomförandet av rekommendationer och beslut som rådet utfärdat för länder med alltför stora överskott närmar sig antalet medlemsstater som omfattas av förfarandet vid alltför stora underskott noll, nu när två och ett halvt år har förflutit. Denna prestation möjliggjordes av de gynnsamma ekonomiska förhållandena under 2006 och 2007. Under perioden 2008–2009 står vi inför en ekonomisk kris som i många medlemsstater redan har lett till lågkonjunktur, stigande arbetslöshet och en mängd konkurser, särskilt bland små och medelstora företag. Den europeiska ekonomiska återhämtningsplanen ger möjligheter till stora offentliga investeringar i modernisering av transport- och energiinfrastruktur. Medlemsstaterna utformar program i syfte att stödja små och medelstora företag så att dessa kan fortsätta med sin verksamhet. Under dessa förhållanden kommer medlemsstaterna både inom och utanför euroområdet att få det svårt att uppfylla konvergenskriterierna. Jag menar att åtgärder måste antas på EU-nivå för att göra det möjligt för medlemsstaterna att hantera aktuella utmaningar som den åldrande befolkningen, migration, klimatförändring osv. Jordbruk, utbildning, hälsa och transport, som är nyckelområden för EU:s ekonomiska utveckling och EU-medborgarnas livskvalitet, måste stödjas av särskild offentlig politik.

21. Införlivande, genomförande och säkerställande av efterlevnaden av direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot

konsumenter på den inre marknaden och direktiv 2006/114/EG om vilseledande och jämförande reklam (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Barbara Weiler, för utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, om införlivande, genomförande och efterlevnad av direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och direktiv 2006/114/EG om vilseledande och jämförande reklam (2008/2114(INI)) (A6-0514/2008).

Barbara Weiler, föredragande. – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Innan jag går in på mitt betänkande vill jag återigen säga att vi inte agerade korrekt när vi beslutade att debattera våra initiativbetänkanden. När jag ser hur debatterna är – ingen dialog, ingen polemik, inga konflikter – tycker jag inte att detta är någon ordentlig parlamentsdebatt. Jag hoppas att det här kommer att rättas till snabbt efter valet till Europaparlamentet.

Trots detta vill jag tacka de av mina kolleger som inte är här just nu. Vi har alla samarbetat mycket bra vid utarbetandet av betänkandet. Jag vill också tacka kommissionen och utskottets sekretariat.

Vi gjorde många nya gemensamma upptäckter under utskottsdiskussionen. Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd har medvetet satt debatten om genomförandet relativt högt upp på dagordningen eftersom tidsfristen för medlemsstaternas genomförande var från mitten till slutet av 2007, vilket hittills inte varit mycket tid för ett direktiv som har ett så enormt och betydande inslag av harmonisering. Trots detta har vissa medlemsstater inte börjat införliva direktivet. Det beror givetvis på det komplicerade förfarandet, men det är intressant att tre av grundarländerna återfinns bland de medlemsstater som inte har klarat av införlivandet. Vi kan således anta att problemet inte är bristande kunskap om EU:s lagstiftning. Tre medlemsstater har ännu inte införlivat direktivet, fyra har gjort det på ett bristfälligt och olämpligt sätt och tre medlemsstater har fått meddelanden från kommissionen som kan komma att leda till rättsliga förfaranden vid EG-domstolen. Det finns flera fall av bristfälligt införlivande. Under vår utfrågning konstaterade vi att två länder, Storbritannien och Österrike, har införlivat direktivet med stort engagemang och kreativitet. Det låter sig alltså göras.

Det borde ligga i medlemsstaternas intresse att utnyttja den inre marknads fördelar. Direktivets syfte bör vara att förtydliga konsumenternas rättigheter, förenkla den gränsöverskridande handeln, införa tillförlitliga och rättvisa regelverk och givetvis stärka rättssäkerheten.

En mycket viktig fråga för oss som parlamentsledamöter är att skydda medborgarna och konsumenterna mot olagliga affärsmetoder. Det gäller inte bara konsumenter utan också småföretag och handelsidkare. Vårt mål, fru kommissionsledamot, bör kanske vara att slå ihop dessa båda direktiv på medellång sikt, eftersom väldigt många småföretag drabbas av samma irritationsmoment på den inre marknaden som konsumenterna. Vi känner till flera exempel, däribland besvärande reklam och vilseledande och aggressiva affärsmetoder. Vi känner alla till problemet med falska företagskataloger, som är utbredd i Europa. Vi känner till blufflotterier och många andra liknande företeelser.

Jag vill också tacka kommissionen för dess rigorösa införande av det nya skannings- och söksystemet för flygbolag och ringsignalreklam. Vi hoppas att den kommer att fortsätta arbetet med detta. Vi räknar med att den kommer att inrätta starkare nätverk med nationella myndigheter och se till att svarta listor inte undergrävs och att sanktioner faktiskt fungerar avskräckande – något som är mycket viktigt för oss parlamentsledamöter.

Avslutningsvis vill jag säga att en förutsättning för ett framgångsrikt införlivande är att medlemsstaterna, nationella parlamentsledamöter och Europaparlamentets ledamöter samarbetar. Helt i linje med Lissabonfördraget, som nämndes tidigare, skulle jag också vilja att de nationella parlamentsledamöterna kunde utöva större kontroll över sina regeringar. Dessa båda rättsakter vore en bra början.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Först vill jag tacka föredraganden Barbara Weiler för hennes betänkande som kommissionen naturligtvis noga kommer att överväga. Jag vill också tacka henne för hennes kommentarer när det gäller denna arbetsgång.

Kommissionen håller fullständigt med om att det är mycket viktigt att medlemsstaterna införlivar de nya begrepp om otillbörliga affärsmetoder som införs genom direktivet på ett lämpligt sätt samt att även de nationella myndigheterna bidrar med ett enhetligt genomförande av direktivet i hela EU.

När det gäller införlivandet ligger fortfarande två medlemsstater efter. Det är Luxemburg och Spanien och kommissionen hänvisade dessa fall till domstolen förra året.

Kommissionen samordnade också arbetet med införlivandet för att undvika felaktigheter i samband med detta. Trots det kvarstår en del problem i några få länder, mest på grund av deras motvilja mot en fullständig harmonisering. Kommissionen tvekar inte att inleda överträdelseförfaranden i dessa fall.

I betänkandet nämns behovet av att inte bara skydda konsumenterna utan även små och medelstora företag mot otillbörliga affärsmetoder. Kommissionen påminner Europaparlamentet om att ett fullt harmoniserat direktiv om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter redan var ett mycket ambitiöst förslag som skulle ha misslyckats om man hade utökat tillämpningsområdet till att även gälla otillbörliga affärsmetoder som tillämpas mellan företag.

Både från samråden som ledde fram till förslaget och från överläggningarna i rådet har man dragit slutsatsen att det fanns lite stöd för att utöka direktivets tillämpningsområde till att även gälla företag till företag.

När det gäller aggressiva affärsmetoder, vilka reglerades för första gången på EU-nivå i direktivet om otillbörliga affärsmetoder, ansåg man att sådana metoder nästan uteslutande sker i förhållandet näringsidkare–konsument. Vileledande metoder mellan företag och företag omfattas redan av direktivet om vileledande och jämförande reklam. Sådana affärsmetoder ska även i fortsättningen uteslutande regleras i det direktivet.

När det gäller genomförande av lagstiftning om konsumentskydd kommer kommissionen att fortsätta samordna genomförandeåtgärder via samarbetsnätverket för konsumentskydd.

Här uppmärksammar kommissionen att parlamentet stöder ingripanden som ett genomförandeinstrument. Kommissionen vill vidareutveckla denna mekanism och har planerat för ytterligare ett "tillslag" senare i år. Som svar på parlamentets förfrågan är kommissionen glad att kunna tillägga att en kommande andra version av resultattavlan för konsumentmarknaden kommer att innehålla information som samlats in under hittills genomförda kontroller.

Eftersom man i betänkandet nämner behovet av informationskampanjer för att öka konsumenternas medvetenhet om sina rättigheter vill kommissionen informera ledamöterna om sin senaste webbplats "Är det rätt?". Den innehåller bland annat utbildningsmaterial om förbjudna affärsmetoder som finns på svarta listan.

Sammanfattningsvis vill kommissionen försäkra parlamentet om att den kommer att fortsätta arbetet tillsammans med medlemsstaterna för att garantera ett korrekt och effektivt genomförande av direktiven om otillbörliga affärsmetoder och vileledande och jämförande reklam.

Databasen som innehåller nationella införlivandeåtgärder och rättspraxis kommer att inrättas detta år och kommer att fungera som ett användbart verktyg för detta syfte.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på tisdag kl. 12.00.

(Med anledning av Barbara Weilers synpunkter läste talmannen upp bestämmelserna i artikel 45.2 i arbetsordningen.)

Skriftlig förklaring (artikel 142)

Zita Plešinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) De europeiska konsumenterna möter ofta otillbörliga affärsmetoder och bedräglig och vileledande reklam. Det är de mest utsatta konsumenterna, i synnerhet barn och äldre, som löper störst risk att drabbas av bedrägerier.

Jag välkomnar kommissionens insatser för att hjälpa medlemsstaterna att införliva ett direktiv som kommer att bidra till att öka både konsumenternas och handelsidkarnas förtroende vid internationella transaktioner. Det kommer att garantera en större rättssäkerhet för konsumenterna samtidigt som de små och medelstora företagen skyddas mot aggressiva och orättvisa affärsmetoder.

Direktivet kommer att bli avgörande för den framtida utvecklingen av konsumenternas rättigheter i EU och för att till fullo utveckla den inre marknadens potential. Vissa saker är fortfarande oklara när det gäller direktivets införlivande. Jag välkomnar därför att problemen med att införliva direktivet i de nationella lagstiftningarna uppmärksammas i Barbara Weilers betänkande.

Om vi ska bli framgångsrika måste de rättsliga myndigheterna förstärka det gränsöverskridande samarbetet kring vileledande databastjänster. Jag fäster stor vikt vid informationskampanjer för att öka konsumenternas

medvetenhet om sina rättigheter, eftersom detta är centralt för att förstärka konsumentskyddet. Endast en välinformerad konsument kan upptäcka vilseledande reklam och undvika den besvikelse den kan leda till.

Jag anser att svarta listor kommer att göra det möjligt för oss att avslöja otillbörliga affärsmetoder och fullständigt förbjuda vilseledande reklam.

22. Den gemensamma fiskeripolitiken och en ekosystemansats i fiskeförvaltningen (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Pedro Guerreiro, för fiskeriutskottet, om den gemensamma fiskeripolitiken och fiskeriförvaltningens ekosystemansats (2008/2178(INI)) (A6-0485/2008).

Pedro Guerreiro, föredragande. – (PT) I kommissionens meddelande behandlas en rad olika frågor som ett led i debatten om en eventuell reform av den gemensamma fiskeripolitiken före 2012.

I mitt betänkande, som har antagits av parlamentets fiskeriutskott, redogörs för flera faktorer som vi anser är viktiga i denna debatt.

Fiskerinäringen är en verksamhet av yttersta vikt för att förse människan med föda och garantera hennes överlevnad, vilket är huvudsyftet för all fiskeripolitik.

Därför måste den betydelse som fisket har för självförsörjningen och oberoendet i medlemsstaternas exklusiva ekonomiska zoner understrykas, särskilt i fråga om livsmedel.

Genom den gemensamma fiskeripolitiken måste vi främja en modernisering och en hållbar utveckling av fiskerinäringen för att dels göra den socioekonomiskt möjlig och se till att den ger hållbara fiskeresurser, och dels garantera livsmedelssäkerhet, allmänhetens självförsörjning av fisk och livsmedel, bevara arbetstillfällena och förbättra livsvillkoren för de yrkesverksamma inom fisket.

Den gemensamma fiskeripolitiken får inte, med hänsyn till dess mål, underordnas annan fastställd gemenskapspolitik.

Med andra ord är en fiskeripolitik inte, och får inte vara, en politik avsedd för haven eller den marina miljön.

Eftersom fiske är en näring som exploaterar en självförnyande resurs består fiskeriförvaltningens första och främsta uppgift i att kontrollera de totala fiskeansträngningarna så att dessa begränsas till maximal hållbar fångst.

En fiskeripolitik måste utgå från antagandet om det ömsesidiga beroendet mellan fiskesamhällenas välbefinnande och hållbarheten hos de ekosystem i vilka de ingår, bland annat genom att erkänna det småskaliga kustfiskets och det icke-kommersiella fiskets särskilda egenskaper och betydelse.

Ett införande av en ekosystemansats i havsförvaltningen kräver med nödvändighet tvärvetenskapliga och sektorsövergripande åtgärder bland de olika åtgärder som påverkar de marina ekosystemen – åtgärder som är mer långtgående och kommer före dem som fastställts för fiskerinäringen.

Förslaget om en ekosystemanalys av utvärderingen av fiskeresurserna måste grundas på vetenskapliga fakta, inte på gissningar grundade på förutfattade meningar.

Det är för övrigt nödvändigt att erkänna att det finns stora skillnader mellan de olika marina områdena och de resurser som finns i dem, de olika fiskeflottorna och fiskeredskapen och deras effekt på ekosystemen, vilket kräver varierande fiskeriförvaltningsåtgärder, specifika och anpassade till varje fall, där man vid behov ersätter fiskarna för uppkomna socioekonomiska följder.

För att garantera resursernas, fiskeaktiviteternas och de lokala fiskesamhällenas hållbarhet anser vi att det är mycket viktigt att medlemsstaterna utövar sitt självbestämmande över sina tolv sjömil territorialvatten och att de exklusiva ekonomiska zoner som avser de yttre randområdena betraktas som "område för exklusiv tillgång".

I den meningen kan man med oro se på de förslag som gäller tillträdet till resurserna och som syftar till att införa ett system med överförbara individuella kvoter, vilket medför en koncentration av fiskeaktiviteterna och enskildas tillägnande av fiskerättigheter.

Vidare är det viktigt att understryka att det är olämpligt och oberättigat att driva en politik som uppmuntrar till en urskillningslös fartygsskroting utan hänsyn till flottornas beskaffenhet, fiskeresurser, varje medlemsstats konsumtionsbehov och flottornas socioekonomiska betydelse.

Slutligen vill jag understryka att den kraftigt minskade avkastningen inte bara beror på inskränkningarna av fiskeaktiviteterna, utan framför allt på att priserna i första ledet har stagnerat eller minskat, samt att produktionskostnaderna (diesel och bensin) har ökat.

Androulla Vassiliou, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Herr talman! Kommissionen välkomnar både det betänkande som har lagts fram och det stöd som våra perspektiv på ekosystemansatsen har fått.

Ett av de viktigaste budskapen i kommissionens meddelande är att även om fisket är beroende av sunda marina ekosystem kan inte fiskeriförvaltningen ensam ta på sig rollen som generell havsförvaltare. Sunda marina ekosystem kan endast garanteras genom en politik som omfattar samtliga sektorer som påverkar dem.

Därför anser kommissionen att havspolitikerna och särskilt dess miljöpelare, direktivet om en marin strategi, är avgörande för att kunna genomföra en ekosystemansats. Denna ansats kommer att försäkra fiskeindustrin att all mänsklig påverkan på de marina ekosystemen, inte bara fiske, kommer att tas upp på ett välvägt och sammanhängande sätt. Detta är också betänkandets huvudsakliga inriktning och vi uppskattar överenskommen på denna punkt.

Jag vill betona att detta inte betyder att en politik är underordnad en annan och att vi, genom att anta denna ansats, upprättar en hierarki mellan exempelvis direktivet om en marin strategi och den gemensamma fiskeripolitiken.

Direktivet om en marin strategi bidrar till den gemensamma fiskeripolitiken genom att vara det nödvändiga integrerande instrument som krävs för att skydda framtidens fiskeresurser. Den gemensamma fiskeripolitiken kommer att bidra till direktivet om en marin strategi genom att nödvändiga förvaltningsåtgärder upprättas för att stödja målen för sunda marina ekosystem.

Som uppges i betänkandet är målen att tillgodose livsmedelsbehoven, bevara fiskeindustrierna och fiskesamhällena och bevara hållbarheten i de marina ekosystemen inte oförenliga. Tvärtom finns det en samverkan mellan dessa mål på lång sikt.

I betänkandet berörs många frågor som gäller vilka specifika verktyg som ska användas i framtiden. Det är viktiga och relevanta frågor som vi kommer att ta upp i debatten om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken. Därför kommer jag inte att särskilt kommentera dessa frågor här.

Jag vill emellertid påpeka att det finns en del punkter där vi förmodligen inte är överens. Det anges att man bör stödja eller ersätta fiskare som påverkas av förvaltningsplaner och skyddsåtgärder för ekosystem. Vi anser inte att direkta stöd är rätt väg, utan att lösningen är att hjälpa industrin att bli mer ekonomiskt slitstark och att hjälpa kustsamhällen att bredda sig till andra ekonomiska aktiviteter.

Det anges även att utplantering från vattenbruk skulle kunna vara ett sätt att förnya vilda fiskbestånd. Även om detta skulle kunna vara en möjlighet för några specifika arter anser vi inte att detta är den väg som generellt ska väljas. Fiskbestånd bör återuppbyggas med hjälp av lämplig förvaltning av människans, inräknat fiskeindustrins och andra industriernas, påverkan på de marina ekosystemen.

Vi återkommer till en mer detaljerad debatt om verktyg för fiskeriförvaltning i samband med debatten om och utvecklingen av den gemensamma fiskeripolitiken och detta inleds i april när vi offentliggör en grönbok. Till dess tackar jag parlamentet för att det stöder vår ansats i sitt betänkande.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på tisdag kl. 12.00.

Skriftlig förklaring (artikel 142)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *skriftlig*. – (RO) De nuvarande fiskbestånden i EU:s vatten fortsätter att krympa, delvis till följd av överfisket och användningen av olämplig utrustning, men också på grund av den inverkan som andra sektorer, särskilt turismen, har på det marina biologiska livet. Vetenskaplig forskning för att identifiera de faktorer som påverkar de marina ekosystemen, inbegripet klimatförändringens inverkan,

kommer att göra det möjligt att fastställa fiskeresursernas utveckling och se till att försiktighetsåtgärder vidtas för att förhindra en snabb, fortlöpande utfiskning av fiskbestånden.

Eftersom fiske är en nödvändig verksamhet för att garantera livsmedel och människans överlevnad blir det oerhört viktigt med en hållbar förvaltning av fiskeresurserna i ett skede när den marina mångfalden blir allt sämre. Därför måste sociala, ekonomiska och miljömässiga aspekter beaktas i alla initiativ för att främja en hållbar utveckling av EU:s kustområden.

23. Införlivandet och tillämpningen av direktiv 2002/73/EG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Teresa Riera Madurell, för utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, om införlivande och tillämpning av direktiv 2002/73/EG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (2008/2039(INI)) (A6-0491/2008).

Teresa Riera Madurell, föredragande. – (ES) Herr talman! Det direktiv som betänkandet handlar om är en ändrad version av ett direktiv från 1978 om samma ämne och har utarbetats mot bakgrund av Amsterdamfördraget, EG-domstolens rättspraxis och den nya sociala verkligheten. Det är en version som rymmer centrala aspekter av förbättringen av kvinnors rättigheter, som undersöks i detta betänkande.

I direktivet definieras direkt diskriminering, indirekt diskriminering och trakasserier. Där krävs också att medlemsstaterna ska uppmuntra arbetsgivarna att vidta åtgärder för att förebygga alla former av könsdiskriminering, och man värnar om arbetstagarnas rättigheter efter mamma- och pappaledighet.

Genom att genomföra detta direktiv förbinder sig medlemsstaterna inte bara att inrätta jämställdhetsorgan som främjar, utvärderar, genomför och stöder likabehandling. Medlemsstaterna ska också på ett strukturerat sätt underlätta dialogen mellan arbetsmarknadens parter för att främja likabehandling på arbetsplatsen genom kollektivavtal. De förbinder sig också att stärka rollen för de icke-statliga organisationer som verkar för jämställdhet, fastställa effektiva åtgärder för att bestraffa dem som inte följer direktivets bestämmelser och genomföra skyddsåtgärder för dem som hjälper drabbade personer.

Om kommissionen hade kunnat utarbeta den rapport som den enligt direktivet ska lägga fram vart fjärde år så hade vårt utvärderingsarbete varit relativt enkelt. Då skulle alla medlemsstater ha behövt införliva direktivet korrekt inom den fastställda tidsfristen och lämnat alla uppgifter till kommissionen. Så såg situationen emellertid inte ut när vi började.

När tidsfristen för att införliva direktivet löpte ut var det nio medlemsstater som inte hade meddelat vilka åtgärder som vidtagits för att införliva direktivet. Därför inledde kommissionen överträdelseförfaranden och i maj förra året pågick fortfarande förfaranden mot två medlemsstater. På grund av att direktivet och dess nya delar är komplexa upptäckte kommissionen problem med direktivets införlivande i 22 medlemsstater. Många av problemen räknade dock kommissionen med att kunna lösa genom dialog.

För att kunna utarbeta ett betänkande som var så noggrant, användbart och fullständigt som möjligt behövde vi fler uppgifter och vi beslutade därför att begära information från medlemsstaterna. Med hjälp av uppgifter som kommissionen tillhandahållit och de uppgifter som medlemsstaterna lämnat via sina jämställdhetsorgan eller nationella parlament samt bidrag från mina kolleger i de olika grupperna kunde vi skriva detta betänkande, som nu ger en tydlig bild av hur införlivandet fortskrider i de olika medlemsstaterna.

Efter denna erfarenhet vill jag understryka att samarbetet mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet var avgörande för att vi skulle kunna göra ett bra arbete. Utan de uppgifter som lämnats av parlamenten och jämställdhetsorganen hade vi inte kunnat skriva detta betänkande, åtminstone inte så noggrant som vi har gjort. Det hade heller inte varit möjligt utan det ömsesidiga samarbete som vi har kunnat upprätta med kommissionen eller den ovärderliga hjälpen från tjänsteavdelningarna vid utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, mitt kontor och tjänsteavdelningarna inom min parlamentsgrupp. Jag vill tacka alla dessa kvinnor. Jag vill också tacka skuggföredragandena för deras bidrag och samarbetsvilja.

Vårt mål från första början var att vårt arbete inte bara skulle vara noggrant och användbart, utan ett resultat av största möjliga samförstånd, eftersom vi ville ge en korrekt bild av hur införlivandet fortskrider. Detta

direktiv är oerhört viktigt eftersom det ger EU mycket effektiva verktyg som gör det möjligt för medlemsstaterna att stärka sin lagstiftning om jämställdhet i arbetslivet, något som är avgörande för att vi ska kunna nå de mål som vi EU-medborgare har satt upp.

Vi får inte glömma bort att det i EU i dag fortfarande skiljer 28,4 procent mellan mäns och kvinnors sysselsättningsnivåer, att vi har långt kvar till Lissabonmålet med 60 procent av kvinnorna i arbete senast 2010 och att kvinnor dessutom tjänar i genomsnitt 15 procent mindre än män.

Om detta betänkande också kan bidra till att öka människors medvetenhet om den här frågan i medlemsstaterna så kan vi vara dubbelt nöjda.

Androulla Vassiliou, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen välkomnar parlamentets betänkande om detta viktiga direktiv och vi tackar Teresa Riera Madurell för hennes hårda arbete med det.

Direktiv 2002/73/EG är ett viktigt verktyg för att bekämpa könsdiskriminering i fråga om anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor. Det har bidragit till att avsevärt förbättra gemenskapsrätten på området med tydligare definitioner av olika former av diskriminering och ett antal innovativa juridiska lösningar. Dessa omfattar bestämmelser för skydd av gravida och föräldralediga kvinnor, deltagande av arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer för att garantera jämställdhet på arbetsplatsen samt upprättande av jämställdhetsorgan.

Betänkandet är av särskild vikt med tanke på de många ojämlikheter som fortfarande påverkar kvinnor och män i arbetslivet. Man uppmärksammar medlemsstaterna, kommissionen, arbetsmarknadens parter och det civila samhället på direktivets viktigaste bestämmelser samt betonar behovet av ett fullständigt genomförande. Därför kan betänkandet bidra till ett bättre genomförande av direktivet och en större medvetenhet om gemenskapsrätten om likabehandling av kvinnor och män.

I egenskap av fördragets väktare fortsätter kommissionen att nära övervaka genomförandet av direktivet i medlemsstaterna. Den upprätthåller en dialog med medlemsstaterna när det gäller överträdelseförfarandena för att se till att direktivet genomförs på ett korrekt sätt.

För att fullgöra sin informationsplikt enligt direktivet kommer kommissionen att anta en rapport under första halvåret i år om direktivets tillämpning i samtliga medlemsstater och kommer att meddela detta till parlamentet och rådet.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på torsdag.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Irlands likabehandlingsmyndighet anses vara en bra modell. Trots det har Irlands regering nyligen skurit ned sin budget med ungefär 43 procent och har snabbt genomfört en decentralisering av myndigheten samtidigt som regeringens övergripande program för decentralisering av offentliga organ har avstannat.

Niall Crowley har avsagt sig posten som högste chef för Irlands likabehandlingsmyndighet och har förklarat att likabehandlingsmyndigheten har blivit ohållbar efter beslutet att skära ned dess finansiering med 43 procent och ytterligare decentralisera personalen samt att myndighetens arbete ofrånkomligt har försämrats. Dessutom har ytterligare sex ledamöter av likabehandlingsmyndigheten sagt upp sig.

I betänkandet uppmanas medlemsstaterna att utveckla kapaciteten hos de organ som verkar för jämställdhet och lika möjligheter för kvinnor och män i enlighet med direktiv 2002/73/EG samt sörja för att de har tillräckliga resurser. I betänkandet upprepas även direktivets krav på dessa organs självständighet.

Irlands regering bryter helt klart mot direktivet då den uppenbarligen inte har någon avsikt att varken korrekt sörja för tillräckliga resurser eller garantera självständigheten för en myndighet vars finansiering den nästan halverat genom att tvinga halva styrelsen att säga upp sig.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Mot bakgrund av den bestående klyftan mellan kvinnor och män när det gäller sysselsättningsgrad, löner och tillgång till ledarpositioner uppmanar jag medlemsstaterna att skynda på genomförandet av direktiv 2002/73/EG och samtidigt se till att direktivets bestämmelser fullständigt och effektivt införlivas i den nationella lagstiftningen. Med tanke på den eskalerande finanskrisen är jag rädd att ett långsamt eller bristfälligt genomförande av direktivet kommer att leda till ökad ojämlikhet mellan könen,

äventyra uppfyllandet av Lissabonstrategins mål och hindra EU från att utveckla sin ekonomiska kapacitets fulla potential.

Beklagligt nog har en del medlemsstater valt att begränsa omfattningen av förbjudna former av diskriminering och därmed efterlever de endast delvis direktiv 2002/73/EG. Det är nedslående att vissa nationella lagstiftare inte bryr sig om de destruktiva följder som diskriminering och sexuella trakasserier har på de anställdas moral och produktivitet, trots flera undersökningar av frågan.

För att bättre genomföra metoder mot diskriminering och trakasserier måste man involvera aktörer på gräsrotsnivå med hjälp av informationskampanjer, icke-statliga organisationer och även mer formella instrument, som att införa specialbestämmelser i kollektivavtal och nationell jämställdhetslagstiftning.

Zita Plešinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Antagandet av en EU-rättsakt är början på processen att införliva och tillämpa direktivet i alla medlemsstater. Europaparlamentet övervakar noggrant införlivandet av varje direktiv och ett exempel på detta är betänkandet från min kollega Teresa Riera Madurell, som har undersökt tillämpningen av principen om likabehandling av kvinnor och män.

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män arbetar intensivt med att uppmärksamma att könsdiskriminering fortfarande förekommer inom många områden i samhället och inom det politiska livet. Långsamt och bristfälligt genomförande av direktiv 2002/73/EG äventyrar Lissabonstrategins mål och utvecklingen av EU:s fulla sociala och ekonomiska potential.

Jag uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta tydliga, heltäckande och mätbara indikatorer och standarder för likabehandling i syfte att utvärdera relationerna mellan könen. Jag anser att det jämställdhetsinstitut som nu ligger i startgroparna i hög grad kommer att bidra till jämställdhet genom sina verksamheter.

Det är min fasta övertygelse att detta direktiv kan införlivas på ett framgångsrikt sätt genom att utbyta bästa praxis och vidta bestämda åtgärder inom områden där diskriminering har konstaterats.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Det var med glädje jag läste på Europaparlamentets webbplats att likabehandling av kvinnor och män ligger på en hedersam tredjeplats bland ämnena i de mest lästa nyhetsartiklarna under 2008. Det enorma intresset för denna fråga visar dock att det fortfarande återstår mycket att göra, särskilt inom området för likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran. I det avseendet är Teresa Riera Madurells betänkande en framgång eftersom man klargör arbetsgivarnas och det civila samhällets betydelse för att främja jämställdhet.

Jag anser att kommissionen spelar en ytterst viktig roll i kampen för att åstadkomma likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet. Kommissionen måste först och främst kontrollera om EU:s medlemsstater har vidtagit bestämda åtgärder mot de nackdelar som kvinnor möter under sitt yrkesliv. Jag tänker framför allt på integreringen av och respekten för jämställdhetsprincipen i medlemsstaternas administrativa och politiska beslut.

Samtidigt som medlemsstaterna lägger fram sina rapporter för kommissionen vart fjärde år måste de lämna en sammanhängande redogörelse för de faktiska påföljder som ska införas vid överträdelser enligt direktivet, vilket i hög grad skulle bidra till ett utbyte av erfarenheter och god praxis.

24. Föredragningslista för nästa sammanträde: se protokollet

25. Avslutande av sammanträdet

(Sammanträdet avslutades kl. 22.45.)